ANTONIO BERNARDONI

# Activitate terapeutică populară

**„ Filozofii au interpretat lumea doar în moduri diferite , dar este vorba de a o transforma ."**

**La fel ca lumea în totalitatea ei , LUMEA INDIVIDULUI nu trebuie interpretată în moduri diferite, în funcție de diferitele şcoli filosofice, psihologice, psihanalitice, ci trebuie transformată.**

**Însă, dacă acceptăm că lumea individului nu trebuie interpretată ci transformată (şi, numai prin transformare, interpretată şi înțeleasă), trebuie să identificăm metode şi instrumente adecvate pentru a promova, chiar şi la nivelul VIEȚII DE ZI A INDIVIDULOR, procese de transformare concretă a situațiilor concrete, care să întărească personalitatea fiecărui lucrător prin conectare şi luptă.**

**ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ , ŞTIINȚA VALORIZĂRII RECIPROCE A PERSONALITĂȚII EXPLOATAȚILOR, constituie un nou instrument în slujba Mişcării Muncitoresti, a Comunităților Autonome,**

**Autoritățile locale și nominalizate, precum și lucrătorii individuali care își propun, începând de astăzi, să înceapă transformarea calității vieții lor individuale și a relațiilor lor interpersonale.**

**Plecând de la CRIZA IREVERSIBILĂ A PSIHIATRIEI, se identifică aici matricea de clasă a „cunoașterii" false sau reductive a psihiatriei, a diferitelor școli psihanalitice, precum și a psihologiei, „științe" care (parafrazând și extinzând sfera judecății formulate de POLITZER limitată la psihologie) sunt în mod necesar incapabile să dezvăluie SECRETUL FAPTELOR UMANE pur și simplu pentru că acest secret nu este de natură psihologică, nici psihanalitică, nici psihiatrică, ci este responsabilitatea științei istoriei.**

**Cartea începe cu o scurtă relatare a primelor etape ale lungului parcurs al Activității Terapeutice Populare, care a început să prindă contur în 1939. Definiția, caracteristicile și obiectivele acesteia sunt prezentate ulterior în partea a doua. A treia parte se adresează direct cititorului și pune întrebarea: „VREI ȘI TU SĂ DEVINI UN TERAPEUT POPULAR?" ».**

**Această invitație se adresează, așa cum spune dedicația, tuturor celor exploatați și tuturor celor care au ales să lupte împotriva exploatării. Un răspuns afirmativ - de fapt - la această întrebare va permite fiecărui muncitor să-și concentreze energiile nu numai în luptele politice generale, ci și în lupta pentru atingerea unei FERICIRI PERSONALE mai vii și mai intense .**

**De același autor:**
**PSIHIATRIA FĂRĂ VIITOR**
**Linia editorială - Padova, 1975**

**PSIHIATRIE ÎMPOTRIVA ȘCOLII**
**Publicații MCE - Conegliano Veneto 1975**

**ANTONIO BERNARDONI**

# Activitate terapeutică populară

**Împotriva psihiatriei, psihanalizei, psihologiei**

**Împotriva puterii asistenței sociale**

**Pentru unitate și solidaritate între toți lucrătorii**

*„Proletariatul, la un moment dat în dezvoltarea și istoria sa, își dă seama că complexității vieții sale îi lipsește un organ necesar și dacă/sau creează, cu propriile forțe, cu bunăvoința sa, pentru propriile scopuri.”*

ANTONIO GRAMSCI - 18 decembrie 1917

INDEX

3 Activitatea terapeutică populară este concretă ......................

4 Activitatea terapeutică populară este cu ZznnaZrva .............

5........................................................................... Activitatea terapeutică populară este reciprocă ........................................ — Scop

*PREMISĂ*

*„Filozofii au interpretat lumea doar în moduri diferite, dar este vorba de transformarea ei.”*

*Și lumea individuală trebuie transformată și poate începe să fie transformată, cel puțin parțial, aici și acum, cu condiția să pornim nu de la lumea internă, ci de la lumea exterioară subiectului.*

*Lumea exterioară trebuie, așadar, să constituie punctul de plecare obligatoriu, chiar dacă aspectele biologice ale individului trebuie apoi în mod necesar atinse. De fapt, aspectele non-direct biologice ale lumii individuale derivă din lumea umană în totalitatea ei, întrucât „esența umană nu este ceva abstract, imanent individului singular. În realitatea sa, esența umană este ansamblul relațiilor sociale.”*

*Asemenea lumii în totalitatea ei, lumea individului și, prin urmare, și lumea celor considerați „ bolnavi mintal” nu trebuie interpretată în moduri diferite, conform diferitelor școli filosofice, psihiatrice, psihologice, psihanalitice, ci trebuie transformată.*

*Analiza este un produs secundar al transformării personalității, nu o condiție prealabilă pentru aceasta.*

*Însă, dacă acceptăm că lumea individului nu trebuie interpretată, ci transformată (și, numai prin transformare , interpretată și înțeleasă), trebuie să identificăm metode și instrumente adecvate pentru a promova, chiar și la nivelul vieții de zi cu zi a indivizilor, procese de transformare concretă a situațiilor concrete, care să întărească personalitatea fiecărui lucrător, făcându-l mai pregătit pentru conectare și luptă.*

*În domeniul tulburărilor de personalitate și comportament,*

numite până acum „boli mintale”, există aproape întotdeauna o situație de transformat, aproape niciodată un pacient de tratat, dar chiar și atunci când există un pacient de tratat - așa cum se întâmplă în anumite cazuri considerate în mod eronat a fi de relevanță psihiatrică, dar care ar trebui în schimb, în opinia noastră, să fie considerat de relevanță neurologică - psihiatria, psihologia și diversele școli psihanalitice nu sunt doar inadecvate, ci sunt și dăunătoare, întrucât, fiind instrumente ideologice în slujba stării de fapt existente, ele concentrează atenția asupra unor structuri „psihice” presupuse, dar nedemonstrabile, lăsând în umbră atât aspectele biologice concrete inerente subiectului (în special Activitatea Nervoasă Superioară, desfășurată de materia cerebrală gânditoare care leagă mediul extern de mediul intern), cât și situația sa de clasă, precum și viziunea sa asupra lumii.

Personalitatea și comportamentul individului pot fi transformate prin transformarea lumii înconjurătoare: energia care pune în mișcare astfel de procese de transformare poate fi obținută fie prin ruperea - uneori bruscă, alteori treptată - a unor legături care vizează conservarea, fie prin stabilirea unor noi relații interpersonale care vizează eliberarea.

În timpul proceselor de transformare a unei lumi individuale și, prin urmare, prin extensie, a unei personalități umane - cum ar fi cele care au loc, de exemplu, în cursul Activității Terapeutice Populare - nu trebuie luat în considerare atât ceea ce a fost un om în trecut, ci mai degrabă ceea ce - printr-o schimbare a situațiilor exterioare - va putea deveni în viitor , astfel încât, de la bun început, se va avea ca punct de referință o biografie totală: partea de viață deja trăită, dar - mai presus de toate - partea care mai trebuie trăită. O viață nouă de trăit altfel , mai intens, mai cald emoțional, mai bogată intelectual, mai semnificativă istoric, deoarece, pe măsură ce transformarea și analiza progresează, valoarea individuală și repercusiunile acțiunilor colective, precum și valoarea și repercusiunile colective ale acțiunilor individuale pot fi analizate și experimentate - într-o manieră din ce în ce mai rațională și din ce în ce mai coerentă - în aspectele lor de clasă.

Tărâmul mitic, nemaimodificabil, al copilăriei, în care Freud plasează evenimentele care determină apoi - după el - calitatea unei vieți, este astfel detronat în favoarea viziunii globale a unei biografii care își trage sensul concret din participarea la luptele în desfășurare în societatea înconjurătoare.

*Biografia fiecărei persoane este astfel marcată nu doar de legăturile nealese ale copilăriei timpurii, ci și mai ales de alegerile mai conștiente și mai libere ale tinereții și maturității, alegeri care vor continua să interacționeze cu alegerile făcute de alți oameni, nu numai până la sfârșitul vieții noastre, ci și ulterior, prin repercusiunile acțiunilor noastre asupra societății înconjurătoare.*

*Tronul lui Oedip este răsturnat brusc, fără ezitare, iar primul loc este acordat luptei de clasă, într-o viziune în care conceptul de „inconștient" este înlăturat ca fiind inadecvat pentru a explica evenimentele umane.*

*Dintr-o examinare concretă a situațiilor concrete, reiese clar că nu inconștientul, ci Capitalul se află la rădăcina suferinței individuale și colective, a orbirii și a falsificărilor .*

*A scruta în zadar inconștientul - fie el individual sau colectiv - nu este altceva decât un alibi pentru a-i împiedica pe oameni să identifice sursa principală a relelor lor: exploatarea.*

*A scruta în zadar inconștientul nu este altceva decât un obstacol în calea acelei legături dintre muncitori, indispensabilă pentru ca viața individului să înceapă să se schimbe, chiar dacă doar într-un mod limitat și parțial - pe cât posibil astăzi - și pentru ca o societate precum a noastră să fie schimbată din temelii mâine, în care exploatarea, diviziunea oamenilor, privilegiile și profitul au un impact foarte dur, chiar dacă diferit, asupra calității vieții fiecărei persoane.*

*Chiar și astăzi, cultura dominantă continuă să treacă drept „boli mintale", adică drept suferințe de natură personală și cu relevanță psihiatrică, suferințe care sunt în schimb legate de modificări ale personalității și comportamentului de origine non-organică; Chiar și astăzi există cei care se apleacă pentru a scruta întunericul inconștientului sau cei care formulează un diagnostic și un prognostic și se străduiesc să practice o terapie care - în absența unor modificări organice - sunt o expresie a violenței, precum și a celei mai complete lipse de înțelegere a interdependenței foarte strânse și reciproce dintre calitatea vieții individului și relațiile sale sociale.*

*Dar a venit momentul să transformăm concret lumea individuală, nu doar participând personal la lupta pentru transformarea întregii lumi, ci și începând aici și acum să transformăm în mod deliberat, împreună cu camarazii noștri, pe cât este posibil astăzi, calitatea propriilor noastre vieți.*

*În contextul acestei transformări necesare, însă, nu putem uita*

*că saltul calitativ reprezentat de utilizarea constantă și metodică a instrumentelor marxiste de transformare și analiză a realității - nu doar la nivelul situațiilor și evenimentelor de importanță națională și internațională, ci și la nivelul vieții cotidiene, chiar la nivelul personalității și biografiei individului - nu poate fi în niciun fel o operă individuală, ci poate fi doar rodul unui angajament colectiv care implică, direct sau indirect, toate forțele clasei muncitoare, de la organizațiile istorice ale proletariatului până la militantul individual.*

*Dacă luăm în considerare acest lucru, va deveni clar că nu putem aștepta mai mult decât un grad foarte limitat de sistematicitate de la prima lucrare care examinează Activitatea Terapeutică Populară, adică știința valorizării reciproce între cei* exploatați , *adică activitatea care vizează întărirea și valorizarea personalității tuturor muncitorilor.*

*De fapt, vor fi luate în considerare aici doar unele aspecte ale realității umane actuale pe care lupta de clasă și progresul cunoașterii științifice le transformă neîncetat, cu schimbări extrem de rapide - dintr-un punct de vedere microsocial și micropolitic.*

*În această prezentare a Activității Terapeutice Populare am renunțat, de fapt, în mod deliberat, la orice expunere sistematică, la orice aspirație spre completitudine, propunându-mi pur și simplu să ofer* un *stimul pentru o examinare marxistă a realității personale și cotidiene în care fiecare persoană se află cufundată, știind foarte bine că examinarea evenimentelor* ***și*** *transformarea situațiilor la o scară mai largă și cu o profunzime mai mare nu pot* ***fi*** *rodul a* ***nimic altceva*** *decât al* ***acelor*** *mari colective de cercetare și intervenție constituite de organizații politice* ***și*** *sindicale, care operează în strânsă, continuă, reciprocă legătură cu masele muncitoare.*

*Adnotările care urmează sunt alcătuite din notițe grăbite luate în timpul unor scurte pauze într-o operă personală și colectivă - care durează deja de mai bine de douăzeci și cinci de ani - operă ce are ca scop să permită proletarilor aflați în dificultate, considerați până acum în mod eronat a fi de natură personală și de relevanță psihiatrică, să implice* ***și*** *să coordoneze în jurul lor alte forțe proletare, apte nu numai să le permită să nu cedeze în fața durității* ***și*** *crimelor sistemului capitalist , ci și să le permită să își mențină* ***sau*** *să își reia locul în lupta care se desfășoară astăzi pretutindeni - într-un mod deschis sau diferit - împotriva dominației Capitalului.*

*Societatea capitalistă este întotdeauna* ***și*** *în orice caz*

devalorizatoare , dar la unii indivizi, datorită convergenței unei serii de coincidențe deosebit de nefavorabile, modificările personalității și comportamentului, cauzate direct sau indirect de relațiile de producție actuale, sunt mai grave și ... se manifestă în moduri care nu se întâlnesc de obicei la majoritatea celor exploatați și a exploatatorilor, depășind astfel limitele dincolo de care cultura - dominantă vorbește despre „boală mintală”.

Întrucât Activitatea Terapeutică Populară se ocupă - într-o manieră exclusivă și programatică - de valorizarea reciprocă a personalității celor exploatați, vom neglija în mod intenționat aici luarea în considerare a faptului incontestabil că nici măcar exploatatorii , considerați ca oameni reali și nu exclusiv ca deținători de capital, nu își pot dezvolta în mod adecvat propria personalitate într-o societate care le acordă totuși atât de multe privilegii socio-economice.

Prin urmare, ne vom preocupa aici întotdeauna și numai de soarta celor exploatați, în special a celor care au căzut sau sunt în pericol de a cădea în vreun fel în mrejele psihiatriei , în timp ce vom neglija să luăm în considerare soarta exploatatorilor.

Activitatea terapeutică populară, la fel ca psihiatria, este o armă de clasă.

Însă dacă psihiatria se proclamă neutră, chiar dacă se află, într-un mod falsificator și diferit , în slujba exploatării și opresiunii capitaliste, Activitatea Terapeutică Populară se pune , în schimb , într-un mod explicit și declarat, în slujba maselor muncitoare și a organizațiilor lor.

Activitatea Terapeutică Populară este o știință de clasă care, plasându-se explicit, în fapt și în teorie, de partea maselor muncitoare, se ocupă - într-un mod concret, colectiv, liber, continuu, reciproc - de suferința și modificările non-organice cauzate, direct sau indirect, de exploatarea capitalistă asupra persoanei, asupra comportamentului și asupra relațiilor interpersonale ale lucrătorului individual , suferințe și modificări pe care Capitalul - prin „cultura” atribuită - le-a considerat până acum a fi responsabilitatea psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, false științe ale personalității și comportamentului, dar metodologii foarte concrete de opresiune, falsificare , excludere, ascundere a privilegiilor și exploatării , menite să justifice și să facă acceptată lumea existentă. istorie, o capacitate a cărei tehnicizare cea mai abjectă a răspunsului la fiecare nevoie. De mai bine de douăzeci și cinci de ani, pornind de la puncte de referință

*marxiste , a permis să apară - în fapt și în teorie - capacitățile terapeutice populare inerente fiecărei comunități umane orientate spre istorie, o capacitate a cărei tehnicizare cea mai abjectă a răspunsului la fiecare nevoie. ființele umane încearcă în zadar să continue să-și ascundă existența și puterea chiar și într-o perioadă - precum cea actuală - în care practica și teoria Activității Terapeutice Populare au fost deja conturate în aspectele lor fundamentale și capătă o răspândire tot mai mare .*

*Fiecare organizație, fiecare militant, fiecare muncitor, examinând evenimentele cotidiene, propria activitate și pe cea a altora cu aceleași instrumente marxiste de cercetare și intervenție care ne permit să citim faptele istoriei prezente și trecute și să identificăm liniile istoriei care merg în direcția viitorului - va putea contribui la procesul de cucerire a utilizării științifice, metodice, programatice, constante a instrumentelor marxiste de transformare și analiză și la nivelul vieții cotidiene, și la nivelul biografiei individului , și la nivelul analizei micro-sociale și micro-politice, o cucerire care reprezintă una dintre sarcinile istorice ale timpului nostru.*

*Conștient de limitele - individual insurmontabile - ale contribuției mele, m-am limitat aici la a colecta, într-o manieră necoordonată și fragmentară, material pentru discuție, pentru ca alții să poată apoi lărgi și aprofunda critic dezbaterea care are ca obiect problemele - complementare între ele - referitoare la demascarea falsei științe psihiatrice și eliberarea forțelor terapeutice populare, cu scopul de a întări și valoriza fiecare lucrător în parte și, prin urmare, indirect, întregul aliniament anticapitalist.*

*Solidaritatea proletară - după ce și-a găsit de mult instrumentul de luptă, atât la nivel național, cât și internațional, în marile organizații politice și sindicale ale muncitorilor - se organizează astăzi, tot la nivelul vieții de zi cu zi și al personalității individului, prin intermediul Activității Terapeutice Populare, care este astăzi capabilă să consolideze și să gestioneze, în scopuri de clasă, imensa bogăție umană reprezentată tocmai de solidaritatea proletară, care, la nivelul luptelor zilnice și minore, rămăsese până acum în mare parte neexplorată în adâncul maselor muncitoare.*

*Până acum, de* fapt *, solidaritatea proletară a rămas încredințată spontaneității, voluntarismului și bunăvoinței muncitorilor, dar a fost aproape întotdeauna sufocată și reprimată de*

*puternice organizații conservatoare și clericale care i-ar fi putut uzurpa* cu ușurință *câmpul de intervenție, inclusiv pentru că îi lipsea încă o teorie coerentă care să constituie un ghid sigur pentru acțiune.*

*Însă acum, lucrătorii, prin participarea la Activitatea Terapeutică Populară , se pot pune în poziția de a utiliza instrumentele de intervenție și analiză ale marxismului chiar și la nivelul conflictelor care apar chiar și între colegii de clasă.*

*Abia acum Activitatea Terapeutică Populară începe să apară, să se dezvolte, să se organizeze, să* se răspândească , *într-o manieră metodică, sistematică,* ***științifică,*** *prin munca unui angajament politic colectiv asiduu și tenace față de intervenție și cercetare.*

*Abia astăzi începe să fie promovat metodic și verificat științific, pentru ca de acum înainte să poată fi răspândit oriunde masele simt nevoia de el.*

*Solidaritatea proletară la nivelul vieții cotidiene și al relațiilor interpersonale dintre camarazi a fost exercitată până acum într-un mod nemetodic și nesistematic, ci mai degrabă fragmentar, discontinuu, preștiințific, în cadrul umanității exploatate* și asuprite.

*Dar dacă solidaritatea proletară a existat dintotdeauna - deși într-o formă nemetodică și preștiințifică - în această formă a fost dintotdeauna umilită, sufocată, reprimată, mai ales în ultima vreme, până la punctul de a fi astăzi aproape complet inhibată de o proliferare necontrolată* a *tehnicilor venale și arbitrare, adesea fără cea mai mică justificare științifică.*

*Din aceste motive, solidaritatea proletară nu a putut niciodată să se organizeze la nivelul vieții cotidiene până la punctul de a ajunge la practica și teoria Activității Terapeutice Populare , care nu poate fi definită ca atare decât dacă este continuă, concretă , liberă, colectivă, reciprocă.*

*În absența unei* ***solidarități proletare științifice și organizate, ajutorul schimbat între oameni s-*** a transformat ***tot mai mult*** în venalitate mercantilă, în abstracție fals științifică, în izolare individualistă, în practică tehnică lipsită de căldură reală și de reciprocitate potențială.

Psihiatria s-a născut tocmai din mutilarea bărbaților care au renunțat să se considere capabili să-și ajute tovarășii afectați de suferință și de modificări ale personalității și comportamentului de origine non-organică.

Puterea psihiatrică va fi definitiv răsturnată atunci când mase tot mai mari de oameni exploatați vor exercita, în practica zilnică - dreptul-datoria inalienabilă de a cere și oferi programatic, metodic, neobosit - într-o formă liberă, colectivă, concretă, continuă, reciprocă, ajutorul necesar valorizării personalității fiecărui muncitor, în modul cel mai larg permis de situația istorică actuală.

Psihiatria începe acum să fie demascată în ochii tuturor ca o știință falsă în slujba exploatării economice și a opresiunii sociale, prin fapte care demonstrează - irefutabil - că *fiecare muncitor poate fi terapeut pentru alți muncitori dacă se conectează în mod adecvat, în acest scop, cu alți tovarăși.*

Limitările și deformările dezvoltării personale și colective, rezultate dintr-o situație istorică în care predomină divizarea societății în clase, nu exclud posibilitatea ca toți cei care luptă pentru crearea unei societăți fără clase să poată, deja de acum, să dobândească calități și abilități personale foarte mari și relații interpersonale de puternică solidaritate în rândurile reprezentate de clasa muncitoare , de organizațiile sale și de aliații săi.

Prăpastia dintre omul real și omul potențial, care pare enormă dacă luăm în considerare diferența dintre ceea ce se întâmplă astăzi și ceea ce s-ar putea întâmpla mâine într-o societate fără clase, este totuși o prăpastie care *chiar și astăzi* lasă loc pentru o muncă de educație reciprocă și valorizare reciprocă.

Exercitarea militantismului politic și pregătirea pentru acesta sunt favorizate de participarea *la Activitatea Terapeutică Populară, care asigură stimularea creșterii umane și politice a fiecărui individ de către toți, astfel încât aptitudinea pentru critică și autocritică și capacitatea de a realiza analize concrete ale unor situații concrete - din punct de vedere microsocial și micropolitic - în vederea transformării lor concrete, pătrund tot mai profund, până la aspectele cele mai personale ale vieții fiecărui militant.*

*Însă participarea la Activitatea Terapeutică Populară, deși încurajează exercitarea militantismului politic, nu îl presupune în mod obligatoriu, întrucât este o activitate ce poate fi exercitată și de acele persoane exploatate care - neștiind niciodată să se conecteze și să lupte sau renunțând la conectare și luptă - se trezesc neînarmate, fără tovarăși, fără apărare , expuse contradicțiilor, opresiunii și exploatării sistemului capitalist.*

*Acestea sunt rele pe care doar o schimbare capabilă să eradicheze rădăcinile socio-economice ale* capitalismului *le poate elimina .*

*Trebuie să ținem cont însă de o distincție care are consecințe practice foarte semnificative: aceste rele pot fi suferite separat, pasiv, individualist, apelând în momente de criză, insuportabile în izolare, la psihiatru, psihanalist, psiholog, așa cum ne impune sistemul burghez (așa cum recurgeam odinioară la astrolog sau chiromanțist), sau pot fi înfruntate cu curaj și critic conform unei viziuni egalitare asupra lumii, într-un mod coerent, uniți fratern cu tovarășii noștri și, prin urmare, infinit mai* avantajoși .

*A ști să evaluezi colectiv, concret, rațional toate aspectele vieții de zi cu zi reprezintă o garanție împotriva disperării, depresiei, bolilor mintale.*

*A ști cum să realizezi corect, împreună cu camarazii , o examinare concretă a unor situații concrete , din punct de vedere microsocial și micropolitic , pentru a transforma situația în care se află cufundat lucrătorul aflat în dificultate, reprezintă cheia realizării personalității individului, o realizare care include în mod necesar acele* capacități de conectare individuală și colectivă ce constituie primul pas către abolirea practicii psihiatriei.

*puterea psihiatrică* încă dăinuie , adică o acumulare imensă de interese, falsificări, orori, care formează un front comun cu companiile multinaționale producătoare de medicamente psihotrope și cu interesele psihiatrilor, adică cu partea cea mai înapoiată a corporației medicale, împotriva oricărui proces de inovație și eliberare.

Totuși, aceasta este o putere care are nevoie de o mască: nu este același tip de putere ca cea a șefului din fabrică, chiar dacă este strâns legată de aceasta.

Masca sa este reprezentată de presupusa „natura științifică” în spatele căreia se ascund ororile psihiatriei.

Însă *Activitatea Terapeutică Populară* este acum capabilă să demascheze opresorul în fața celor asupriți, astfel încât aceștia se pot conecta strâns pentru a lupta - împreună cu organizațiile lor - împotriva vechii și noii tiranii psihiatrice.

Tocmai pentru că și astăzi, de mai bine de douăzeci și cinci de ani, particip activ, personal, de fapt, zi de zi, oră de oră, fără răgaz, la această luptă pentru eliberare și demascare, nu-mi este posibil să rezerv discursului teoretic altceva decât spațiile foarte scurte lăsate

libere de luptele zilnice.

Și din acest motiv sunt obligat să renunț la o expunere teoretică exhaustivă a unui subiect viu, care astăzi - cel puțin în trăsăturile sale fundamentale - poate fi deja teoretizat, cu condiția însă să-mi iau timp și energie din participarea la lupta care se duce.

Însă asprimea luptei împotriva psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, în favoarea valorizării reciproce a celor exploatați, nu permite niciunuia dintre cei care - în acest context - au putut identifica omologul real al clasei muncitoare, să-și abandoneze postul de luptă împotriva unor adversari manifesti, sau, și mai rău, împotriva unor dușmani deghizați în camarazi, care au reușit, uneori, să-i înșele chiar și pe vechii militanți ai clasei muncitoare, mascându-și activitatea conservatoare cu frazeologie revoluționară.

*Nevrând să evit participarea directă la luptă, am fost nevoit să mă limitez aici la a coase laolaltă , într* -un mod nesistematic *și adesea repetitiv , câteva observații fragmentare pe care le-am notat, în momente diferite și în situații* diferite *, în intervalele muncii mele practice.*

*În această scriere, defectul formal a cărui eliminare ar fi necesitat mai multă muncă este reprezentat de repetițiile foarte* frecvente *datorate faptului că este vorba de o juxtapunere a unor însemnări care au fost scrise independent unele de altele, pentru a fi apoi puse în circulație sub formă dactilografiată sau mimeografiată, în diferite etape ale luptei.*

*Însă, având în vedere amploarea și vastitatea domeniului de aplicare al acestei cercetări, am preferat să aleg să dedic noului timpul care ar fi fost necesar pentru o corectare satisfăcătoare a scrierilor care urmează, și pentru că am considerat întotdeauna refuzul repetiției ca o expresie a estetismului aristocratic și burghez și ca un obstacol în calea solidarității proletare.*

*De fapt, un bun militant al mișcării muncitorești nu obosește niciodată să repete aceleași adevăruri, folosind adesea aceleași cuvinte, pentru* ca *un număr cât mai mare de camarazi să se poată mobiliza pentru bătăliile pe care le cere momentul istoric* .

*Chiar dacă viața i se pare extrem de complexă în multiplele ei aspecte, nu obosește niciodată să-și pună la îndoială camarazii și realitatea, să repete sloganuri simple și eficiente care pot fi apoi — la rândul lor — repetate cu profundă convingere, deoarece răspund nevoilor concrete ale maselor care fac* istoria .

*Militantul disprețuiește căutarea originalității și este profund*

*atent la nevoile care sunt exprimate simultan, într-un anumit moment istoric, de milioane de oameni.*

„ *a vorbi în sloganuri* ” *cu dispreț , dar muncitorii care petrec opt ore pe linia de asamblare sunt profund recunoscători unui tovarăș care știe să le rezume nevoile într-o propoziție scurtă, incisivă și eficientă , astfel încât propoziția scurtă să poată fi transformată* - *la momentul potrivit* - *într- un strigăt de luptă pentru lupta pe care intenționează să o ducă.*

Acea mică frază va fi repetată de milioane de ori în timpul luptei și în pregătirea ei, dar nimeni, pronunțând-o, nu va simți că săvârșește un act inutil, repetitiv, deoarece de fiecare dată va fi rostită în condiții diferite și își va exercita forța de convingere asupra unor oameni diferiți.

Să-i lăsăm, așadar, pe oamenii de litere cu preocupările lor stilistice și să înaintăm împreună cu mișcarea muncitorească și organizațiile acesteia, repetând sloganuri și incitări reciproce la o luptă comună.

Adversarii vor avea astfel satisfacția de a putea evidenția defecte de expunere și formă, cărora personal nu le atribuim nicio importanță.

În schimb, invităm cu căldură organizațiile clasei muncitoare, tovarășii și toți muncitorii să evidențieze orice defecte substanțiale, astfel încât cu ajutorul lor să poată fi corectate, cu scopul de a avansa - toți împreună - lupta comună pentru emanciparea reciprocă și valorizarea oamenilor reali, exploatați și asupriți de Capital.

PARTEA ÎNTÂI

# PRIMELE ETAPELE LUNGUL DRUM AL ACTIVITĂȚII TERAPEUTICE POPULARE

*ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ NU ESTE O MUNCĂ INDIVIDUALĂ, CI UNA COLECTIVĂ.*

*Practica și teoria care au condus la o identificare inițială a trăsăturilor fundamentale ale Activității Terapeutice Populare , adică a științei valorizării reciproce a personalității celor exploatați, nu sunt opere individuale, ci colective, chiar dacă - datorită coincidenței unei serii de circumstanțe, parțial fortuite, parțial urmărite în mod deliberat - începutul practicii și teoretizării poate fi urmărit mai întâi la un singur cercetător, apoi la colectivități din ce în ce mai mari, care astăzi cresc continuu ca număr și dimensiune, colectivități care vor putea asigura că nu există o reapropriere privată a unei practici și a unei teorii care au fost produse social .*

*Cercetările, începute în jurul anului 1939, continuă* neîntrerupt, *implicând un număr* tot *mai mare de proletari în cea mai mare investigație științifică de masă care a avut loc până acum în domeniul personalității, comportamentului și relațiilor interpersonale , considerate din punct de vedere micropolitic și microsocial.*

*Chiar ținând cont de faptul că fenomene de o asemenea amploare nu pot fi ușor delimitate, cu atât mai puțin de către cei care au fost atât de intens implicați în ele, credem totuși că, în ceea ce privește începutul Activității Terapeutice Populare , pot fi indicate în mod rezonabil două* date *, prima dintre acestea (1939) corespunzând unei critici distructive a psihanalizei și psihologiei ca instrumente de cunoaștere a omului, o critică efectuată în contextul unei investigații filosofice și „psihologice”, condusă de mine la Institutul de Psihologie al Universității din Florența, singurul existent atunci în Italia; al doilea (1949) corespunde începutului unei lupte duse,*

*începând cu anul cinci de studii medicale, atât pe plan practic, cât și teoretic, împotriva* falsificărilor *psihiatriei.*

*REFUZUL PSIHANALIZEI ȘI PSIHOLOGIEI CA INSTRUMENTE ALE CUNOAȘTERII*
*OF MAN (1939)*

*Dar deja cu câțiva ani înainte de 1939, încă de la începutul adolescenței, respingesem ferm filozofiile idealiste și spiritualiste predominante atunci, încrezător în concretețea, transformabilitatea* și *cognoscibilitatea lumii existente .*

*Acest refuz a dus apoi, ca o consecință logică, în jurul vârstei de douăzeci de ani, la refuzul ulterior irevocabil al psihanalizei și psihologiei, precum și al conceptului însuși de „psihic”.*

*Tocmai pentru că în adolescență respinsesem, din cauza credinței mele în rațiunea umană și în cunoașterea lumii , filozofiile idealiste și iraționaliste la modă atunci, mi-a fost ușor , începând cu 1939, când am urmat cursurile Institutului de Psihologie al Universității din Florența , să critic iraționalismul și neîncrederea în om tipice psihanalizei.*

*Pornisem astfel pe un drum care, pornind de la încrederea în rațiune, avea să mă conducă, cu ajutorul multor colegi de clasă, către un marxism „în toată regula”, adică către Activitatea Terapeutică Populară, ca expresie a utilizării instrumentelor marxiste pentru* transformarea concretă *a situațiilor concrete, chiar și la nivelul vieții cotidiene a individului.*

*REFUZUL MEDICALIZĂRII PSIHIATRIEI (1949).*

*În ceea ce privește lupta practico-teoretică împotriva psihiatriei, trebuie menționat că, încă de la început (1949), chiar și atunci când părea că un singur cercetător era implicat în investigația critică asupra formării și deformării personalității* bărbaților *și femeilor definiți de „știința” oficială drept „ bolnavi mintal”, am* putut *deja să încep și să duc mai departe în practică - în lumina luptei de clasă - o critică distructivă a* falsificărilor *psihiatriei, exclusiv ca urmare a unei viziuni marxiste asupra lumii, precum și a convingerii, legată de această viziune , că „esența umană nu este ceva abstract,*

*imanent individului. În realitatea sa, ea este ansamblul relațiilor sociale”.*

*Faptul de a fi aderat - deja anterior - la o viziune asupra lumii care consideră esența umană ca un „ set de relații sociale” implică imediat, încă de la prima întâlnire cu psihiatria și victimele sale, în al cincilea an de studii medicale (1949), o respingere clară a medicalizării psihiatriei, ca o știință falsă care pretinde să vindece în individ ceea ce - cu excepția cazurilor de modificări neurologice - nu este al individului, ci în afara lui și, prin urmare, necesită o modificare a situațiilor externe ca singura formă eficientă de terapie a așa-numitei „ boli mintale” la subiecții liberi de modificări ale sistemului nervos central, chiar dacă interacțiunea dialectică continuă a socialului asupra biologicului, nici cea a biologicului asupra socialului, nu trebuie niciodată ignorată.*

*Activitatea Terapeutică Populară, știința valorizării reciproce a personalității exploatatului, destinată să ocupe toate spațiile uzurpate până atunci de psihiatrie, psihanaliză, psihologie, a început în noiembrie 1949 să prindă contur sub forma unei critici radicale exercitate - de* fapt - *față de psihiatrie, precum și sub forma unei descoperiri surprinzătoare a capacităților terapeutice exercitate față de așa-numiții „bolnavi mintal” de către infirmieri, asistente medicale și* alte persoane complet lipsite de cunoștințe specifice referitoare la așa-numita „știință” a psihiatriei.

Mi-a fost imediat clar că acestea erau abilități terapeutice reale, concrete, demonstrabile, pe care le-am comparat și contrastat imediat cu incapacitatea terapeutică a celui care trebuia să mă învețe cum să recunosc și să vindec „bolile sufletului”: era vorba de un neuro-psihiatru celebru, precum și de anturajul său de medici, toți incapabili să înțeleagă nu doar natura reală a suferinței de care erau afectați pacienții internați în clinica de neuro-psihiatrie, ci adesea chiar incapabili să-și extindă limbajul.

Am înțeles atunci că trebuie să schimb profesorii și mi-am dat seama că trebuie să merg la o altă școală: școala colegilor mei de clasă, afectați de tulburări de personalitate și comportament definite în mod eronat ca fiind de natură personală și cu relevanță psihiatrică, precum și școala tuturor celor exploatați capabili în practică (chiar dacă nu în teorie la momentul respectiv) să identifice în exploatarea capitalistă adevărata origine nu doar a relelor sociale, ci și a relelor individului.

Analizele concrete ale situațiilor concrete pe care mișcarea

muncitorească a fost capabilă să le realizeze, având marxismul drept ghid pentru transformare, puteau fi realizate nu doar la nivelul claselor sociale, ci și la nivelul individului exploatat, a cărui personalitate trebuia înțeleasă nu doar în aspectele sale biologice, ci și în aspectele sale de clasă.

Începând cu 1951, Activitatea Terapeutică Populară s-a desfășurat în cadrul unei practici medicale aparent individuale , dar care a vizat, de la bun început, o mobilizare colectivă a energiilor populare în jurul persoanei aflate în dificultate, considerată până atunci în mod eronat ca fiind de natură personală și cu relevanță psihiatrică.

## MODIFICAREA SITUAȚIEI EXTERNE A SUBIECTULUI CA SINGURĂ FORMĂ EFICIENTĂ DE TERAPIE A AȘA-NUMITEI «BOALI MINTALE» LA SUBIECȚII LIBERI DE ALTERĂRI ALE SISTEMULUI NERVOS CENTRAL.

Încă de la primele observații și încă de la primele reflecții critice privind incapacitatea absolută a așa-numitei „științe" psihiatrice de a transforma și înțelege ***situația exterioară indivizilor*** și, prin urmare, de a „vindeca" și „vindeca" suferința lor internă, mi-a fost clar că anomaliile din personalitatea și comportamentul celor diagnosticați ca „bolnavi mintal" nu sunt în niciun fel legate - cu excepția unui procent minim de cazuri care derivă din leziuni organice - de situații interne corporalității subiectului însuși, ci de ***situații externe,*** numai prin modificarea cărora este posibil să se „vindece" și să se „vindece" așa-numita „boală mintală".

Din acest motiv, încă de la început, angajamentul meu a fost îndreptat spre o transformare reală și spre o examinare concretă a situațiilor specifice de viață în care se află cei care se află cufundați în dificultăți considerate în mod eronat a fi de natură personală și de relevanță psihiatrică.

Rezultatul acestei forme de intervenție, care nu s-a bazat pe o pseudo-terapie medicală - centrată pe subiectul aflat în dificultate, ca și cum acesta ar fi purtătorul unei boli de vindecat - ci mai degrabă bazată pe o modificare activă a situațiilor externe, ne-a permis imediat să obținem, într-un timp neașteptat și surprinzător de scurt, „guardioni" stabili.

De la început a fost clar și faptul că protagonistul propriei eliberări nu poate fi decât individul aflat în dificultate, ceea ce până acum a fost considerat în mod eronat ca fiind de natură personală și

cu relevanță psihiatrică, susținut de legătura cu alți lucrători care, mobilizându-se alături de el, desfășoară simultan o muncă de prevenție față de ei înșiși , deoarece creșterea lor personală este stimulată și încurajată.

Ca tovarăș al celor exploatați - nu ca medic - am contribuit la mobilizarea și conectarea altor forțe proletare, în jurul și împreună cu proletariatul aflat în dificultate.

Aceste forțe, interacționând între ele, au devenit din ce în ce mai capabile să modifice relațiile de putere, echilibrele și situațiile externe într-un mod favorabil nu numai muncitorului, ci și tuturor celor care se conectaseră pentru a-și aduce contribuția la eliberarea sa.

În acest fel, prin explozia contradicțiilor, prin procese de critică și autocritică, printr-o examinare concretă a situațiilor concrete, precum și prin stabilirea unor conexiuni utile atât pentru creșterea subiectului aflat în dificultate, cât și pentru creșterea celor care se conectaseră cu el, lucrătorul ale cărui modificări de personalitate și comportament fuseseră definite în mod eronat ca fiind de natură individuală și de relevanță psihiatrică, treptat și mai bine, pe măsură ce forța sa creștea, a început să-și asume rolul de protagonist al propriei eliberări.

Aceasta este o atitudine marcată de încrederea maximă *în rațiunea* bărbaților reali, în capacitatea lor de a se cunoaște - cu ajutorul tovarășelor lor - pe ei înșiși și pe ceilalți, încredere asociată cu o *înțelegere critică a exploatării și a repercusiunilor acesteia asupra biografiilor indivizilor,* precum și cu cunoașterea opresiunii și a relațiilor inegale de putere care există în societatea Capitalului.

## CÂTEVA EXEMPLE DE «BOALI MINTALE».

O fată țărănească de șaisprezece ani, care trăiește într-o familie patriarhală , spune că este hărțuită constant de două rude în vârstă care locuiesc cu ea.

Singura persoană capabilă să-i înțeleagă angoasa și să o apere concret ar fi mama ei, care, însă, este aproape complet surdă.

Internată într-o clinică de neuropsihiatrică pentru episoade delirante în timpul cărora își imagina că este dusă în iad împreună cu unchii ei, fata nu simțise niciun beneficiu de pe urma terapiei

administrate.

Ceilalți doctori nu consideraseră niciodată povestea lui altceva decât un simptom al unei boli mintale; Unii psihiatri care o consultaseră anterior au vorbit despre un complex Oedip nerezolvat, în care unchii se prefăcuseră că sunt figura paternă.

*afirmațiile tânărului țăran* cu profund *respect, fără a apela în vreun fel la scheme și categorii psihiatrice sau psihanalitice, ci folosind doar cunoștințele despre structurile și suprastructurile societății noastre și despre efectele exploatării, în special în mediul rural (eram implicat în politică pe atunci, alături de Federbraccianti), m-am limitat la a o sfătui pe mamă să cumpere un aparat auditiv, astfel încât fiica ei , odată întoarsă acasă, să înceapă să i se poată destăinui și să se simtă protejată, precum și să poată cere - din când în când - ajutorul necesar.*

*Din acel moment, fata nu a mai prezentat nicio afecțiune notabilă.*

*Era așadar suficient să achiziționezi un aparat auditiv, folosit de altfel și de o altă persoană decât cea considerată bolnavă mintal , pentru a face să dispară o iluzie, brusc și pentru totdeauna, sau, dacă vrem să folosim limbaj psihanalitic, pentru a putea rezolva — brusc — un complex al lui Oedip.*

*Un alt exemplu: o muncitoare agricolă din câmpia inferioară a Modenei , căsătorită cu un alcoolic șomer, este nevoită să-și abandoneze copiii în mâinile organizației caritabile a angajatorului, administrată de instituții religioase, pentru a putea merge în zona Vercelli ca să câștige niște bani și un sac de orez, esențiali pentru supraviețuirea sa.*

*La întoarcere, își găsește copiii „îndoctrinați” de instituții religioase , care o disprețuiesc pentru viziunea ei asupra lumii, pentru blasfemiile ei, pentru voința ei ireductibilă de a lupta.*

*În acest caz* , este *necesar să investigăm inconștientul ei sau al copiilor ei pentru a înțelege conflictele și disperarea care decurg din situația concretă nesustenabilă în care se află cufundată femeia?*

*Poate un doctor marxist să uite rădăcinile socio-economice și semnificația politică a unei astfel de situații , mistificând-i termenii printr-o nomenclatură medico-psihiatrică sau psihanalitică ce își propune în mod clar să descarce consecințele relațiilor de producție actuale asupra muncitorului care, după ce a fost exploatat, este astfel devalorizat și mai mult și făcut vinovat?*

NU PSIHIATRIE, NICI PSIHANALIZĂ, CI TRANSFORMAREA SITUAȚIILOR DIN VIAȚA REALĂ, PRECUM ȘI TRANSFORMAREA ȘI ANALIZĂ CRITICĂ A CONDIȚIONĂRII DE CLASĂ.

*În exemplele de mai sus, ca și în nenumărate alte cazuri,* muncitorul *aflat în dificultate, considerat în mod eronat a fi de natură personală și cu relevanță psihiatrică, are nevoie, de fapt, doar de ceva concret care să se schimbe în lumea exterioară pentru a se „vindeca" definitiv, adică pentru a se întoarce să-și ocupe locul de luptă printre cei exploatați.*

*În activitatea mea de medic marxist am respins categoric - de la bun început - științele* false *ale psihiatriei și psihanalizei ca punct de referință pentru înțelegerea aspectelor superioare ale personalității și comportamentului celor care s-au adresat mie pentru ajutor.*

*Validitatea științifică a refuzului meu se bazează pe observația că - încă de la început - răspunsul constant al* faptelor *îmi arătase că psihiatria nu* este *o știință, ci o doctrină și o metodologie: doctrina legitimității puterii constituite pentru că „oamenii se nasc diferiți" și metodologia pentru a-i obliga, vrând sau nevrând, pe cei exploatați și pe toți cei care nu posedă puterea (de exemplu copiii) să sufere violența acesteia, atât la nivel social și politic general, cât și la nivelul relațiilor interpersonale ale individului.*

*Dovada naturii neștiințifice a psihiatriei este* oferită *de* faptul *că psihiatria, care se proclamă știință medicală , nu vindecă pe nimeni.*

*Ca alternativă la psihiatrie, am* recurs întotdeauna *exclusiv (în cazurile care nu prezentau modificări neurologice) la o transformare concretă a unor situații concrete exterioare subiectului.*

*Dovada validității acestei abordări mi-* a fost oferită imediat de „vindecări" rapide și ireversibile.

*Transformarea și analiza realizate împreună cu protagonistul și persoanele apropiate acestuia au avut ca obiect în principal situații actuale și probleme din viața reală și au fost orientate spre viitor, chiar dacă metodele, mereu diferite în apariția și combinarea lor, au fost examinate cu atenție prin care un pui de om - care, ca atare, în momentul nașterii aparține întregii umanități - este apoi treptat, dar inexorabil (cu excepția cazului în care există intervenții externe improbabile) condiționat să fie membru al propriei clase de origine: adică este condiționat să fie exploatat sau un exploatator.*

*Chiar și atunci, eram profund interesat de problemele* legate de *faptul că uneori cei exploatați* - printr-un proces de degradare definit drept *„ascensiune socială” - pot ajunge la. clasa exploatatorilor, așa* cum membrul claselor dominante poate, uneori, printr-un proces dificil *de ascensiune umană reală, să ajungă de partea militanților clasei muncitoare.*

*În lumina luptei de clasă, dilema a găsit și ea un răspuns clar:* acceptarea doctrinelor elaborate de Freud în favoarea clasei *conducătoare sau analiza condiționărilor provenite atât din clasa de apartenență, cât și din opresiunea exercitată de clasa conducătoare, în primul rând în fapte, dar și prin diseminarea unei „culturi” al cărei unic scop este legitimarea puterii deja la modă?*

*Analiza condiționării de clasă oferă instrumentele necesare pentru a distinge nevoile reale de nevoile induse artificial și pentru a reînvia nevoile pe care puterea credea că le-a redus la tăcere pentru* totdeauna. :

*Evenimentele monotone, repetitive care, conform doctrinei elaborate de Freud în beneficiul claselor conducătoare, își lasă amprenta asupra vieții fiecărui individ, indiferent de epoca și clasa socială căreia îi aparține, au fost aplatizate în umbre insignifiante, lipsite de semnificație, inadecvate pentru a reprezenta și înțelege personalitatea reală a oamenilor concreți care fac istoria.*

*Irelevante și inconsistente în sensul acestei înțelegeri au fost „ interpretările” ambițiosului doctor vienez, care își stabilise ca unic scop al vieții sale atingerea gloriei, fără a realiza că cea mai mare și mai durabilă glorie - accesibilă fiecărui om* - este aceea de a promova *, individual și colectiv, de fapt, un progres real către egalitatea dintre* oameni.

## *PERSONALITATEA INDIVIDULUI: ASPECTE BIOLOGICE ȘI LUPTĂ DE CLASĂ.*

*În opinia mea, însă, cunoștințele științifice referitoare la corpul uman sănătos și bolnav și-au păstrat toată utilitatea pentru înțelegerea aspectelor biologice ale individului, chiar și în deplina conștientizare a faptului că astfel de aspecte pot influența, uneori chiar și într-o măsură foarte semnificativă, evenimentele biografice ale oamenilor concreți, fără a determina însă,* într-un mod

*mecanicist, adevărata lor semnificație istorică.*

*Doar lupta de clasă oferă o cheie interpretativă pentru o înțelegere globală a personalității individului , ale cărei aspecte - biologice au doar o influență parțială asupra calității, cursului și sensului unei vieți.*

*Știința medicală - limitată cum este la cunoașterea corporalității* nude a subiectului - *nu este niciodată capabilă să ofere* o *cheie interpretativă reală a valorii și sensului intrinsec al unei vieți umane concrete, o valoare care, revărsându*-se din corporalitatea *subiectului, se învecinează cu lumea istoriei și, prin urmare, nu poate avea relevanță medicală, ci doar pentru știința* istoriei.

*Personalitatea și evenimentele biografice ale fiecărei persoane* pot fi transformate și *înțelese doar printr-o examinare marxistă a realității concrete în continuă schimbare* care *înconjoară fiecare om, influențându-l și fiind influențată de el în grade diferite.*

fapt , *înțelegerea poziției adoptate în armonie sau în antagonism cu apartenența la propria clasă este fundamentală* pentru personalitatea individului .

*Să luăm, de exemplu, cazul unui siderurgist, imigrant din sud, muncitor în ture la furnalele înalte, abandonat brusc, împreună cu cei cinci copii ai săi, de soție.*

*Simțindu-se incapabil să se ocupe singur de educația copiilor săi, decide să-i primească într-o instituție, dar, înainte de a face acest lucru, merge, la sfatul unui prieten, la o întâlnire a Activităților Terapeutice Populare, unde se discută situația sa și unde este avertizat asupra pericolelor pe care instituționalizarea le*-ar face pe *copiii săi să fugă. A fost zdruncinat de argumentele celor prezenți și* mai ales *de experiențele concrete ale celor dintre ei care și*-au *petrecut o parte din tinerețe închiși în instituții.*

*Adunarea Activității Terapeutice Populare este de acord cu lucrătorul să stabilească imediat ture de asistență, așteptând intervenția Autorității Locale care va pune apoi la dispoziție un lucrător domestic care să aibă grijă de copii și de casa lucrătorului* câteva ore pe zi.

*Colaboratoarea pusă la dispoziție de Primărie -* având *dificultăți educaționale cu propriii* copii *și discutând despre acestea în cadrul ședințelor Activității Terapeutice Populare , reușind să le depășească în mare măsură - are abilități deosebite de ajutorare, fapt pentru care este acceptată cu mare afecțiune de către copiii lucrătoarei.*

*Totul merge bine până când muncitorul întâlnește o doamnă din*

*clasa mijlocie superioară care lucrează ca vânzătoare de asigurări în timpul liber.*

*În scurt timp, femeia a reușit să-l convingă pe muncitor să transforme relațiile de ajutor reciproc care existaseră până atunci cu colegii săi de clasă, în special cu cei care, la fel ca el, imigraseră din Sud, în relații venale, menite mai ales să-i convingă să încheie o poliță de asigurare.*

*Astfel, începe să-i trateze drept potențiali „clienți” pe acei camarazi pe care anterior îi aborda doar în scopul prieteniei și al conexiunii politice.*

*Din acel moment, viața muncitorului începe să se schimbe.*

Sub influența femeii burgheze, el începe să aibă o grijă excesivă de îmbrăcămintea și persoana sa, neglijându-și copiii.

Încă o dată - dar de data aceasta complet nejustificat - îmi vine în minte ideea de a-și readuce copiii într-o instituție, susținută în acest sens de „sprijinul” doamnei , care găsește în el calitățile unui adevărat agent de asigurări, cu condiția, bineînțeles, să înceteze să se mai implice în politică și să se elibereze de povara copiilor săi.

Situația este în prezent precară, întrucât tatăl își privește acum iritația atât copiii, cât și foștii tovarăși de viață, în special pe cei care au purtat lupte politice alături de el și pe cei care își aduc contribuția la Activitatea Terapeutică Populară, la care de mult timp, la sfatul doamnei, nu mai participă.

Întâlnirea dintre două personalități înseamnă în acest caz ciocnirea dintre două condiționări de clasă.

Întreaga greutate a „ culturii ” burgheze se îndreaptă împotriva muncitorului , care încearcă să-i impună propriile modele de viață, conform cărora pierderea stimei foștilor săi camarazi de luptă ar fi lipsită de importanță, deoarece aceștia sunt „ fanatici”, lipsiți de cultură, nedemni de a fi luați în considerare, în timp ce el se simte onorat de faptul că el, care locuiește într-o pensiune pentru evacuați, are voie să frecventeze somptuoasa casă a doamnei care a binevoit chiar să-l prezinte unor prieteni.

Această luptă, în care se ciocnesc două viziuni radical diferite asupra lumii, este încă în desfășurare, dar faptul că muncitorul evită confruntarea cu vechii săi tovarăși de drum sugerează că condiționarea burgheză, întruchipată de doamnă, are mari șanse să preia în curând controlul asupra lui.

Este ușor de înțeles conflictele care sfâșie în prezent - personalitatea acestui muncitor care încearcă să se amăgească crezând că a făcut un salt calitativ în raport cu camarazii săi, în timp ce, în schimb, își pierde demnitatea de militant al clasei muncitoare.

*Conștiința de clasă nu poate fi redusă la tăcere atât de* ușor *, nevoia de a unifica coerent toate semnificațiile referitoare la realitatea cu care cineva intră în contact nu poate fi ușor potolită.*

*Nevoia de coerență, tipică fiecărui militant al clasei muncitoare, ne cere să fim mereu disponibili pentru critica reciprocă între camarazi, cu scopul de a scoate în evidență semnificația reală a acțiunilor noastre asupra societății în ansamblu, dacă prin conștiință de clasă înțelegem o analiză a situațiilor de viață în care subiectul își asumă pe deplin propriile responsabilități în fața istoriei.*

*De fapt, nu putem fi capabili să ne cunoaștem pe noi înșine și pe ceilalți decât printr-o muncă colectivă de cercetare care ne permite să înțelegem* efectul *acțiunilor noastre asupra mișcării generale a societății în care luptăm pentru a menține dominația Capitalului sau pentru eliberarea de el.*

*Nu se poate evalua semnificația unei personalități umane decât dacă se realizează care este — în ultimă instanță — efectul general produs de suma acțiunilor sale asupra întregii lumi existente.*

## *PSIHIATRIA, PSIHANALIZA, PSIHOLOGIA SUNT „ȘTIINȚE” SATELIȚI AI CAPITALULUI: CARE ESTE ALTERNATIVA ÎN SERVICIUL MUNCĂTORILOR?*

*În prima perioadă, munca a fost aparent de natură individuală: în realitate, era deja rodul unei bogății de informații* și *cunoștințe critice care mi-au fost furnizate* de *bărbați și femei aflați în dificultate , considerați în mod eronat a fi de natură personală și de relevanță psihiatrică, însoțitori care și-au asumat astfel funcția de educatori ai unui nou „terapeut” radical diferit.*

*De fapt - în concordanță cu viziunea mea asupra lumii - am putut asculta cu intens respect și profundă atenție cuvintele colegilor mei de clasă, considerați de alți medici lipsiți de sens, respingând hotărât - în contextul relațiilor oamenilor cu ei înșiși, cu lumea exterioară, cu ceilalți - noțiunile* false *sau reductive nu numai ale psihiatriei, ci și ale diferitelor școli psihanalitice, precum și ale*

*psihologiei, „științe” pe care - chiar și fără a cunoaște judecata analogă deja* formulată *de POLITZER limitată la psihologie - le consideram în mod necesar incapabile să dezvăluie secretul* actelor umane *, pentru simplul motiv că acest secret nu este de natură psihiatrică, nici psihanalitică, nici psihologică, ci este domeniul științei istoriei.*

*Au trecut mulți ani de atunci și acum există mulți oameni în lume care pot identifica corect psihiatria, psihanaliza, psihologia ca științe false sau reductive și, prin urmare,* falsificatoare .

*Însă diferența și critica care s-au dezvoltat cu privire la aceste „științe satelit ale Capitalului” trebuie neapărat - pentru a fi cu adevărat eficiente - să fie asociate cu practica și teoria unei noi științe care se limitează la a pune în lumină greșelile* psihiatriei , *psihanalizei, psihologiei, dar este deja capabilă să producă astăzi noi nevoi, din ce în ce mai umane, nedictate de legile pieței și este capabilă să ofere un răspuns alternativ concret la nevoile umane care există deja, la care aceste* false *științe nu pot oferi - datorită poziției lor de clasă care le determină* funcția socială *și sensul politic - altceva decât* răspunsuri iluzorii, reductive, *falsificatoare* .

*ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ, ȘTIINȚA AJUTORULUI RECIPROC ÎN RÂNDUL CELOR EXPLOATAȚI, CU OBIECTE DE DEPĂȘIREA CONCRETĂ A PSIHIATRIEI, PSIHANALIZEI, PSIHOLOGIEI.*

*Noua știință, care are ca obiect întrajutorarea reciprocă între persoanele exploatate, pe care o numim Activitate Terapeutică Populară, își propune să ofere instrumente adecvate pentru valorizarea reciprocă a personalității fiecărui lucrător individual în scopul unei transformări concrete a calității vieții și a personalității fiecărui participant, adică a fiecărui Terapeut Popular.*

*Vorbim despre o „știință nouă” deoarece, anterior - din câte știm - nu a existat niciodată o propunere explicită și programatică de a colecta, documenta, compara, promova și disemina - cu maximă rigoare științifică și, în același timp, cu maxim angajament politic - metode și episoade de valorizare reciprocă între cei exploatați, episoade capabile să modifice calitatea vieții și personalitatea protagoniștilor.*

## *PERIOADA PREȘTIINȚIFICĂ DE AJUTOR RECIPROC ȘI VALORIZARE ÎN RÂNDUL CELOR EXPLOATAȚI.*

*Totuși, episoade de întrajutorare și valorizare între cei exploatați au avut loc întotdeauna în sânul maselor muncitoare , nu doar la nivelul luptelor politice și sindicale de amploare, ci și la nivelul vieții de zi cu zi a indivizilor, fără ca, însă, cineva să le facă vreodată în mod deliberat, programatic și sistematic obiectul unei practici metodice și al unei teoretizări științifice.*

*Din acest motiv, tendințele, potențialul evolutiv, precum și forța subversivă inerentă fiecărui episod de valorizare reciprocă între cei exploatați , în raport cu* falsele *„științe” ale personalității și comportamentului, au rămas nebănuite.*

## *SARCINI ISTORICE ALE ACTIVITĂȚII TERAPEUTICE POPULARĂ.*

*Activitatea terapeutică populară trebuie să* se confrunte astăzi cu *două sarcini imense, care se completează reciproc: pe de o parte, să învingă pentru totdeauna, în fața* maselor *muncitoare, psihiatria, psihanaliza, psihologia și științele comportamentului și* personalității umane care sunt false sau falsificatoare și care sunt în slujba clasei conducătoare ; pe de altă parte, să culeagă de la mase, pentru ca aceasta să se poată extinde și rodi *sub o formă științifică,* sămânța reprezentată de ajutorul și valorizarea reciprocă pe care - chiar dacă într-o formă nemetodică și pre-științifică - cei exploatați le-au schimbat întotdeauna între ei, așteptând zilele care vor crea condițiile preliminare pentru ca relațiile dintre oameni să devină „ raționale și transparente ” *:1>.*

Însă, pe lângă ocuparea în întregime - și pe bună dreptate - a spațiului uzurpat până acum de psihiatrie, psihanaliză, psihologie, pe lângă avansarea proceselor de formare și transformare neîntreruptă a omului, pe lângă adunarea și punerea pe rod a sămânței solidarității proletare, *Activitatea Terapeutică* Populară își va asuma într-o zi treptat și sarcina de a promova însușirea - la nivelul maselor muncitoare - a cunoștințelor elementare referitoare la corpul uman sănătos și bolnav, pentru a promova mai bine igiena mediului și a colabora cu tehnicienii din domeniul sănătății mai ales la nivel preventiv.

Corpul uman sănătos și bolnav, însă, nu ar trebui studiat izolat,

în sine, ci în așa fel încât să se asigure o consolidare reciprocă între cunoștințele științifice referitoare la corpul uman și cunoștințele științifice referitoare la repercusiunile asupra organismului și asupra personalității individului ale structurilor și suprastructurilor care caracterizează societatea capitalistă.

Aceste structuri și suprastructuri trebuie înțelese în toate efectele lor atât asupra claselor sociale, cât și asupra vieții individului, nu doar pentru a putea lupta, împreună cu camarazii și organizațiile noastre, împotriva relelor societății în care trăim, ci și pentru a putea interveni eficient la nivelul personalității și biografiei individuale, precum și al relațiilor interpersonale, la un nivel la care știința istoriei a cedat până acum întotdeauna locul unor doctrine absolut incompatibile și antagoniste cu ea, cum ar fi psihanaliza care, după ce și-a arogat dreptul de a analiza personalitatea individuală, fără a poseda instrumentele adecvate în acest scop, a îndrăznit apoi să-și împingă ambițiile interpretative până la punctul de a pretinde că explică marile mișcări ale istoriei.

*Această abdicare practico-teoretică a multor marxiști față de transformarea și analiza concretă a situațiilor microsociale care, împreună cu aspectele biologice personale și aspectele sociologice generale, determină personalitatea și biografia individuală, a corespuns pătrunderii psihanalizei în domeniul istoriei.*

*Totuși, având în vedere stadiul actual al cunoștințelor noastre, nu putem exclude ca ceea ce astăzi multora dintre noi ni se pare o abdicare arzătoare să poată – poate – să apară într-o zi, celor care vor veni după noi, ca o perioadă necesară și inevitabilă de cercetare asupra domeniului de aplicare și metodelor celei mai largi și profunde aplicări posibile a instrumentelor marxiste de transformare și analiză.*

*Însă, chiar dacă nu suntem capabili - astăzi - să stabilim o relație cauză-efect* între *renunțarea multor marxiști de a-și folosi propriile instrumente de investigație chiar și în sferele microsociale și micropolitice și între incursiunile arbitrare ale freudienilor în sfera istoriei, putem totuși prevedea în mod rezonabil că utilizarea instrumentelor marxiste chiar și la nivel microsocial și din punct de vedere micropolitic, pe măsură ce se va răspândi , va reuși să facă „ interpretările” freudiene să pară mizerabile și fictive așa cum sunt, în ochii tuturor celor care, neavând interese inconfesabile* de *apărat* prin *conceptele de psihic, de inconștient, de complexul lui Oedip, sunt totuși sclavi ai culturii dominante , promovată și răspândită de clasele dominante pentru a-și apăra propriile* privilegii .

*Abia astăzi instrumentele marxiste au ajuns să-și exprime*

*capacitatea de a atinge și transforma - chiar dacă doar parțial - viața muncitorului individual chiar și în contextul unei societăți divizate în clase, o societate pentru depășirea căreia chiar și acea fracțiune de energii creative care va fi eliberată prin Activitatea Terapeutică Populară va contribui la creșterea potențialului de luptă.*

*Faptul că psihanaliza nu a întâmpinat - din partea forțelor orientate spre transformarea lumii - rezistența necesară în timpul ocupării acelui „ținut al nimănui" reprezentat de studiul unei biografii individuale, a încurajat freudianismul* să *ocupe , având ca steag acceptarea stării de fapt existente, domenii de investigație în care marxismul fusese de mult timp - cel puțin potențial - capabil să pună în acțiune forțe complet diferite , nu doar de analiză, ci în primul rând de transformare concretă a situațiilor concrete,* chiar și ***la** nivelul personalității individului, **chiar și** la nivelul biografiei individuale.*

*Revărsarea freudianismului din sfera personalității și a biografiei individuale, începută cu Freud care se presupunea capabil să analizeze disconfortul civilizației pe canapeaua analistului, când chiar și pentru sfera cea mai îngustă și restrânsă reprezentată de „psihicul" individului, atât Freud, cât și adepții săi s-au arătat întotdeauna - pentru cei care aveau ochi să vadă, dar nu privilegii de apărat - lipsiți de instrumente adecvate, a dat impuls unei literaturi inferioare, lipsite de raționalitate și de instrumente concrete de investigație.*

*Astăzi, mulți tineri se apropie de această sursă poluată* cu aviditate și încredere nejustificată, dornici să descopere secretul faptelor umane *, pentru a-și putea dedica slabele energii celor mai juste lupte ale timpului nostru.*

*Este vorba de tineri care nu au întâlnit pe nimeni care să le spună că instrumentele pentru abordarea secretului faptelor umane nu sunt* cu siguranță *oferite de iraționalismul burghez târziu și de biologismul deteriorat al lui Freud, ci de materialismul istoric al lui Marx.*

*Freud era un om mărunt, plin de ranchiună și ambiție, care dorea să se răzbune individual pentru nedreptățile care i-au fost provocate pe nedrept pentru apartenența la o rasă persecutată cu cruzime.*

*Marx a fost un mare revoluționar, care nu s-a gândit niciodată la propria răzbunare și eliberare de natură individualistă: privirea sa a cuprins întotdeauna imensitatea oamenilor, conștient fiind că nu*

*se poate urmări eliberarea individuală, ci că eliberarea, pentru a fi cu adevărat astfel, trebuie să-i cuprindă pe toți oamenii, inclusiv, în cele din urmă, odată depășită divizarea societății în clase, chiar și pe adversari.*

*Valorizarea trecutului, realizată de psihanaliză, prin distragerea indivizilor și comunităților de la examinarea problemelor reale pentru a-i trage într-o* copilărie *mitică , din care ar izvorî toate conflictele prezente și care s-ar imprima asupra fiecărei probleme reale, corespunde pe deplin intereselor clasei conducătoare.*

*Activitatea Terapeutică Populară își propune, în schimb, să cerceteze instrumente științifice care ne permit să influențăm realitatea de astăzi pentru a o transforma la nivel micro-social și micro- politic, chiar și în cadrul relațiilor de producție actuale, cu convingerea profundă că conducerea luptei împotriva exploatării aparține organizațiilor muncitorești.*

*Numai pornind de la studiul societății în care trăim vom putea înțelege condiționările la care am fost și suntem supuși continuu și - în limitele unei societăți divizate în clase - vom putea începe astăzi să ne eliberăm parțial de acestea, înlocuind, cu ajutorul tovarășilor și organizațiilor , vechile condiționări și obiceiuri* menite *să păstreze starea de fapt existentă cu noi obiceiuri și condiționări care, strângând legătura noastră cu tovarășii și organizațiile, vor favoriza participarea noastră la lupta pentru o lume nouă.*

*Activitatea terapeutică populară trebuie să devină treptat capabilă să exercite o supraveghere și un control colectiv, cât mai larg și mai atent posibil, asupra activității tehnicienilor sanitari, lucrând în același timp pentru ca o parte din ce în ce mai consistentă a cunoștințelor științifice referitoare la corpul uman sănătos și bolnav și la cauzele mediului înconjurător ale bolilor - cunoștințe care sunt în prezent patrimoniul exclusiv al corporației medicale - să poată fi dobândită de un număr tot mai mare de lucrători, care vor fi astfel puși în măsură să colaboreze tot mai mult și tot mai bine cu tehnicienii sanitari și să lupte pentru realizarea unor structuri sanitare care se reînnoiesc continuu , în funcție de nevoile în continuă evoluție ale maselor muncitoare, structuri în care cetățeanul poate aduce o contribuție tot mai mare la procesele de prevenire, tratament, reabilitare, procese care nu pot fi exprimate în întregul lor potențial fără cea mai largă participare populară.*

ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ — ÎNDEPLININD SARCINILE STORICE — VA MURI ÎNTR-O ZI.

*În anii următori, Activitatea Terapeutică Populară va ocupa pe bună dreptate întregul spațiu uzurpat până acum de psihiatrie, psihanaliza, psihologie, științe* false *sau* falsificatoare *aflate în slujba exploatării și devalorizării personalității umane , aflate acum de ceva vreme într-o situație de criză ireversibilă, atât din motive politice, cât și științifice.*

*De fapt, numărul muncitorilor care vor realiza complementaritatea dintre exploatare și „științele" devalorizării va continua* să *crească: exploatarea omului de către om necesită în mod necesar disprețul omului de către om într-o spirală de reciprocitate între cauză și efect.*

*Nu este suficient să exploatăm muncitorii din* fabrici *și alte locuri de muncă: este necesar să le comercializăm și să le colonizăm viața de zi cu zi în aspectele sale cele mai intime, să le slăbim sau să le anulăm capacitatea de luptă și militantism politic.*

*Pentru a-și servi mai bine propriile interese, Capitalul depune toate eforturile* pentru *a-i face* pe muncitori *să se simtă incapabili de critică și autocritică, precum și de a efectua o examinare concretă a situațiilor concrete în vederea transformării lor concrete.*

*Psihiatria, psihanaliza, psihologia servesc Capitalul deoarece atribuie responsabilitatea pentru suferința individuală* de origine *non -organică individului însuși, mai degrabă decât structurilor socio-economice care îl exploatează, îl opresc, îl condiționează.*

*Însă când muncitorii vor fi abolit exploatarea, când societatea nu va mai fi împărțită în clase, nu va mai exista dispreț față de om din partea omului, iar societatea în ansamblu, exercitând o acțiune valorizantă față de fiecare persoană,* va *face ca un nou tip de om să poată apărea, așa cum a fost prevăzut de clasicii marxismului.*

*În această situație, va exista un răspuns social deplin la nevoile de formare și creștere ale fiecărui om: fiecare persoană își va aduce propria contribuție la procesele de educație și valorizare reciprocă care îi vor implica pe toți lucrătorii.*

Când relațiile de producție se vor schimba și societatea nu va mai fi împărțită în clase, pe măsură ce repercusiunile reziduale ale exploatării din trecut asupra personalității și comportamentului oamenilor se vor diminua , nevoia *de terapie medicală deficitară* se va diminua și ea , până când va dispărea complet.

*Activitatea Terapeutică Populară* va muri într-o zi, deoarece - fiind știința valorizării reciproce a personalității celor exploatați - va înceta să mai fie necesară, dacă nu odată cu dispariția exploatării, cel puțin atunci când efectele relațiilor de producție anterioare asupra

personalității indivizilor vor fi dispărut complet, într-o societate care garantează toți oamenii împotriva oricărei forme de opresiune și devalorizare.

*Activitatea Terapeutică Populară* va muri într-o zi, dar nu înainte de a fi îndeplinit, în strânsă legătură cu organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor, sarcinile istorice care îi revin ca „ știință a valorizării reciproce între oamenii exploatați ” , chiar dacă, în cursul luptei pentru o astfel de împlinire, poate suferi sorți alternante în raport cu soarta alternantă a mișcării muncitorești și chiar dacă, uneori, se poate întâmpla ca, în situații politice deosebit de nefavorabile, în anumite țări, să dispară de la suprafață precum acele râuri care reapar brusc în alte părți, începând să curgă din nou cu mai multă forță și vigoare, fără ca partea subterană a drumului să fie evidentă.

De fapt, în țările în care un fascism declarat sau deghizat este la guvernare, Activitatea Terapeutică Populară va trebui să găsească modalități subterane de a supraviețui și de a se extinde, pentru a putea oferi muncitorilor - la nivel micropolitic și microsocial - puterea de a rezista până în ziua în care vor reuși, sub îndrumarea organizațiilor lor, să ajungă la putere chiar și acolo unde Capitalul s-a revelat anterior în toată ferocitatea sa, distrugând chiar și libertățile pe care burghezia contribuise la crearea lor la origini.

Chiar și în situații de acest fel, Activitatea Terapeutică Populară nu poate fi distrusă: cel mult *caracterul său colectiv și continuu trebuie ascuns, întrucât orice regim hotărât să suprime libertățile și drepturile civile va suprima mai întâi libertățile de asociere și de* conectare .

*Orice întâlnire între cetățeni va fi considerată suspectă și, prin urmare, vor fi forțați să se ascundă.*

*În astfel de condiții, adunările Activității Terapeutice Populare nu mai puteau avea loc în spații deschise, publice.*

*Însă niciun guvern, oricât de dictatorial și represiv ar fi, nu va putea vreodată să controleze, clipă de clipă, viețile tuturor și nici nu va putea vreodată să împiedice muncitorii să acționeze ca Terapeuți Populari, chiar fără a se declara ca atare, și nici măcar să se pună în slujba creșterii altor muncitori oprimați și exploatați.*

*Nimeni nu va putea vreodată împiedica pe cineva să stimuleze încrederea în sine la un copil, să-l facă capabil să perceapă cu ochi ageri divizarea societății în clase și efectele acesteia, să cultive în toți muncitorii cu care intră în contact încrederea în rațiune, conștiința sigură că într-o zi asupritorii vor muri, în timp ce masele muncitoare pot fi exploatate și asuprite, dar niciodată complet sufocate și*

distruse *: puterea lor este mai mare decât orice altă forță.*

*Chiar dacă procesele de eliberare și valorizare a personalității celor exploatați se desfășoară mai ușor în aer liber, în spatele ușilor deschise, dacă ar veni ziua în care cele mai elementare libertăți ar fi* sufocate , *astfel de procese ar continua să se desfășoare într-*un mod *subteran, mai puțin* ușor *și mai puțin evident, dar, poate, cu la fel de multă forță, atât la nivelul valorizării reciproce a celor exploatați (unde Activitatea Terapeutică Populară va continua să acționeze* într-un mod ascuns, *dar cu siguranță eficient și tenace), cât și la nivelul organizării politice a luptei clandestine, unde organizațiile muncitorești, mereu persecutate, dar niciodată distruse, vor continua să* acționeze *în subteran până în momentul redresării generale a maselor muncitoare și al constituirii unei puteri populare.*

*ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ, SPRECIE DE PSIHIATRIE, PSIHANALIZĂ, PSIHOLOGIE, ARE PROPRIUL SĂU DOMENIU DE INVESTIGARE CONCRET ȘI BINE DEFINIT.*

*Activitatea terapeutică populară, identificând obiectul practicii și teoriei sale, și anume ajutorul reciproc între persoanele exploatate, care are ca scop îmbunătățirea* calității *vieții și sporirea personalității protagoniștilor, devine o știință concretă.*

*Psihiatria, psihanaliza, psihologia,* false *științe ale opresiunii, neavând propriul obiect de investigație, au fost nevoite să inventeze unul, creând entitățile abstracte și nedemonstrabile ale inconștientului, ale psihicului, precum și bolile mintale.*

*Aceste științe false vor fi într-o zi nevoite să cedeze locul (cu siguranță nu fără cea mai aprigă rezistență, din cauza profiturilor economice și a privilegiilor sociale pe care le implică, precum și din cauza funcției „sociale" pe care o îndeplinesc) Activității Terapeutice Populare, noua știință liberă, colectivă, concretă, continuă, reciprocă , care are un obiect de cercetare bine definit și tangibil, și anume ajutorul reciproc între cei exploatați, ce poate fi explorat științific cu mijloace ce ne pot* conduce nu numai la detectarea actelor irefutabile , ci *și la investigarea riguroasă a caracteristicilor, tendințelor, potențialului lor evolutiv, legilor lor de* dezvoltare.

*OBSTACOLE CARE ÎMPIEDICĂ ASTĂZI RĂSPÂNDIREA ACTIVITĂȚII TERAPEUTICE POPULARE CA UN ANSAMBLU*

*DE CUNOȘTINȚE ȘTIINȚIFICE CARE NU SUNT FUNCȚIONALE PENTRU PROFIT.*

*Există numeroase obstacole astăzi în calea difuzării Activității Terapeutice Populare ca un set de cunoștințe științifice antagonice profiturilor companiilor multinaționale producătoare* de medicamente *psihotrope , privilegiilor unei părți a corporației medicale, precum și ideologiilor capitaliste care încearcă să justifice profitul, privilegiile, excluziunea și exploatarea.*

*Într-o societate bazată pe exploatare, difuzarea descoperirilor științifice care nu sunt funcționale pentru profit a întâmpinat întotdeauna obstacole care pot fi depășite doar prin angajamentul și conectarea muncitorilor și a organizațiilor clasei muncitoare.*

*De* fapt *, oricine, prin puțin sau mult, avansează cunoașterea umană într-un domeniu - cum ar fi psihiatria - în care o cunoaștere mai profundă implică în mod necesar o ciocnire cu interesele personale, va întâmpina dificultăți cu atât mai mari, cu cât aceste interese sunt mai mari, cu atât sunt mai abil mascate sub masca pseudoștiințifică și cu atât sunt mai slabe forțele* celor *care simt urgent - pe baza apartenenței lor la clasa socială și a situației lor de viață - urgența de a intra cât mai repede în posesia rezultatelor cercetării științifice referitoare la un domeniu precum cel care până acum a fost considerat în mod eronat a fi de competența psihiatriei.*

*Dificultăți de acest tip împiedică astăzi difuzarea* cunoștințelor *referitoare la Activitatea Terapeutică Populară.*

*De* fapt *, cei care au un interes mai direct, mai profund , mai vital în stăpânirea tuturor cunoștințelor științifice capabile să demasce opresiunea și violența psihiatrică, precum și în stăpânirea științei valorizării personalității fiecărui lucrător, sunt bărbații și femeile ale căror cuvinte și acțiuni sunt considerate invalide, deoarece sunt simptome ale unei „boli" care i-ar face - potrivit experților în devalorizare umană - pe cei afectați de ea „ incapabili să înțeleagă și să vrea".*

*Dar care sunt punctele forte ale acestor bărbați și femei?*

*Care sunt legăturile lor?*

*Cine va lupta alături de ei, pentru eliberarea lor și, în același timp, pentru o valorizare și o eliberare și mai avansată a tuturor celor care participă?*

*— direct sau indirect — la luptă?*

*Cine — în cele din urmă — va decide soarta cunoașterii - științifice care nu este funcțională* pentru *profit, ci indispensabilă - proletariatului?*

*De cine va depinde capacitatea maselor muncitoare de a stăpâni astfel de cunoștințe?*

*Cine va fi arbitrul timpurilor și metodelor de difuzare a lor* ?

*Pe ce ajutor ar putea conta muncitorii dacă chiar și organizațiile clasei muncitoare s-ar abține de la* a condamna ferm *atât psihiatria veche, cât și „noua", ambele fiind astăzi subordonate producătorilor de medicamente psihotrope?*

*Ce s-ar întâmpla dacă opinia publică cea mai avansată ar ceda bombardamentului neîncetat al mass-media, acceptând distincția (atât de utilă pentru menținerea opresiunii psihiatrice) dintre o - psihiatrie veche de combătut și o psihiatrie „nouă" de promovat, răspândit și avansat , fără să realizeze că psihiatria este întotdeauna și în orice caz veche, chiar și atunci când este vopsită cu o nouă vopsea?*

*Dificultățile întâmpinate și care se întâmpină încă în difuzarea cunoștințelor specifice referitoare la descoperirea potențialului terapeutic inerent fiecărei comunități formate din oameni care nu trăiesc exploatând pe ceilalți nu sunt puține* și nici *minore . bărbați, ci luptă pentru o schimbare radicală în societatea noastră, precum și pentru demascarea - complementară acestei descoperiri - a* falsificărilor *psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, științelor satelit ale Capitalului, care devalorizează personalitatea muncitorilor aflați în slujba exploatării.*

*Încă din cea mai îndepărtată antichitate, clasele conducătoare au căutat pretexte pentru a justifica inegalitățile sociale, atribuindu-le unor inegalități de natură „naturală".*

*Ideologiile care astăzi încearcă să justifice inegalitățile sociale sunt de natură variată, întrucât, alături de ideologiile recente, supraviețuiesc reziduuri ale unor ideologii care erau deja* la modă în *perioada sclavagistă sau* feudală .

Însă, în prezent, principala sursă din care se extrag justificări falsificatoare pentru divizarea societății în clase - o diviziune legată de relațiile de producție actuale și nu de o presupusă „diversitate" între oameni - este reprezentată de ideologii care numără printre cele mai de temut instrumente ale lor psihiatria, psihanaliza, psihologia.

Aceste ideologii s-au mișcat pe un teren relativ nestingherit până când a apărut alternativa concretă, *Activitatea Terapeutică Populară ,* știința valorizării reciproce între oamenii exploatați, care studiază repercusiunile structurilor și suprastructurilor societății capitaliste asupra personalității oamenilor reali.

Corpul de cunoştinţe care constituie *Activitatea Terapeutică Populară* - *liberă* , colectivă, concretă, continuă, reciprocă - implică în mod necesar o ciocnire cu enorme interese personale, atât pentru că această nouă ştiinţă este capabilă să intervină eficient în tulburările de personalitate şi comportament *care nu* sunt de origine organică ( evitând internările în spitalele de psihiatrie şi eliminând utilizarea medicamentelor psihotrope, a căror rotaţie atinge cifre astronomice în fiecare ţară), cât şi pentru că dezlănţuie în cadrul maselor muncitoare forţe care anterior erau ignorate şi care pun în mişcare - la nivel microsocial şi micropolitic - procese de eliberare şi solidaritate pentru o depăşire iniţială, chiar dacă nesatisfăcătoare şi parţială, a obstacolelor pe care lumea capitalistă le pune în calea realizării personalităţii oamenilor concreţi , precum şi a conexiunii şi mobilizării lor pentru luptele în desfăşurare astăzi.

Trebuie avut în vedere că, dacă lumea capitalistă este mereu şi în orice caz în curs de devalorizare în sine , daunele pe care le produce o astfel de devalorizare variază în funcţie de faptul dacă sunt suferite pasiv de muncitorii derutaţi de propaganda patronală şi, prin urmare, nesiguri de ei înşişi şi de propriile forţe, sau dacă sunt confruntate conştient, deschis, de muncitori care sunt bine conectaţi între ei şi cu propriile organizaţii .

Activitatea Terapeutică Populară este capabilă să demonstreze, în uşi deschise, fără echivoc că - dacă se *ştie cum să se mobilizeze suficiente forţe în mod adecvat! în jurul persoanei aflate în dificultate - chiar şi lucrătorii care anterior suferiseră un număr foarte semnificativ de internări în spitale de boli mintale, bărbaţi şi femei pe care dispensarele de sănătate mintală nu le- au putut ţine în afara* spitalului *de psihiatrie decât pentru intervale scurte, îşi pot găsi în schimb locul de luptă, împreună cu conexiunile sociale şi politice potrivite, în vederea îmbunătăţirii continue a capacităţii lor de a oferi şi, reciproc, de a primi ajutor.*

*În acest fel, ei vor contribui la transformarea lor şi a însoţitorilor lor, pornind de la o transformare concretă a situaţiilor concrete în care sunt imersaţi, examinate din punct de vedere micropolitic şi microsocial.*

*Adică, va fi necesar să se studieze fenomenele opresiunii şi exploatării nu doar ca* fenomene socio-economice *la nivelul claselor sociale, ci şi în ceea ce priveşte repercusiunile lor asupra individualităţii, comportamentului şi relaţiilor interpersonale ale persoanelor exploatate care intenţionează să îşi sporească, în limitele permise de relaţiile de producţie actuale, propria*

*personalitate, atât în scopul unei fericiri personale sporite, cât și în scopul îmbunătățirii militantismului politic .*

*EXERCITAREA ACTIVITĂȚII TERAPEUTICE POPULARE NU PRESUPUNE O SCHIMBARE PRELIMINARĂ A RELAȚIILOR ACTUALE DE PRODUCȚIE.*

*Printre obiecțiile care au fost ridicate împotriva Activității - Terapeutice Populare de către cei care, pe față sau pe ascuns, apără - în domeniul psihiatric - interesele patronatelor, se numără cea conform căreia cucerirea de către Activitatea Terapeutică Populară a spațiilor uzurpate până acum de psihiatrie, psihanaliză, psihologie presupune în mod necesar o schimbare prealabilă a relațiilor de - producție actuale.*

*Aceasta este o afirmație absolut nefondată: Activitatea Terapeutică Populară nu presupune o* ***schimbare preliminară în societatea actuală, ci mai degrabă implică*** *- într-o societate divizată în clase precum a noastră - o schimbare limitată și parțială, deja posibilă astăzi, a calității vieții și a relațiilor interpersonale ale tuturor lucrătorilor care știu să se conecteze și în scopul dezvoltării, îmbunătățirii, îmbogățirii propriei personalități și a relațiilor lor sociale.*

*Transformarea și valorizarea - chiar dacă limitată și parțială - a personalității indivizilor exploatați, realizată în cadrul Activității Terapeutice Populare, pornind de la o modificare a situațiilor externe, are ca scop nu numai atingerea unei fericiri personale mai mari, ci și mai presus de toate scopul eliberării energiilor care* vor *asigura că, datorită transformării individului, întregul grup anticapitalist își poate spori forța cu o cantitate, deși minimă, dar nu neglijabilă.*

*Activitatea terapeutică populară are ca obiect o transformare personală care, conform învățăturii marxismului, nu se realizează pornind de la individ, ci mai degrabă pornind de la situațiile externe în care individul se află cufundat.*

*De* fapt *, nu trebuie să uităm niciodată că nu conștiința determină existența, ci existența este cea care determină conștiința, așa cum nu trebuie să uităm că existența și conștiința se interferează una cu cealaltă, într-o relație dialectică.*

## *ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ URMEAZĂ SĂ PROMOVEZE CONEXIUNILE NECESARE, ASTFEL ÎNCÂT CĂ FIECARE MUNCĂTOR SĂ-ȘI POTĂ REPREZENTA SAU REPREIA LOCUL DE LUPTĂ ÎN SOCIETATEA ACTUALĂ.*

*Terapeuții Populari, adică cei care practică în mod colectiv Activitatea Terapeutică Populară, își propun* , pe lângă îmbunătățirea personalității și a relațiilor interpersonale ale fiecărui individ, și să devină treptat capabili să ofere, împreună cu însoțitorii lor, propria contribuție pentru a asigura că un număr tot mai mare de cetățeni pot *trece de la condiția de excludere la condiția de exploatare,* care știu că sunt așa și sunt, prin urmare, capabili să lupte, alături de însoțitorii lor și de organizațiile mișcării muncitorești, pentru o transformare profundă a societății în care trăim.

*Activitatea terapeutică populară* nu poate planifica și duce mai departe altceva decât o *eliberare parțială, limitată la sfera micropolitică și microsocială,* prin valorizarea reciprocă a personalității celor exploatați, ajutând totodată chiar și pe cei care au fost deportați - pentru presupusa lor diversitate - în lagăre de concentrare psihiatrică să-și recapete locul cuvenit printre ceilalți muncitori într-o lume care va trebui schimbată profund de către muncitori înșiși, în strânsă legătură cu propriile organizații.

## CHIAR ȘI ORGANIZAȚIILE CLASEI MUNCITOARE POT — LA INITIU — ÎNTÂMPINA DIFICULTĂȚI ÎN CUCERIREA NOULUI ÎN DOMENIUL PSIHIATRIC.

Conexiunea indispensabilă cu organizațiile clasei muncitoare , de către muncitorii excluși din viața socială din motive psihiatrice, poate să nu fie ușoară în unele cazuri, deoarece chiar și unii membri ai unor astfel de organizații pot - *la început* - *întâmpina dificultăți în dobândirea noului în domeniul* psihiatric , mai ales când este vorba de cunoștințe științifice care pun sub semnul întrebării relațiile de colaborare cu tehnicienii, purtători ai unor concepții care, deși incorecte din punct de vedere științific, nu au fost niciodată demascate anterior, *în concretul faptelor,* ca atare, prin demonstrarea existenței unei practici științifice riguroase care se prezintă, antagonic, ca o alternativă la practicile devalorizante și falsificatoare

care împiedică realizarea unei transformări concrete a situațiilor concrete, devalorizând și falsificând practici tipice psihiatriei vechi și „noi”: de fapt, psihiatria este întotdeauna și în orice caz devalorizantă și falsificatoare, chiar și atunci când se prezintă drept psihiatrie nouă sau „nouă”. „democratică” și — altfel spus — chiar revoluționară.

## FALSUL ANGAJATORULUI ȘI ANALIZA CONCRETĂ A CLASEI MUNCITOARE.

Falsificărilor patronale privind personalitatea, gândirea și comportamentul bărbaților, văzute prin lentilele distorsionante ale psihiatriei, psihanalizei și psihologiei, clasa muncitoare este acum capabilă să opună *Activitatea Terapeutică Populară, adică* un set de instrumente potrivite pentru transformarea și analizarea concretă, la nivel microsocial și din punct de vedere micropolitic, a *personalității* , comportamentului și relațiilor *de* putere dintre bărbați.

Psihiatria, psihanaliza, psihologia reprezintă interpretarea falsă a angajatorilor asupra repercusiunilor - la nivel comportamental și de personalitate - ale dificultăților pe care le întâmpină muncitorii în societatea capitalistă, o interpretare falsă care vizează justificarea și absolvirea societății, atribuind vina pentru suferința acesteia individului.

Însă numărul muncitorilor care resping ferm imaginea pe care o dă despre ei psihologii, psihiatrii, psihanaliștii, adică tehnicienii falsificării în slujba clasei patronale, este în continuă creștere.

Muncitorii resping din ce în ce mai mult tehnicile șefilor și puterea de asistență, apelând în schimb la tovarăși și organizații pentru ajutor nu doar în dezvoltarea lor politică și participarea la luptă, ci și în dificultățile lor personale , care sunt uneori considerate a fi de natură privată chiar și de către tovarășii care nu au dobândit încă o conștientizare deplină a forței pe care o posedă muncitorii atunci când se unesc.

*Activitatea Terapeutică Populară* constituie tocmai analiza concretă - elaborată de clasa muncitoare - a unor astfel de daune și , *în* același timp, depășirea lor parțială la nivel microsocial și *micropolitic* , pe cât posibil ***astăzi*** , prin conectarea muncitorilor între ei *și* cu organizațiile *lor* .

În această muncă de analiză *și* depășire, *Activitatea Terapeutică Populară respinge ferm* conceptul metafizic de psihic -

fie el *exprimat* într-o formă deschisă sau disimulată - angajându-se într-o transformare concretă continuă a situațiilor concrete, astfel încât fiecare lucrător, prin conexiuni adecvate, să poată dobândi o putere mai mare asupra propriei personalități, asupra propriului comportament *și,* prin urmare, asupra cursului propriei vieți.

ACTIVITATE TERAPEUTICĂ
POPULARĂ

PARTEA A DOUA

# DEFINIȚIE
# CARACTERISTICI
# SCOP

## DEFINIȚIE

Prin Activitate Terapeutică Populară înțelegem știința care are ca obiect ajutorul reciproc între persoanele exploatate, precum și promovarea în profunzime și amploare a acestui ajutor în scopul unei valorizări tot mai mari a personalității fiecărui lucrător în parte, adică în scopul realizării — pe cât posibil astăzi — a creșterii, valorizării și fericirii personale a persoanelor exploatate în parte.

Prin acest mod de operare, Activitatea Terapeutică Populară contribuie la consolidarea și valorizarea atât a lucrătorilor care sunt deja activi, cât și a lucrătorilor care nu sunt încă activi în lupta anticapitalistă condusă de organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor.

Activitatea terapeutică populară nu este o activitate medico-curativă, ci mai degrabă o formă nouă de activitate popular-preventivă, de natură liberă, colectivă, concretă, continuă și reciprocă .

Este necesar să reiterăm aici cu fermitate că Activitatea Terapeutică Populară, având ca obiect studiul științific al întrajutorării reciproce între persoanele exploatate, precum și promovarea și transformarea personalității muncitorilor și a calității vieții acestora, nu constituie în niciun fel un act medical apanajul celor care aparțin corporației *medicale, ci reprezintă expresia unei capacități indispensabile pe care fiecare muncitor trebuie nu numai să o posede, ci și să o dezvolte și să o consolideze continuu, concret și critic, în sine și în ceilalți, pentru a atinge și a spori la maximum,*

*împreună cu camarazii săi, calitățile personale deja posibile istoric astăzi, ținând cont de poziția sa de clasă, de divizarea societății capitaliste și de luptele care au loc în cadrul acesteia și care au repercusiuni asupra fiecărei persoane într-o manieră non-mecanicistă, ci dialectică.*

*Așa cum organizațiile muncitorești duc pe bună dreptate o luptă împotriva* falsei *științe a sociologiei burgheze, care pretinde că poate înlocui știința istoriei în explicarea evenimentelor umane, excluzând lupta de clasă din teoria sa (cu scopul ascuns de a o putea desființa într-o zi chiar și în concretul faptelor* ) *, tot așa Activitatea Terapeutică Populară luptă împotriva „ științelor" care au ca scop justificarea - la nivel microsocial și micropolitic - a dificultăților și suferințelor individului , ascunzând responsabilitatea ordinii sociale actuale în provocarea nefericirii indivizilor.*

*În sensul original al cuvântului, un terapeut este cineva care știe să se pună în slujba creșterii și dezvoltării celorlalți.*

*Therapeuta, în greacă, este și fermierul care se ocupă de creșterea unei plante.*

*Conform Activității Terapeutice Populare , un terapeut este orice lucrător care este conștient că își poate dezvolta și îmbunătăți propria personalitate doar contribuind la dezvoltarea și îmbunătățirea, în toate aspectele sale, a personalității însoțitorilor săi care — reciproc — vor avea grijă de el în mod egal.*

*Cu alte cuvinte, Activitatea Terapeutică Populară înseamnă grija reciprocă pe care ceilalți membri ai clasei muncitoare și aliații lor o au în permanență față de puterea, fericirea* și *sănătatea fiecărui tovarăș, astfel încât deformările produse în fiecare dintre ei de puterea și opresiunea Capitalului și suferința, grijile și angoasa cauzate muncitorilor de duritatea exploatării pe care o îndură în această societate să fie înfruntate în cel mai bun* mod posibil, astfel încât forța fizică și mentală a celor care s-au aliniat în tabăra anticapitalistă să fie sporită continuu, sporind potențialul de luptă pentru depășirea stării de fapt existente.

La Activitatea Terapeutică Populară pot participa:

— ca Terapeuți Populari, adică ca protagoniști - toți lucrătorii care doresc să se întrebe, în fața însoțitorilor lor, pe ei înșiși, alegerile lor fundamentale, relațiile lor interpersonale, situațiile lor de viață și de muncă, pentru a încuraja creșterea, coerența, îmbogățirea și transformarea lor, asumându-și și abandonând alternativ, în timpul adunării și în afara acesteia, rolul de protagonist, într-un context în care alții operează conform acelorași scopuri.

Activitatea terapeutică populară revine parțial

— pe cât posibil astăzi „— oamenilor adevărați, capacitățile terapeutice de care au fost expropriate prin divizarea societății în clase și prin viața fragmentată, subdivizată, privatizată, separată și competitivă pe care această diviziune o promovează prin orice mijloace.

Aceasta este o activitate ce poate fi practicată de orice comunitate care este orientată în general spre valorizarea personalității umane, precum și spre o transformare profundă a societății actuale.

Cei care participă la Activitatea Terapeutică Populară, adică Terapeuții Populari, se întâlnesc metodic, programatic, la intervale regulate și apropiate.

Printr-o alegere explicită și programatică, Activitatea Terapeutică Populară se limitează la a acționa la nivel *microsocial și micropolitic* , adică în scopul creșterii personalității și a relațiilor interpersonale ale fiecărui individ, cu scopul de a modifica *calitatea vieții de zi cu zi a* lucrătorilor individuali, prin procese de critică și autocritică și printr-o analiză a situațiilor personale concrete , în vederea transformării lor concrete .

Într-un context mai general, participanții la Activitatea Terapeutică Populară fac referire metodică, programatică și constantă la organizațiile responsabile. ghid al activității politice și sindicale a muncitorilor, convinși fiind că participarea la luptele generale , pe lângă faptul că este indispensabilă în sine, îi face și mai capabili să își aducă propria contribuție la Activitatea Terapeutică Populară, deoarece oferă o viziune mai clară asupra luptelor în desfășurare în lume și - prin urmare - asupra repercusiunilor lor micropolitice și microsociale.

## CARACTERISTICI

În stadiul actual al cercetării, considerăm că caracteristicile de bază ale Activității Terapeutice Populare pot fi identificate în faptul că aceasta este liberă, colectivă, concretă, *continuă* și reciprocă.

Totuși, nu credem că indicarea acestor caracteristici poate fi considerată deja exactă și definitivă astăzi.

Aceasta se datorează și faptului că fiecare dintre caracteristicile identificate până acum nu reprezintă o calitate în sine, ci interacționează, într-o măsură mai mare sau mai mică, cu celelalte.

Astfel, de exemplu, Activitatea Terapeutică Populară poate fi continuă pentru că este colectivă, adică pentru că posibilitățile sale de ajutor le depășesc cu mult - în timp și spațiu - pe cele ale lucrătorului individual care, chiar dacă ar fi animat de angajamentul maxim, nu ar putea oferi țăranilor altceva decât un ajutor parțial, fragmentar și discontinuu.

Caracteristica de a fi liber este, de asemenea, cel puțin parțial, legată de posibilitatea de a putea fi exercitată de toți muncitorii, adică de a fi practicată nu ca o activitate individuală de natură profesională sau chiar comercială, ci mai degrabă ca o activitate politică colectivă neremunerată, care poate fi exercitată de fiecare muncitor care își unește forțele cu alți camarazi cu scopul de a putea obține - toți împreună - într-o situație dată acel rezultat global pe care individul nu l-ar putea obține niciodată izolat.

În ciuda limitelor actuale ale cercetărilor încă în curs , prezentăm caracteristicile pe care le considerăm fundamentale: în absența măcar a uneia dintre ele, nu ni se pare legitim să vorbim despre Activitate Terapeutică Populară.

Vom schița mai întâi caracteristicile fundamentale într-o manieră schematică și apoi ne vom concentra asupra fiecăreia dintre ele mai detaliat, în așteptarea faptului de a putea examina cel puțin o parte din imensa masă de material disponibilă pentru a relua discuția într-un studiu ulterior, aflat în prezent în pregătire, dedicat expunerii unora dintre cele mai semnificative cazuri concrete.

În stadiul actual al cercetărilor noastre, considerăm, așadar, că Activitatea Terapeutică Populară se caracterizează prin faptul că este liberă, colectivă, concretă, continuă și reciprocă.

Activitatea Terapeutică Populară este ***gratuită:*** pentru că se opune pieței ajutorului uman, reiterând cu tărie că ajutorul reciproc între persoanele exploatate poate fi donat, dar nu vândut; reprezintă o valoare de utilizare, nu o valoare de schimb.

Activitatea terapeutică populară este *colectivă:* prin faptul că capacitatea terapeutică aparține exclusiv unei comunități de lucrători în ansamblu, niciun membru al căreia nu este capabil să o exercite individual - cu titlul personal - în plenitudinea sa.

Activitatea terapeutică populară este *concretă:* pentru atenția acordată aspectelor materiale ale vieții și relațiilor interpersonale de putere și forță, explicite sau ascunse.

Activitatea Terapeutică Populară este *continuă:* în orice moment, însoțitorul aflat în dificultate reală sau potențială cunoaște locul de unde alți însoțitori privesc, gata să-i ofere ajutorul de care are nevoie.

Activitatea terapeutică populară este *reciprocă:* prin faptul că cei care ajută sunt ajutați în același timp. Dacă rolul celui care ajută și rolul celui care este ajutat nu sunt reciproce și interschimbabile, „ajutorul" nu va fi nimic mai mult decât un proces de colonizare deghizată.

Să analizăm acum mai atent caracteristicile enumerate mai sus:

*1. Activitatea terapeutică populară este* ***gratuită***

Activitatea Terapeutică Populară nu este doar gratuită, ci se opune programatic și hotărât oricărei forme de *piață în ajutorul uman,* în domeniul personalității , comportamentului, relațiilor interpersonale, domeniu care până acum a fost uzurpat de psihiatrie, psihanaliză, psihologie, contrastând o astfel de piață cu practica și teoria științei care are ca obiect ajutorul reciproc între persoanele exploatate, considerat valoare de întrebuințare, nu valoare de schimb.

Eliberarea - pe cât posibil astăzi - chiar și a unei părți minime a vieții umane de legile pieței înseamnă că întreaga personalitate începe să se elibereze parțial de comodificarea universală a lumii capitaliste.

Astăzi, însă, piața ajutorului uman a devenit atât de extinsă încât ne aduce aminte de cuvintele scrise de Marx în 1847 în „ Sărăcia filozofiei":

„ Au fost vremuri, precum Evul Mediu, când se schimba doar superfluul." Au existat încă vremuri când nu doar superfluul, ci toate produsele, toată producția industrială treceau în comerț, când întreaga producție depindea de schimb. În cele din urmă, a venit o eră în care tot ceea ce oamenii consideraseră inalienabil a devenit obiect de schimb, de comerț și putea fi înstrăinat. Este epoca în care chiar și lucrurile care până atunci fuseseră comunicate, dar niciodată schimbate; dat, dar niciodată vândut; dobândite, dar niciodată cumpărate — virtute, iubire, stimă, știință, conștiință etc. — în care, pe scurt, totul a trecut în comerț."

Însă venalitatea tot mai mare a oricărei forme de ajutor uman provoacă din ce în ce mai mult o contrareacție în rândul maselor față

de putere și de piața bunăstării, astfel încât procesele de „ ajutor” (sau mai degrabă de „ colonizare a bunăstării”), așa cum sunt desfășurate astăzi, vor fi din ce în ce mai mult supuse unei critici din ce în ce mai radicale și riguroase din partea maselor muncitoare, care devin din ce în ce mai conștiente de cercul vicios reprezentat de faptul că exploatarea și subdezvoltarea generează nevoi de bunăstare care sunt apoi folosite pentru a consolida o putere ce perpetuează exploatarea și subdezvoltarea.

*Așa cum afirmă Giovanni Berlinguer în* prefața *la cartea lui Terranova: «Il potere assicurazioni» (Editori Riuniti, 1975), nu este suficient să acționăm asupra unei singure verigi din acest lanț, prin lupte pentru dezvoltare și* reforme *. Pe lângă cauze, este necesar să se acționeze asupra consecințelor, este* ***necesar să se organizeze victimele,*** *prin* reducerea *mecanismelor de segregare, prevenind anihilarea atâtor energii umane: în esență, prin* transformarea *dezintegrării care dă naștere cererii de asistență în forme de agregare care tind să reducă nevoile de asistență.*

*De asemenea, trebuie menționat că, în timp ce în alte domenii de asistență* - date fiind *relațiile de producție actuale* - nu se poate *viza decât o reducere a nevoii de asistență (și, prin urmare, a puterii și cheltuielilor care derivă din aceasta, chiar dacă știm bine că nu nevoia determină oferta , ci oferta influențează cererea), în domeniul până acum uzurpat de psihiatrie, psihanaliză, psihologie - „științe”* satelit ale Capitalului - *reducerea drastică* a cheltuielilor psihiatrice *va fi în același timp efectul și, în al doilea rând, cauza unei prime etape în lunga călătorie a demascării generale a „științelor” falsificatoare și venale* ale *personalității și comportamentului și a* înlocuirii - *deja posibilă astăzi* - a psihiatriei, psihanalizei, *psihologiei, prin expresia de astăzi a solidarității proletare,* ***științifice și organizate, constituită de*** Activitatea ***Terapeutică Populară*** .

Fiind gratuită , *Activitatea Terapeutică Populară nu numai că dă un impuls depășirii vieții comodificate pe care Capitalul încearcă să o impună tuturor, dar eliberează și sume uriașe de bani publici, donate și astăzi pentru detenția neconstituțională a multor lucrători în lagărele de concentrare psihiatrice și a multor tineri în așa-*numitele institute medico-*psihopedagogice, degrevând totodată bugetele Regiunilor de cheltuielile legate de spitalizări, nu dictate de nevoile de sănătate, ci doar de situația de abandon în care se află mulți „asistați”, cum ar fi, de exemplu, pacienții vârstnici bronșici,*

*adesea forțați la spitalizare, uneori pentru tot sezonul de iarnă, exclusiv pentru că le lipsesc îngrijirile la domiciliu. Știm, de* fapt *, că extinderea necontrolată a cheltuielilor spitalicești reprezintă un pericol serios pentru viața Regiunilor, motiv pentru care administratorii democratici nu pot evita abordarea problemei - reducerii numărului și duratei spitalizărilor, evitând transformarea unor probleme care sunt doar sociale în probleme medicale .*

*Pivotul propunerii alternative constituite de Activitatea Terapeutică Populară este reprezentat de participarea activă a lucrătorilor.*

*De fapt, masele muncitoare dezlănțuie de mult energiile necesare pentru a elabora mai departe, într-o manieră riguros științifică, și a răspândi cât mai mult posibil acea Activitate Terapeutică Populară de natură liberă, colectivă, concretă, continuă, reciprocă, ale cărei origini se pierd în negura timpurilor.*

*În ceea ce privește natura gratuită a Activității Terapeutice Populare, este necesar să reflectăm asupra faptului că cultura noastră ne-a obișnuit să considerăm actul de a dărui ca fiind acțiunea de a oferi un obiect altora gratuit.*

*Însă cel mai prețios, mai semnificativ, mai util dar pe care îl putem primi de la camarazii noștri este contribuția lor la transformarea personalității și* a vieții noastre *, la dezvoltarea abilităților noastre și la stabilirea unor relații interpersonale din ce în ce mai intense, mai vii și mai reciproce între noi și colegii noștri de clasă, astfel încât rezultatul final al actului de dăruire astfel înțeles este reprezentat de o creștere a potențialului de luptă al grupului anticapitalist.*

*Din acest punct de vedere, un dar nu este cu adevărat acela dacă nu-l transformă pe cel care îl oferă și pe cel care îl primește.*

*Însă dacă vrem să înțelegem darul în modul cel mai înalt și mai complet, trebuie să ne dăm seama și că în momentul în care contribuim la dezvoltarea abilităților altora, prin chiar acest fapt aducem o contribuție la dezvoltarea propriilor noastre abilități, nu doar într-un mod gratuit, ci și reciproc , astfel încât aceste două calități ale Activității Terapeutice Populare apar strâns împletite.*

*Acțiunea liberă exprimă cele mai profunde interese ale acelei părți a umanității îndreptate cel mai hotărât spre* viitor .

*Nu vom merge ascultători precum mărfurile la piață, ci ne vom conecta cu camarazii pentru a lupta împotriva comodificării timpului liber din viața noastră de zi cu zi.*

*Trebuie să ținem cont de faptul că expresia „timp liber ” , folosită în mod obișnuit, nu este echivalentă cu expresia mult mai semnificativă a timpului necommodificat, adică a timpului care a fost eliberat - chiar dacă doar parțial - de legile Capitalului care, după ce a exploatat muncitorii, încearcă să impună, în așa-numitul timp liber, consumul de bunuri și servicii conform propriilor scopuri.*

*Știm că una dintre sarcinile istorice cu care omenirea va trebui să se confrunte într-o zi va fi transformarea în activitate colectivă liberă a acelei activități umane care, din cauza exploatării, precum și a opresiunii și competitivității legate de aceasta, fusese supusă - fără niciun respect pentru personalitatea muncitorilor - producției de bunuri într-atât încât „bogăția societăților în care predomină modul de producție capitalist apare ca o imensă colecție de bunuri”.*

*Însă, în ciuda exploatării și comodificării universale , este încă posibil să începem, deja de astăzi, să scoatem o parte, chiar dacă limitată, din* viețile noastre de la o astfel de comodificare.

*Frontul de eliberare personală al fiecărui muncitor trece și* prin *crearea, la vremea sa, a unor capete de pod ale timpului necomodificat, ținând întotdeauna cont de faptul că timpul necomodificat nu este echivalent cu ceea ce se înțelege în prezent prin „timp liber”.*

*De fapt, procesele de comodificare au pătruns în mare parte din timpul eliberat de muncă.*

*Pe de altă parte, timpul dedicat activității politice nu este nici comodificat, nici comodizabil și include un set de acțiuni și procese care au un efect eliberator nu doar asupra societății în general, ci și asupra indivizilor.*

*Timpul dedicat Activității Terapeutice Populare, din care gratuitatea constituie o caracteristică esențială, este, de asemenea, un timp care nu este nici comodificat, nici comodificabil . Timpul - liber este timpul dedicat unei activități coerente și în conformitate cu alegerile noastre fundamentale : cele care se referă* la *câmpul nostru de luptă, la alegerile noastre politice, la un răspuns just la nevoile noastre biologice și sociale, în scopul fericirii personale și colective.*

*În ultimii ani, Mișcarea Laburistă a conștientizat din ce în ce mai mult importanța deplasării și din teritoriu și din timpul liber, cu scopul de a consolida și mai mult legăturile necesare pentru a pregăti forțele necesare transformării profunde a societății actuale .*

*La nivel micropolitic și microsocial, organizațiile mișcării muncitorești, Autoritățile Locale, diversele forțe ale*

*asociaționismului democratic vor recunoaște treptat în Activitatea Terapeutică Populară unul dintre numeroasele instrumente pe care însăși clasa muncitoare și le-a dat pentru a rezolva, parțial, deși în limitele înguste impuse de actualele relații de producție, probleme ale vieții de zi cu zi și ale dezvoltării personalității muncitorilor, probleme cărora prea mult timp mișcarea muncitorească a fost nevoită să permită să li se impună soluțiile false ale unor organizații puternice de asistență socială, de natură clericală, sau ale unor organizații psihiatrice la fel de puternice și falsificatoare.*

*Activitatea Terapeutică Populară, născută ca un studiu al potențialului evolutiv al muncitorilor care nu numai că fuseseră marginalizați de la muncă, dar fuseseră deportați în lagăre de concentrare psihiatrică, pornește astăzi de la timpul nemuncă și de la teritoriu, în special de la cartiere, pentru a ajunge din nou la consiliile de fabrică și a aduce o contribuție, astfel* încât, *chiar și în timpul timpului de muncă, comodificat cu forța , muncitorul își vinde doar propria Orza-muncă, dar nu se explică prin niciun alt abuz decât cel al exploatării goale, împotriva căreia luptă colectiv, la nivel de clasă, sub îndrumarea organizațiilor muncitorești.*

*Procesele de eliberare pot, în anumite cazuri, să înceapă din timpul nemuncă, asupra căruia opresiunea capitalistă își întinde și ea ghearele cu o forță crescândă.*

*Putem astfel să plecăm de la acel timp care este impropriu definit* **ca** *timp liber, dar care în realitate este liber doar potențial și cu prețul unor enorme eforturi individuale și colective, întrucât organizarea actuală a societății tinde să ni-l ia implacabil.*

*Întrucât societatea actuală nu ne lasă altă opțiune decât să* **fim** *exploatați prin vânzarea forței noastre de muncă, o parte din ea neplătită, sau să încercăm să ne transformăm în exploatatori sau slujitori ai celor exploatați, trebuie să supraveghem în mod colectiv foarte atent timpul liber , care, potrivit lui Marx, constituie* **„** *spațiul dezvoltării umane”.*

*În* **„** *Salariu, preț, profit”, el scrie: „Timpul este spațiul dezvoltării umane. Un om care nu are deloc timp liber , care de-a lungul vieții sale, în afară de pauzele pur fizice* **pentru** *somn și mâncat, este absorbit de munca sa pentru capitalist, este mai puțin decât un animal de povară. El nu este altceva decât o mașină pentru producerea de bogăție pentru alții, este zdrobit fizic și brutalizat spiritual. Totuși, întreaga istorie a industriei moderne arată că Capitalul, dacă nu este controlat, lucrează fără scrupule și fără milă*

*pentru a precipita întreaga clasă muncitoare la acest nivel al celei mai profunde degradări.”*

*Acestea sunt motivele care ne împing, într-o lume comodificată, să luptăm împotriva comodificării nu doar la nivelul marilor lupte politice și sociale, ci și la nivelul vieții individuale, aici și acum.*

*Acestea sunt motivele pentru care refuzăm să mergem ascultători precum mărfurile pe piață, ci ne angajăm să ne conectăm cu camarazii și organizațiile noastre pentru a lupta împotriva comodificării* **vieții** *noastre de zi cu zi.*

*2. Activitatea terapeutică populară este colectivă*

*Activitatea terapeutică populară este colectivă prin faptul că* ***capacitatea terapeutică aparține exclusiv unei comunități*** *de lucrători în ansamblu, niciun membru al căreia nu este capabil să o exercite individual - cu titlu personal - în plenitudinea sa.*

*Funcțiile Terapeutului Popular, așa cum sunt înțelese aici, sunt proprietatea indivizibilă a unui grup mai mult sau mai puțin numeros de lucrători, dintre care niciunul - considerat izolat de ceilalți - nu posedă capacitatea de a exercita, în sensul deplin al termenului, funcția de terapeut.*

*Afirmația conform căreia Terapeuții Populari nu sunt astfel considerați individual, ci doar colectiv, nu exclude deloc, ci mai degrabă implică faptul că lucrătorul individual poate - prin participarea la Activitatea Terapeutică Populară - să își valorifice propria personalitate, inclusiv în sensul de a putea acționa apoi mai bine ca agent care valorizează fiecare partener cu care intră în contact, nu numai în timpul adunărilor Activității Terapeutice Populare, ci și în afara lor, în orice moment și în orice situație a vieții sale.*

*Însă ajutorul individual care este oferit de un singur Terapeut Popular trebuie să se transforme imediat* **și** *concret în ajutor colectiv, pentru a evita pericolul „colonizării” persoanei ajutate de singurul Terapeut, care ar risca astfel să-și asume rolul de „binefăcător”, reproducând încă o dată acele raporturi inegale de putere pe care pretinde că vrea cu hotărâre să le combată.*

*În cazurile în care ajutorul trebuie, din urgență sau din alte*

*motive, acordat individual, Terapeutul Popular trebuie să își împartă, cât mai curând posibil, responsabilitățile și activitatea de ajutorare cu adunarea și, în așteptarea celei mai apropiate adunări, cu alți Terapeuți Populari, eventual aparținând propriului colectiv de Activitate Terapeutică Populară.*

• *Această precauție constituie o necesitate esențială, fără de care nu se poate fi Terapeut Popular, ci se îndreaptă spre exercițiul colonizării însoțitorilor ,* **deoarece** *, nefiind obișnuit în societatea noastră să primim ajutor în cele mai dificile momente, Terapeutul Popular care oferă ajutor individual ar putea fi perceput ca o persoană care posedă abilități particulare, în fața căreia lucrătorul care a primit ajutor s-ar putea simți cu ușurință „beneficiat" și ar putea experimenta sentimente de „recunoștință" și, prin urmare, s-ar putea pune într-o poziție subordonată.*

*Scopul Activității Terapeutice Populare este distrugerea puterii de asistență socială.*

*Însă terapeutul care, ajutând individual un companion aflat în dificultate, s-ar plasa într-un fel într-o poziție de superioritate, ar crea o nouă formă de putere de asistență, mai ambiguă și mai dificil de atacat, deoarece este mai puțin ușor de recunoscut și de demascat.*

*Cel mai important ajutor pe care Terapeutul Popular îl poate oferi persoanelor exploatate care prezintă tulburări de personalitate, comportament sau relații interpersonale, constă nu în a le oferi ajutor individualist, ci în a le introduce în colectivul Activității Terapeutice Populare din locul în care locuiesc sau lucrează.*

*Acest lucru le va permite să devină, la rândul lor, Terapeuți Populari și, prin urmare, să înceapă imediat să ajute alte persoane* **exploatate** *în momentul în care primesc ajutor de la acestea, precum și să înființeze un nou colectiv de Activități Terapeutice Populare în locuri unde acesta nu există încă.*

*Astfel, vor scăpa de pericolul de a fi colonizați și își vor dezvolta pe deplin - în limitele permise de relațiile de producție actuale - propria personalitate, fie că alegerea de a deveni Terapeut Popular este făcută de ei reflectând cu luciditate asupra cât de puțin valorează o viață umană trăită supunând pasiv impunerile Capitalului , fie că fac această alegere sub presiunea suferinței și dificultăților personale, a căror origine socială nu au perceput-o încă cu claritatea necesară.*

*Caracterul colectiv reprezintă cea mai semnificativă calitate a Activității Terapeutice Populare, întrucât faptul* **de** *a fi colectivă*

*constituie nu numai cea mai eficientă apărare* împotriva pericolului confiscării unei astfel de activități de către tehnicieni care operează, în mod deschis sau ascuns, în slujba clasei conducătoare, ci constituie și condiția fundamentală pentru desfășurarea deplină a întregii sale forțe, care nu este rezultatul sumei aritmetice a forțelor individuale ale Terapeuților Populari, ci este constituită dintr-o forță cantitativ și calitativ superioară.

Pentru a înțelege mai bine cum Terapeutul colectiv, care intră în acțiune în timpul Activității Terapeutice Populare, reprezintă o forță superioară calitativ și cantitativ sumei forțelor participanților, ar fi potrivit să recitim în întregime capitolul al unsprezecelea al primei cărți a Capitalului, din care ne vom limita la rezumatul câtorva pasaje aici.

În prima dintre acestea, Marx observă cum produsul rezultat din ziua de muncă a doisprezece muncitori care lucrează împreună este mult mai mare decât produsul rezultat din ziua de muncă a doisprezece muncitori individuali care lucrează separat sau decât cel rezultat din douăsprezece zile de muncă ale unui singur muncitor care lucrează singur.

Motivele acestui fenomen sunt numeroase.

În pasajul următor, Marx subliniază mai presus de toate importanța contactului social pentru creșterea capacității de performanță individuală a indivizilor.

El scrie: „Chiar și fără a lua în considerare noul potențial de forță care vine din fuziunea mai multor forțe într- *o singură* forță globală, simplul *contact social* generează în majoritatea muncilor productive o emulație și o excitare aparte a spiritelor vitale care sporesc capacitatea individuală de performanță a indivizilor, astfel încât doisprezece oameni produc împreună într-o zi de lucru de 144 de ore un produs total mult mai mare decât doisprezece muncitori individuali care lucrează fiecare douăsprezece ore sau decât un muncitor care lucrează douăsprezece zile la rând".

Dacă efectele favorabile ale contactului social se constată - așa cum afirmă Marx - chiar și atunci când cooperarea dintre muncitori are loc în cadrul producției capitaliste și se desfășoară între muncitori salariați care își desfășoară *munca - sub o direcție opresivă și despotică - cu unicul scop de a câștiga suficient pentru a supraviețui, efectele favorabile* ale *contactului social vor fi mult mai puternice , mai evidente și mai explicite în cursul Activității Terapeutice Populare , în care fiecare Terapeut Popular se simte angajat - prin*

*alegere personală - să se asigure că toate aptitudinile fizice și intelectuale prezente la el și la tovarășii săi sunt investite în munca colectivă.*

*În cadrul Activității Terapeutice Populare, lucrăm pentru a îmbogăți și umaniza mai profund viața fiecărei persoane , pentru a atinge maximum de forță, abilitate personală și fericire posibilă astăzi pentru sine și pentru colegii de clasă.*

*În acest fel, se stabilește un contact strâns* între *lucrătorii dispuși să se angajeze în asistență reciprocă și într-o examinare concretă a unor situații concrete, cu scopul de a identifica, expune și depăși - prin critică și autocritică - contradicțiile prezente într-o anumită situație de viață .*

*Acesta este un contact care produce efecte mult superioare celor care - așa cum observă Marx - pot fi obținute prin suma activităților participanților individuali, considerați individual, efecte care pot fi parțial realizate - așa cum am văzut - chiar și în cadrul cooperării care vizează producția de bunuri de natură capitalistă.*

*Experiența noastră ne-a arătat că în Activitatea Terapeutică Populară este posibil să depășim acea formă de depășire a capacităților individuale care se obține prin cooperare planificată și implementată chiar și în contextul producției capitaliste.*

*Prin analogie, putem spune despre Activitatea Terapeutică Populară (care acționează în mod necesar într-o manieră colectivă) ceea ce spune Marx despre ziua de muncă combinată, în care zilele de muncă a doisprezece muncitori care lucrează simultan timp de doisprezece ore consecutive se adună și interferează unele cu altele.*

*„Ziua de muncă combinată de o sută patruzeci și patru de ore atacă obiectul muncii în spațiu din mai multe părți, întrucât muncitorul combinat sau colectiv are ochi și mâini înainte și înapoi și posedă într-o anumită măsură darul ubicuității și* **permite** *produsului total să se desfășoare mai rapid decât în douăsprezece zile de muncă de douăsprezece ore ale unor muncitori mai mult sau mai puțin izolați, care trebuie să se dedice muncii lor într-un mod mai unilateral.”*

*Chiar și terapeutul colectiv care practică Activitatea Terapeutică Populară are ochi și mâini înainte și înapoi și posedă până la un anumit punct nu numai darul ubicuității, ci și mai ales pe cel al continuității, pentru că, dacă Terapeuții Populari au nevoie fiecare de odihnă, de recreere, totuși persoana aflată în dificultate va putea primi pentru sine, pe măsură ce numărul Terapeuților Populari crește, o cantitate și o calitate din ce în ce mai puțin limitată de*

*atenție și îngrijire și se va implica ea însăși din ce în ce mai mult într-un ajutor reciproc care îl va vedea tot mai mult în același timp nu doar în rolul unui însoțitor care este ajutat, ci și* **în** rolul cuiva care *îi ajută pe alți însoțitori și* - în primul rând - *pe cei care îl ajută.*

*Și acest lucru nu este surprinzător dacă luăm în considerare că în Activitatea Terapeutică Populară obiectul transformării nu* **sunt** *lucrurile, ci mai degrabă oamenii reali, aflați într-o continuă căutare a contradicțiilor de depășit, a abilităților de dobândit, a legăturilor interpersonale* **de** *strâns, de rupt, de reînnoit.*

Acesta nu este un proiect individualist, ci unul colectiv, care se *dezbate și se finalizează împreună: chiar și problemele lucrătorului individual sunt examinate și, împreună cu camarazii săi, rezolvate în contextul unei viziuni mai ample, care depășește și depășește cu mult pe cea a Activității Terapeutice Populare.*

*Aceasta este o viziune care include lupta comună pe care proletarii din întreaga lume trebuie să o poată conecta unii cu alții și cu organizațiile lor zi de zi, într-*un mod din ce în ce mai adecvat *luptelor care așteaptă să fie duse.*

*În timpul Activității Terapeutice Populare este posibil să se depășească, pe teritoriu mai bine decât în* **fabrică** *, limitările impuse artificial unei exprimări complete a capacităților individului.*

*Aceasta este o depășire care îi vede pe terapeuții populari angajați în transformarea lor și a celorlalți prin explozia contradicțiilor, exercitarea criticii și autocriticii, stabilirea unor* conexiuni interpersonale mai profunde *, mai intense și mai valide .*

*Dacă este adevărat, așa cum afirmă Marx, că în cooperarea planificată cu ceilalți muncitorul se dezbracă de limitele sale - individuale și dezvoltă* facultățile *speciei umane*, acest lucru este cu *atât mai adevărat, în anumite privințe, în acea formă de cooperare planificată prin care oamenii se transformă* , stimulând colectiv *individuația. dezvoltarea, creșterea* abilităților fiecărei persoane, prin *Activitate Terapeutică Populară .*

*Pe aceeași pagină în care Marx vorbește despre dezvoltarea - de către muncitor -* a facultăților *speciei umane, citim: «Forța fiecărui om este minimă, dar unirea forțelor minime formează o forță totală mai mare chiar decât suma forțelor în sine, până când, prin* faptul că *sunt unite, forțele pot micșora timpul și mări spațiul acțiunii* lor».

*Chiar și în relațiile umane, poate apărea o situație în care bărbații care sunt slabi în ei înșiși, prin conectarea între ei, pot deveni o mare forță.*

*Leonardo Da Vinci, într-un cu totul alt context, vorbește despre paradoxul reprezentat de* faptul *că - în anumite condiții - „două slăbiciuni* fac *o forță".*

*În domeniul muzical este bine cunoscut faptul că valoarea performanței unui cor nu poate fi calculată pe baza capacității vocale a participanților, considerați individual : această valoare este, de* fapt, *mai mare decât suma capacităților vocale ale fiecărui participant.*

*Însă cercetarea colectivă și intervenția concertată realizată în cadrul Activității Terapeutice Populare de către cei exploatați, după dezbateri adesea foarte aprinse, nu numai că au efectul de a-i întări pe participanți, ci și de a crea condițiile necesare pentru ca fiecare persoană să își poată îmbunătăți mai bine propriile abilități și, prin urmare, să învețe - în cursul transformării - să se cunoască mai bine pe sine și pe ceilalți folosind nu doar proprii ochi, ci și pe cei ai* însoțitorilor săi .

*De* fapt *, autocunoașterea nu poate fi rodul unei căutări interne sterile care ar duce la imagini* false *despre propria personalitate, precum cele pe care nu le pot evita cei care se bazează doar pe părerea lor despre ei înșiși, cu iluzia că se pot cunoaște pe ei înșiși, fără a ține cont de imaginea pe care tovarășii și adversarii lor o au despre ei, adică fără a ști să urmărească originile de clasă ale urii și iubirii pe care fiecare militant, ca orice om, dar cu siguranță într-un mod mai intens, le stârnește oriunde intră în contact cu ceilalți.*

*Cu atât mai puțin este posibilă o cunoaștere de sine mediată de concepția devalorizatoare despre om, tipică psihanalizei .*

*Dar dacă, așa cum spune Marx, nu poți judeca un om după imaginea pe care și-o are despre sine, cum va fi posibil să dobândești măcar o parte din aceste cunoștințe indispensabile ?*

*Conform Activității Terapeutice Populare, fiecare persoană se poate cunoaște din ce în ce mai bine pe sine, pe parcursul transformării propriei personalități, doar dacă are însoțitori capabili să exploreze lumea și oamenii și dornici de progres personal și colectiv.*

*În acest caz, el va putea spera să ofere și să primească informații referitoare la propria personalitate și la cea a altora, astfel încât informațiile bogate, multiple, continue, adesea contradictorii, prin urmare necesare verificări ulterioare, referitoare la efectele comportamentului, angajamentului și acțiunilor individuale ale fiecărui însoțitor, să poată fi transformate într-un stimul pentru*

*desfășurarea întregului potențial inerent corporalității și relațiilor sociale ale fiecărui individ, limitate la situația istorică actuală.*

*3. Activitatea terapeutică populară este concretă.*

*Activitatea terapeutică este populară și concretă datorită atenției acordate aspectelor materiale ale vieții și relațiilor de putere și forță explicite sau ascunse.*

*Concretețea, pentru cei care au început cercetările, înseamnă aderență deplină la materialismul istoric și la materialismul* dialectic.

*Pentru noi, „beton" a însemnat întotdeauna* materialism în sensul deplin al cuvântului, dar gândindu-ne la *lucrătorii creștini* , care *participă* - cu drept deplin - la *Activitatea Terapeutică Populară , având o viziune diferită, dar nu neapărat antagonistă, fie asupra luptelor practice zilnice, fie asupra celor de o anvergură mai largă, am adoptat termenul „beton".*

*Prin aceasta am intenționat să evidențiem importanța ce trebuie atribuită materialității situației biologice și socio-*economice a celor *care doresc să ofere și să primească - la nivelul vieții cotidiene, prin Activitatea Terapeutică Populară - o contribuție* la schimbarea *propriei vieți și a altora, fără ca aceasta să implice neapărat o viziune materialistă asupra lumii, ci doar o acțiune „concretă" și o cunoaștere directă a exploatării și a consecințelor acesteia, în toate* aspectele lor.

*S-a dorit astfel să se țină cont de faptul că lucrătorii creștini văd, dincolo de lucruri, o lume spirituală a cărei existență marxiștii o neagă categoric, considerând-o iluzorie și fictivă, fără însă a combate credința lucrătorilor* creștini *sau* a *interveni în vreun fel în* ea, cerându-*le, pentru a putea colabora împreună, doar disponibilitatea de a realiza o „transformare concretă a situațiilor concrete", mulțumindu-*se cum sunt cu o *examinare* exclusiv *„pământească" a evenimentelor umane, a cauzelor* lor, a *dezvoltării lor, convinși cum sunt că omul este nemuritor doar în sensul că fiecare lasă, într-o măsură mai mare sau mai mică, urme ale vieții sale chiar și după ce s-*a încheiat complet.

Natura concretă *a Activității Terapeutice Populare se manifestă*

în *prioritatea acordată nevoilor materiale imediate, fie că sunt de natură biologică sau socio- economică (sănătate, hrană, îmbrăcăminte, locuință etc.).* „

*Abia în mod secundar (chiar dacă de la început în același timp cu acestea) sunt luate în considerare nevoi mai puțin presante, atât de mult încât pot fi definite* , deși, în opinia noastră, incorect - nevoi nemateriale, precum nevoile emoționale și intelectuale, intensitatea, profunzimea, bogăția relațiilor interpersonale, nevoia de a lupta concret, coerent cu viziunea noastră asupra lumii, precum și de a transforma și cunoaște - împreună cu semenii noștri - realitatea înconjurătoare.

Concretețea Activității Terapeutice Populare se exprimă în atenția acordată *factorilor biologici și socio-economici* specifici vieții fiecărui individ: Activitatea Terapeutică Populară, luând în considerare cu atenție nevoile oamenilor înțeleși ca „ subiecți istorici", asigură simultan că nevoile oamenilor înțeleși ca „ obiecte biologice" nu rămân nesatisfăcute.

Fiecare dintre noi este în primul rând un corp uman susceptibil la deteriorări concrete, cum ar fi îmbătrânirea, moartea, traumatismele, bolile.

Aceste daune nu sunt independente, în originea, în evoluția și în consecințele lor, de tipul de mediu natural și social în care au apărut și nici de terapia medicală practicată, terapie care este adesea - într-un mod disimulat sau explicit - influențată, sau chiar determinată , de condițiile socio-economice ale subiectului.

Acestea sunt daune a căror amploare și consecințe sunt astăzi, cel puțin parțial, controlabile sau influențabile social .

Sperând într-o cunoaștere populară din ce în ce mai largă a problemelor legate de sănătate , în special în aspectele lor preventive, recunoaștem că tehnicianul sănătății fizice are astăzi o funcție de neînlocuit, foarte diferită de funcția falsificatoare a psihiatriei, care trebuie suprimată treptat, dar inexorabil.

Tehnicianul sanitar va trebui însă să accepte o supraveghere populară riguroasă a întregii organizații sanitare, supraveghere menită să garanteze că fiecare lucrător poate beneficia de cele mai bune proceduri preventive. curativă și recuperativă, permisă de progresul realizat de științele medicale la un moment dat **al istoriei.**

Natura concretă a Activității Terapeutice Populare impune ca fiecare lucrător să se simtă angajat în lupta - la persoana întâi - pentru propria sănătate și a camarazilor săi și să fie dispus să învețe, individual *și colectiv, tot ce este necesar pentru a contribui la*

*protejarea și îmbunătățirea propriei sănătăți și a celorlalți, încercând totodată să convingă cât mai mulți camarazi să facă același lucru.*

*În acest fel, puterea politică nejustificată a tehnicienilor din domeniul sănătății va fi redusă treptat.*

*Activitatea terapeutică populară, desfășurată de lucrători în slujba însoțitorilor lor, ia în considerare lucrătorii înșiși în totalitatea și concretețea propriului lor corp, precum și legăturile lor de mediu, fie ele naturale, sociale sau politice.*

*I adică, lucrătorii își asumă poziția de protagoniști în protejarea propriei sănătăți, a propriei personalități și a propriilor relații interpersonale.*

*În acest fel, ei nu mai trăiesc dezrădăcinați de mediul lor, ci se conectează cu tovarășii lor de la care cer - explicit sau implicit - ajutorul necesar pentru a-și menține , a-și relua sau a-și asuma pentru prima dată propriul loc de luptă în lume.*

*Angajamentul lucrătorilor în domeniul personalității, comportamentului, relațiilor interpersonale și sănătății este cu atât mai necesar din cauza refuzului* **falșilor** *tehnicieni de a investiga lumea concretă din afara subiectului, căutând în interiorul acesteia cauzele concrete care împiedică dezvoltarea deplină a personalității, comportamentului și relațiilor interpersonale.*

*Acest refuz a determinat științe* **false** *precum psihiatria, psihanaliza, psihologia să pătrundă în profunzimile individului cu ochii legați, fără a vedea ceea ce, fiind exterior subiectului , este evident pentru oricine nu are privilegii de nedescris de apărat.*

*II Timpul în care aceste științe* **false** *au putut să facă ravagii, în slujba Capitalului, asupra întregii umanități, se apropie acum de sfârșit.*

*Încrederea în rațiunea umană va fi întărită* **:** *una dintre bătăliile* **fundamentale** *împotriva iraționalismului va fi astfel câștigată.*

*Muncitorii nu se vor mai îndoi de capacitatea lor de a transforma* **și** *de a înțelege lumea, ci, având încredere în forța* **propriei** *minți , vor putea vedea critic, cu ajutorul organizațiilor lor și al celor mai apropiați camarazi, lumea în care sunt cufundați, adversarii lor, camarazii lor și pe ei înșiși.*

*Încrederea în rațiune le va permite lucrătorilor să promoveze - împreună - o îmbogățire a relațiilor lor interpersonale, a comportamentului și a personalității lor , indiferent de falsificările pe care aceste „științe” muribunde încearcă să le răspândească, astfel încât lucrătorii să nu aibă forța și luciditatea de a lupta, împreună cu*

*organizațiile lor , împotriva privilegiilor și exploatării.*

*Ceața privilegiilor a fost întotdeauna combătută de claritatea și concretețea celor care luptă pentru egalitate.*

*Privilegiul și raționalitatea sunt, de fapt, doi dușmani ireductibili.*

*Oricine posedă privilegii, dacă vrea să le păstreze și să le apere, mai ales într-o epocă istorică de profunde transformări sociale , va trebui să renunțe - cel puțin în ceea ce privește lumea umană - la raționalitate, care reprezintă cea mai puternică armă pentru transformarea și înțelegerea lumii înconjurătoare, o armă care a fost de mult abandonată de burghezie și care astăzi a fost preluată - pentru a nu mai fi niciodată abandonată - de clasa a cărei ascensiune... va marca dispariția claselor: proletariatul .*

*Unul dintre aspectele fundamentale ale luptei teoretico-practice pe care proletariatul o duce astăzi este reprezentat de lupta împotriva iraționalismului, un dușman mereu învins și mereu renaște.*

*Un argument perfid, care îi conduce pe unii marxiști să se dedau la* doctrine *pătate de iraționalism, cum ar fi doctrinele psihanalitice, este reprezentat de observația istoric valabilă că - în domeniul ideologic - raționalismul a constituit arma burgheziei în ascensiune în lupta sa împotriva privilegiilor aristocrației, care erau ascunse în spatele doctrinelor iraționaliste.*

*Acești marxiști, însă, uită că, de îndată ce burghezia a devenit clasa conducătoare, raționalismul acesteia a început să se fisureze.*

*Infotti, doar cei care au un interes ca clasa lor să poată înțelege cât mai mult din realitate pentru a transforma mai bine lumea înconjurătoare gândesc și acționează rațional.*

*Cei care au privilegii nu pot – dacă vor să le păstreze – să urmeze în mod consecvent dictatele rațiunii, ceea ce ar necesita, în sine, o egalitate concretă a drepturilor între* **oameni** .

*Acesta este motivul pentru care încrederea în rațiune, abandonată de clasa burgheză odată cu ajungerea la putere , a fost preluată de forțele proletare, care au în depășirea iraționalismului cel mai puternic instrument de investigare a realității și, în același timp, cea mai mare sursă de încredere în posibilitatea ca realitatea să poată fi investigată, cunoscută, înțeleasă și transformată, iar falsificările care acoperă privilegiile și exploatarea să poată fi demascate.*

*Cum s-ar putea lupta atât de aprig, de fapt, dacă lumea exterioară nu ar fi cognoscibilă sau dacă ar fi doar cognoscibilă, dar nu și comunicabilă?*

*Într-o astfel de situație, cum ar putea lucrătorii să se conecteze*

*corespunzător unii cu alții?*

*Ce* **funcție** *ar putea avea organizațiile clasei muncitoare?*

*A trăi fără a cunoaște lumea rațional și fără a transmite și compara propriile cunoștințe poate fi o sursă de angoasă chiar și pentru tânărul burghez, al cărui privilegiu* este protejat de *iraționalism.*

*Iată, așadar, că psihanaliza îi vine în ajutor cu ideologia sa substanțial iraționalistă, cu conceptul său despre inconștient și cu „principiul realității" sale, adică cu o întreagă teorie și practică menite să păstreze starea de fapt existentă.*

*De fapt, procesele de „justificaționism" sunt duse în mod continuu de clasa conducătoare pentru a ascunde sau cel puțin a* minimiza propriul privilegiu bazat pe exploatarea altora.

*Chiar și un singur camarad poate recurge la procese similare* pentru a-*și justifica propria atitudine inconsistentă, dar faptul că se recurge atât de des la procese de „justificaționism " nu ar trebui în niciun caz să ne conducă la îndoiala raționalității, ci mai degrabă la realizarea faptului că o evaluare rațională a comportamentelor individuale nu este suficientă. Nu poate fi realizată subiectiv de către un individ izolat, ci poate fi doar opera unui colectiv pregătit politic.*

*Aici, așadar, cunoașterea concretă și rațională se dezvăluie pentru ceea ce este, adică nu ca „iluminare" și privilegiu al* individului, ci ca cucerire **anevoioasă** *a unei comunități, ai cărei membri sunt bine conștienți că pot obține rezultate eliberate* - pe cât posibil - *de erori și falsificări doar comparând, pas cu pas, rezultatele obținute de fiecare cu rezultatele obținute de ceilalți tovarăși ai săi.*

4. *Activitatea terapeutică populară este continuă.*

*Continuitatea reprezintă caracteristica ce distinge Activitatea Terapeutică Populară din punct de vedere organizațional.*

*Fără continuitate, nicio practică nouă și nicio teorie nouă referitoare la personalitate, comportament, relații interpersonale nu ar fi putut da viață Activității Terapeutice Populare, permițând saltul calitativ de la o solidaritate proletară de natură spontană și pre-științifică la Activitatea Terapeutică Populară, care este solidaritate proletară organizată, științifică, zilnică, continuă, reciprocă și este în același timp vigilență critică neîntreruptă asupra celor care dețin puterea bunăstării și — în același timp — erodare a aceleiași puteri*

*care planează opresiv asupra vieții noastre de zi cu zi, care trebuie eliberată și întărită pentru lupte mai mari și mai ample .*

*După cum vom vedea în partea a treia a acestei lucrări, atât pentru grupurile de intervenție și cercetare, pentru adunările de bloc și grupurile de cooperare multifamilială , cât și pentru colectivele de Activitate Terapeutică Populară, considerăm că întâlnirile trebuie să fie, încă de la început, stabilite de comun acord, întotdeauna în aceleași zile ale săptămânii, la intervale frecvente și regulate.*

Întâlnirile au loc întotdeauna, *indiferent dacă este 15 august, Crăciun sau Revelion.*

*Astfel de întâlniri trebuie și pot fi* frecvente *și neîntrerupte, nu pentru că tovarășii care sunt deja activi au cu toții timpul liber necesar pentru a fi mereu prezenți, ci pentru că* continuitatea este *necesară în sine și este permisă de* faptul *că Activitatea Terapeutică Populară este colectivă și egală, motiv pentru care, dacă în anumite adunări unii lipsesc, vor exista alți tovarăși care să-i înlocuiască.*

*Continuitatea adunărilor, precum și cea a grupurilor de intervenție și cercetare, este garantată de faptul că, în timpul adunărilor, nu numai că sunt dezbătute cele mai importante probleme legate de indivizi, dar sunt comunicate în mod regulat și știri cu privire la diferitele grupuri de intervenție și cercetare (care adesea își vor avea originea într-unul dintre ele) și este garantată de* faptul *că, în cadrul Terapiei Populare (care adesea își va avea originea într-una dintre ele), nu numai că acestea nu încetează să existe, dar se consolidează și se multiplică, dobândind funcții din ce în ce mai importante de sprijin și continuitate față* de adunare .

*Pentru a înțelege mai bine funcția de continuitate și sprijin - exercitată de grupurile de intervenție și cercetare față de* adunare , *este suficient să ținem cont de faptul că, chiar și atunci când adunările Activității Terapeutice Populare sunt acum foarte vii și foarte active, se întâmplă adesea ca un lucrător, care nu îndrăznise niciodată înainte să vorbească în public, să înceapă să vorbească* despre sine, despre problemele sale, despre proiecte de transformare *a vieții sale, oferind o contribuție practică și teoretică la Activitatea Terapeutică Populară, nu însă în timpul adunărilor, ci mai degrabă în* contextul mai restrâns și mai *familiar al unuia dintre grupurile de intervenție și cercetare, grupuri ale căror rezultate vor curge apoi metodic în adunarea Activității Terapeutice Populare.*

*Însă nu va întârzia să apară momentul când, după ce a* participat *în același timp la adunări și grupuri de intervenție și*

*cercetare, lucrătorul va începe să vorbească în fața întregii adunări, dobândind acum capacitatea de a se exprima liber, fără intermediari și fără inhibiții.*

*În ceea ce privește contribuția pe care grupurile* de intervenție *și* cercetare *o pot aduce la continuitate, care reprezintă, din punct de vedere organizațional, caracteristica fundamentală a Activității Terapeutice* **Populare** *, este suficient să ne gândim că, odată ce colectivul Activității Terapeutice Populare funcționează prin adunări regulate (care au de obicei o periodicitate de două ori pe săptămână), se va întâmpla ca în toate celelalte seri ale săptămânii să se întâlnească grupuri de intervenție și cercetare, ale căror locații și ore de activitate sunt cunoscute, prin intermediul adunărilor, de toți Terapeuții Populari ai unui anumit colectiv.*

*Țesătura socială pe care Capitalul a rupt-o și pe care tinde încontinuu să o rupă începe să se recompună și să se reconstruiască printr-o muncă răbdătoare și tenace de conectare , desfășurată zi de zi de către cei exploatați, astfel încât fiecare Terapeut Popular ajunge să constituie centrul unui set de relații din ce în ce mai bogate, calde și intense.*

*Acestea sunt relații umane atât de valide și convingătoare încât sunt „contagioase" chiar și față de cei pe care societatea capitalistă a reușit să-i facă să creadă că oamenii nu sunt capabili să comunice între ei, nici să stabilească* **relații** *intense* **și** *continue .*

*În ciuda validității și importanței grupurilor de intervenție și* ***cercetare și*** *a întâlnirilor de bloc, adunarea rămâne momentul verificării și planificării colective și este, în același timp, principala sursă de înțelegere și căldură care oferă indivizilor energia și curajul de a depăși - prin conectare - dificultățile personale .*

*Adunarea și grupurile de intervenție și cercetare, prin conectarea* ***și*** *întărirea reciprocă, oferă participanților, în mod continuu, ajutorul material reprezentat de forța colectivă ce încurajează pe fiecare să înfrunte, împreună cu tovarășii săi, efectele excesive ale exploatării, opresiunii, abuzului la care - în contextul relațiilor sociale actuale - individul, mai ales* ***dacă nu este încă conectat la*** *organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor, se trezește atât de des supus pasiv, fără rebeliune și fără rezistență.*

*Această luptă, care are ca obiect consecințele exploatării, întărește și mai mult nevoia ca nu doar efectele exploatării, ci exploatarea însăși, să fie într-o zi răsturnată de forța maselor muncitoare conduse de organizațiile lor.*

*Este, așadar, o luptă care, deși are ca obiect viața de zi cu zi a*

*indivizilor și efectele exploatării, favorizează politizarea la un nivel mai general al fiecărui participant individual și, prin urmare, asemenea unui mic pârâu, se varsă - împreună cu mulți alții - în marele fluviu al* istoriei .

*Activitatea Terapeutică Populară nu este doar continuă, ci caracterul continuității trebuie asimilat de fiecare Terapeut Popular, care trebuie să fie de așa natură încât să merite încrederea însoțitorilor săi, care știu ce să aștepte de la forța sa, de la conexiunile sale, de la comportamentul său.*

*Cu alte cuvinte, trebuie să putem fi siguri că avem de-a face cu un tovarăș care, după ce a făcut o alegere de clasă, a stabilit apoi legăturile care îi permit să persevereze în această alegere , în ciuda dificultăților; adică un tovarăș dedicat unei transformări continue a lumii exterioare și a sa însuși.*

*În examinarea propriilor procese de creștere și a celorlalți, este necesar să se țină cont de faptul că o capacitate personală aparent momentană reprezintă prefigurarea unei capacități reale care poate fi dobândită continuu , cu excepția cazului în care dezvoltarea capacității este frânată de forțele de conservare, adică de forța de inerție a tot ceea ce există și care își propune să se conserve imuabil , evitând procesele de transformare.*

*Chiar dacă ai simțit un impuls de generozitate o singură dată în viață, asta înseamnă că ești generos: este suficient să te conectezi doar cu tovarășii tăi pentru a-ți dezvolta această abilitate, într-atât încât să devină o caracteristică a persoanei tale.*

*Dacă ai reușit să depășești descurajarea și să-ți ajuți tovarășii măcar o dată, înseamnă că poți, dacă te dedici, să fii curajos într-un mod obișnuit și continuu.*

*Am început prin a vorbi despre necesitatea absolută ca Activitatea Terapeutică Populară să fie continuă și apoi am ajuns la concluzia că nu doar Activitatea Terapeutică Populară , ci și Terapeuții Populari individuali trebuie și pot fi „continui”, adică trebuie și pot acționa într-un mod previzibil, rațional, curajos, continuu: cu alte cuvinte, **trebuie să fie coerenți.***

*Forța rezultată va fi infinit mai mare decât suma forțelor componentelor individuale, întrucât chiar și o mulțime foarte numeroasă, dar dezorganizată, care nu prezintă continuitate, nici măcar în transformarea caracteristicilor sale, nu va putea oferi un sprijin adecvat pentru luptele care ne așteaptă și care trebuie duse.*

*În schimb, este esențial să se creeze condițiile necesare pentru*

a permite și promova o viață colectivă intensă și viguroasă, în timpul căreia fiecare persoană știe ce să aștepte de la ceilalți tovarăși ai săi, care sunt și ei angajați în procese de transformare a lumii exterioare și a lor înșiși.

Confirmarea continuității ajutorului reprezintă o sursă neîntreruptă de încredere în însoțitori care, spre deosebire de ceea ce se întâmplă adesea în relațiile comodificate ale societății actuale, chiar fac ceea ce au promis, ba chiar promit mai puțin decât fac de fapt.

Programările sunt respectate cu strictețe, ședințele au loc întotdeauna, adunările nu sunt întrerupte niciodată pe parcursul anului, din niciun motiv.

Faptul că Activitatea Terapeutică Populară este riguros - continuă nu implică sacrificii serioase din partea nimănui, întrucât caracterul continuu, bazat pe natura colectivă, permite reconcilierea disponibilității maxime cu libertatea maximă.

Caracterul continuu este permis de faptul că Activitatea Terapeutică Populară este colectivă și reciprocă, adică egală, astfel încât absența oricăruia dintre Terapeuții Populari nu prejudiciază în niciun fel desfășurarea adunării, întrucât nimeni nu este de neînlocuit.

Caracterul de continuitate este posibil prin faptul că Activitatea Terapeutică Populară este colectivă și reciprocă; Natura colectivă garantează acea continuitate care ar fi de neconceput într-o activitate individuală, așa cum reciprocitatea permite o alternare și o substituibilitate a funcțiilor care pot fi îndeplinite în momente diferite de către diferiți tovarăși .

Caracterul de continuitate este esențial deoarece, așa cum am văzut, a permis tranziția către o solidaritate proletară organizată și permite persistența acesteia.

De exemplu, Activitatea Terapeutică Populară care are loc în cartierul S. Faustino din Modena nu a fost niciodată suspendată de Crăciun, Revelion sau pe 15 august, întrucât toți participanții sunt utili, dar niciunul dintre ei nu s-a dovedit vreodată de neînlocuit.

, adunările Activității Terapeutice Populare din S. Faustino au fost suspendate doar pe 12 mai 1974 și 15 iunie 1975, deoarece legea interzicea desfășurarea întrunirilor publice în zilele alegerilor.

Întotdeauna am văzut continuitate în contextul celei de-a 1-a „Activități Terapeutice Populare”: aceasta își găsește sprijinul în faptul că este o activitate reciprocă și colectivă, motiv pentru care Terapeuții Populari sunt interschimbabili unii cu alții.

Însă a fi Terapeut Popular nu poate rămâne fără consecințe

*asupra calității acțiunilor cuiva și asupra abilităților personale, chiar dacă, așa cum am văzut în repetate rânduri, nu este posibil să fii Terapeut Popular în nume personal , ci doar ca membru al unei anumite comunități.*

*Din acest motiv, chiar și în situațiile în care terapeuții populari individuali sunt forțați să acționeze, din cauza imposibilității obiective de conectare, într-un mod izolat, ei vor acționa totuși în profundă coerență, atât cu convingerile lor politice generale, cât și cu calitatea lor de terapeuți populari.*

*Cu alte cuvinte, exercițiul continuității — tradus la nivelul vieții personale — nu este altceva decât coerență.*

*De* **fapt** *, cu toții, fie că suntem conștienți de acest lucru sau nu, exercităm rolul de asistenți sociali fie în favoarea unei transformări profunde a societății actuale, fie în favoarea menținerii stării de fapt existente, fie oscilând în final - în absența unei conștiințe curate și a unei* **coerențe politice profunde - de la poziții de progres în anumite domenii** *la poziții conservatoare în altele.*

*Gândiți-vă doar la anumiți politicieni care acționează (sau cred că acționează) într-un mod inovator în afara casei, doar pentru a se transforma în conservatori imediat ce se întorc la* familiile lor .

*În ceea ce privește chestiunea psihiatrică , am văzut adesea tovarăși care, din alte puncte de vedere, erau combativi și avansați, înrădăcinându-se pe poziții al căror conservatorism substanțial era mascat de o frazeologie ultrarevoluționară.*

5. *Activitatea terapeutică populară este reciprocă.*

*Reciprocitatea ajutorului între persoanele exploatate este una dintre caracteristicile fundamentale* ale *Activității Terapeutice Populare .*

*Știm, de* fapt *, că ajutorul acordat atunci când relația de putere este inegală, când nu există o reciprocitate reală sau potențială , clară și evidentă, riscă în permanență să* se transforme *într-o relație de „colonizare", în care colonizatorul - adică cel care* oferă *„ajutorul" - împiedică sau* înăbușă *creșterea colonizatului, adică creșterea celui care „suferă" ajutorul, adică creșterea celui căruia colonizatorul trebuie să-i ofere soluții* gata făcute *, „produse finite", bunuri de înaltă tehnologie pe care colonizatul nu trebuie să devină niciodată capabil să le producă singur, deoarece, dacă ar reuși , ar*

*pune în pericol existența proceselor de colonizare și, prin urmare, a colonizatorului însuși ca atare.*

*În absența reciprocității, practica și teoria Activității Terapeutice Populare, care, prin definiție, este „știința întrajutorării reciproce între oamenii exploatați”, nu este nici măcar de conceput. Persoana căreia i se oferă ajutor trebuie, de fapt, să fie* foarte conștientă *de faptul că, în cursul unor adunări populare succesive sau, poate, în cursul aceleiași adunări la care participă, se poate transforma* dintr -*o persoană care primește ajutor într- o persoană care poate* oferi *un ajutor prețios și de neînlocuit sau poate fi chiar, în același timp, cea care este ajutată de tovarăși care sunt — reciproc — ajutați de ea.*

Această inversare continuă a rolului celui ajutat în rolul celui care ajută și invers, implică în mod necesar prezența reală sau potențială a celor două roluri în fiecare Terapeut Popular.

În acest fel, demnitatea și valoarea personală a persoanei ajutate nu numai că rămân intacte, ci sunt întărite, la fel cum sunt întărite valoarea și demnitatea tuturor celorlalți Terapeuți Populari participanți la adunare.

Activitatea Terapeutică Populară permite astfel stabilirea unei rețele de relații interpersonale de natură egală, în care nu există nici „binefăcători”, nici „beneficiari”, ci doar însoțitori.

Pe măsură ce această rețea devine mai puternică și mai extinsă, statul bunăstării va întâmpina dificultăți din ce în ce mai mari în a continua să-și exercite opresiunea asupra celor exploatați.

Așa cum relația de reciprocitate este caracteristică Activității Terapeutice Populare, tot așa absența reciprocității este caracteristică „carității” patronale, acordată întotdeauna unidirecțional de către exploatatori, care au nevoie, pentru a menține starea de fapt existentă, să înăbușe protestele și să calmeze furia celor mai exploatați și asupriți.

În acest scop, timp de secole, caritatea patronală a oferit victimelor sale o aparență de ajutor pe termen scurt, ale cărui efecte converg adesea cu inerția cauzată de situații de viață nesustenabile , provocând resemnare, singurătate, izolare, neîncredere nu numai în ei înșiși, ci și în camarazii lor și în organizațiile muncitorești.

Din momentul în care este „beneficiat”, lucrătorul aflat în dificultate încetează să mai creadă în existența unor căi de conectare și evadare și nici măcar nu face un efort să le caute.

Cu alte cuvinte, *cel mai dăunător efect al carității angajatorilor este acela de a împiedica relațiile dintre camarazi și cu organizațiile, împiedicând astfel participarea la luptele generale ale muncitorilor.*

Soluția nu este cu siguranță să cerem „ o caritate mai mare” sau un ajutor mai extins și mai pe scară largă. Soluția constă în crearea unui *sistem eficient de securitate socială,* care nu poate fi astfel decât dacă este gestionat direct de către lucrători, într-un schimb continuu, reciproc, care să le permită lucrătorilor înșiși să stabilească între ei legături personale cât mai egale și reciproce posibil!

Realizarea *ajutorului reciproc între persoanele exploatate* Pe bună dreptate, aceasta stârnește o rezistență foarte puternică din partea angajatorilor, deoarece slăbește puterea de asistență socială și întărește - chiar dacă într-un mod neapărat limitat astăzi - puterea lucrătorilor asupra lor înșiși și a propriilor vieți.

În ceea ce privește partea tehnică a asistenței, constând în îngrijirea sănătății, lucrătorii trebuie, în opinia noastră, să monitorizeze constant munca tehnicienilor.

Opinia noastră, în acest domeniu, coincide cu cea exprimată de INCA-CGIL care, într-un articol publicat în « Rassegna di medicina dei lavoratori», pune dilema « protejarea sau autoapărarea sănătății?». ».

În conformitate cu atitudinea generală a CGIL, articolul adoptă în mod clar o poziție în favoarea autoapărării sănătății de către lucrători, afirmând că atunci când se operează în direcția protecției sănătății - în loc să se promoveze autoapărarea sănătății de către lucrătorii înșiși - se obțin rezultate pe care este caritabil să le definim drept dezastruoase.

Aceasta se datorează și faptului că modelul la care se face referire de obicei pentru a investiga relația dintre riscurile legate de muncă și daunele aduse sănătății lucrătorilor este fals și înșelător, deoarece acest model este produsul unei situații în care lucrătorii - de fapt - deleagă altora problemele de protejare a sănătății lor .

Tocmai din cauza acestei delegări, nu s-a dorit sau nu a fost posibilă utilizarea unei cantități enorme de informații care se pierdea și se pierde în continuare: începând de la observarea spontană a lucrătorilor asupra condițiilor de muncă, până la reacțiile indivizilor și *grupurilor omogene de lucrători* la cerințele mediului de lucru.

Dacă, în ceea ce privește asistența medicală, este suficient ca

lucrătorii să fie extrem de vigilenți asupra muncii tehnicienilor, care trebuie să le accepte cu respect colaborarea, situația este cu totul diferită când vine vorba de asistență care pretinde să rezolve - fără a deține instrumentele adecvate - dificultăți legate de personalitate, comportament, relații interpersonale care nu depind de modificări organice.

În acest domeniu, rezultatele a peste douăzeci și cinci de ani de Activitate Terapeutică Populară ne permit să afirmăm cu fermitate că astfel de dificultăți trebuie înfruntate direct, la persoana întâi, de către lucrătorii înșiși, nu de falși tehnicieni ai personalității și comportamentului, fie ei psihiatri, psihanaliști, psihologi.

Însă, pentru a dobândi o putere mai mare asupra vieții lor, lucrătorii trebuie să comunice și să discute între ei cu maximă libertate și reciprocitate.

Ansamblul Activităților Terapeutice Populare, ca loc de planificare și verificare a muncii Terapeuților Populari, încurajează reciprocitatea comunicării : schimbul reciproc care are loc continuu acolo - într-o manieră neîntreruptă și imediată - de gânduri, observații, rezultate, programe constituie de fapt un instrument important pentru eliberarea energiilor care devin apoi disponibile pentru luptele politice și sindicale de natură generală.

Reciprocitatea comunicării și a planificării este de obicei împiedicată de sistemul capitalist și de cultura burgheză, deoarece angajatorul, sau mai degrabă cel care cumpără forță de muncă la un preț scăzut, crede pe bună dreptate că poate exploata mai bine muncitorul dacă acesta este izolat de ceilalți, atât în fabrică, cât și în afara ei.

În acest scop, cei aflați la comandă creează o serie întreagă de intimidări și obstacole menite să împiedice comunicarea reciprocă - dintre lucrători la locul de muncă și chiar în afara acestuia.

Nu doar în fabrică, ci și atunci când munca în sine necesită comunicare (cum ar fi în predare și în timpul unei vizite medicale), se face tot posibilul pentru a se asigura că comunicarea este ***unidirecțională*** , întrucât cei aflați la putere modelează, conform tiparelor sugerate de o putere superioară, structura și fluxul discursului, pentru a împiedica un schimb real de experiențe, schimb care, în sine, ar putea tinde să elimine sau, cel puțin, să reducă disparitatea relației, creând condițiile pentru construirea unei relații între egali.

La locul de muncă, totul a fost aranjat pentru a împiedica - indivizii să se conecteze corect cu ceilalți, într-o manieră reciprocă și egală, pentru a putea construi relații de solidaritate reciprocă puternică . și pentru a putea realiza mai bine propria personalitate.

Mai mult, organizarea actuală a muncii nu numai că îi privează pe lucrătorii individuali de contactul uman cu alți lucrători în timpul zilei de lucru, dar își extinde tentaculele până la punctul de a fura chiar timpul liber al lucrătorului, acel timp care ar trebui respectat și valorizat ca „ spațiu pentru dezvoltare umană”.

Însă, pe teren, posibilitățile de conectare și, prin urmare, de apărare din partea lucrătorilor sunt - cel puțin în teorie - mult mai largi.

Spunem „ în teorie” deoarece obiceiurile de competitivitate, antagonism, separare, insuflate atât la vârsta școlară, cât și la vârsta muncii, tind să persiste chiar și în afara școlii și în afara fabricii, mai ales din cauza utilizării obișnuite și continue a mijloacelor de comunicare unidirecționale, cum ar fi cinematograful, televiziunea, ziarele.

Astfel ne obișnuim să nu ne exprimăm niciodată cu sinceritate, pentru că - chiar dacă am fi dispuși să o facem - ne lipsește obiceiul și abilitatea și, mai presus de toate, ne lipsește cineva cu adevărat - disponibil pentru o întâlnire sau o ciocnire nefalsificatoare, pentru o critică și o autocritică autentice, pentru o relație cu adevărat reciprocă .

Chiar și atunci când conversăm, rareori discutăm despre propriile probleme și dificultăți, deoarece - printr-o îndelungată experiență - încrederea de a fi înțeleși, ajutați sau chiar pur și simplu ascultați de prieteni, familie și tovarăși a dispărut treptat.

În această situație, ce e de făcut?

Instrumentele eliberării nu sunt cu siguranță mai puțin numeroase și puternice decât instrumentele opresiunii și exploatării.

Printre instrumentele de eliberare vom aminti în primul rând organizațiile politice și sindicale și asociațiile culturale și recreative ale muncitorilor, precum și autoritățile locale democratice, instrumente de descentralizare administrativă a autorităților locale, cum ar fi cartierele, expresii teritoriale ale sindicatelor, cum ar fi consiliile zonale, instrumente pentru lansarea reformei sanitare, cum ar fi consorțiile socio-sanitare și comitetele zonale de sănătate și numeroase alte forme democratice de asociere.

***Limitându-ne la problemele vieții cotidiene a lucrătorilor individuali,*** probleme luate în considerare la nivelul eliberării personale pentru o contribuție mai mare la luptele generale (fără a uita niciodată că ***mai presus de toate luptele generale ne permit să atingem niveluri mai înalte de libertate personală),*** credem că instrumentele de eliberare menționate mai sus și altele similare pot fi făcute mai pătrunzătoare și mai eficiente dacă sunt consolidate de Activitatea Terapeutică Populară, care poate fi împărțită în grupuri de intervenție și cercetare, în nuclee de cooperare multifamilială, în colective de Activitate Terapeutică Populară.

Pentru a examina obstacolele care stau în calea unei reciprocități reale, în vederea depășirii lor, este necesar ***să studiem opresiunea și exploatarea în toate aspectele și consecințele lor,*** care implică adesea, mai ales în cadrul grupurilor mici, anumite forme de reciprocitate aparentă .

Stabilirea unor relații reciproce reale și concrete poate fi dificilă chiar și în cadrul clasei muncitoare, de exemplu atunci când este vorba de relații între membri ai diferitelor generații.

Adesea, generația mai în vârstă, împiedicată violent - de starea de fapt existentă - în continuarea necesară a creșterii sale intelectuale, emoționale și politice , este forțată să trăiască o viață lipsită de emoții și de propriile scopuri, atât de mult încât, nu de puține ori, este împinsă să stabilească cu tinerii o relație de parazitism emoțional caracterizată de o reciprocitate insuficientă.

În această situație, tânărul este lipsit de orice putere decizională în ceea ce privește alegerile fundamentale pentru viața sa, motiv pentru care - chiar și în cadrul aceleiași clase căreia îi aparține - uneori nu poate găsi posibilitatea de a stabili relații egale și reciproce cu membrii generațiilor mai tinere.

Reciprocitatea creează baza pentru stabilirea unei egalități reale între colegii de clasă și asigură că - chiar și într-o societate divizată în clase - cei exploatați se pot conecta mai bine cu scopul de a se opune, cu o forță din ce în ce mai mare, diviziunilor și disparităților de putere pe care clasa conducătoare încearcă să le introducă în clasele exploatate, cu scopul de a crea antagonism între cei exploatați înșiși și, prin urmare, de a slăbi linia de luptă, folosind în acest scop diverse tipuri de artificii, cum ar fi, de exemplu, cea mai largă și mai diferențiată gamă salarială posibilă.

*Reciprocitatea este o condiție esențială a solidarității, fără de care solidaritatea tinde să degenereze în „ caritate”.*

Însă trebuie să ținem cont de faptul că *reciprocitatea nu se măsoară în cadrul relației* dintre dătător și receptor.

Ambele elemente ale relației trebuie evaluate în mod necesar pe rând în lumina diviziunii societății în clase și a luptelor care rezultă din aceasta.

Reciprocitatea, la fel ca solidaritatea proletară, are rădăcini de clasă.

Burghezul (sau oricine altcineva care a absorbit incitarea burgheză la competitivitate) va putea, ocazional, să ofere un ajutor slab și temporar, dar numai unor indivizi izolați care nu aparțin „ *bandei sale de competitivitate ”,* adică unor indivizi care sunt mult deasupra sau dedesubtul celor cu care poate - nu numai în

*direct în domeniul socio-economic, dar și în alte aspecte ale vieții — fiind puși în concurență sau chiar pur și simplu* **comparați** *.*

**Orice ajutor acordat celor care sunt infinit mai jos** *decât el pe scara socială va fi exclusiv parțial și sporadic și va fi îndreptat mai ales către indivizi izolați și depolitizați, lipsiți de orice legături reale de clasă.*

*Aceștia sunt oameni care îl vor ajuta să-și continue rolul de opresiune și exploatare, dar pe care cu siguranță nu îi va ajuta să nu mai aibă nevoie de* **ajutor** *.*

*Activitatea terapeutică populară este ajutor și, în același timp, educație de natură reciprocă, concretă, gratuită, colectivă, continuă: ajutor și educație schimbate reciproc între cei oprimați și exploatați.*

*În acest fel, practica și teoria Activității Terapeutice Populare le redau bărbaților reali capacitățile terapeutice de care au fost jefuite de divizarea societății în clase.*

*Dacă ne punem întrebarea:* **„** *Cine îi va educa pe educatori ? ”* **,** *vom putea răspunde corect doar dacă îi includem în termenul de educatori pe cei care au fost considerați până acum doar elevi și dacă, în același timp, îi includem în termenul de elevi pe cei care au fost considerați până acum doar educatori.*

*Răspunsul corect la această întrebare va fi: educatorii se vor educa reciproc.*

*De* **fapt** *, cu toții suntem educatori, cu toții trebuie să fim educați, motiv pentru care procesele educaționale au ca bază indispensabilă reciprocitatea .*

*Instrumentele unei educații reciproce și, prin urmare, reale* **vor** *consta în esență dintr- o critică și o autocritică, care evidențiază* **efectele** *exercitate asupra noastră de* **transformările** *situațiilor concrete de viață și din acest motiv plasează pe primul loc explozia*

*contradicțiilor, de natură micropolitică și microsocială, în viața celor exploatați.*

*Activitatea Terapeutică Populară oferă un mediu adecvat, astfel încât izbucnirea contradicțiilor să fie urmată de procese de critică și autocritică, stimulând astfel fenomene* **de creștere** *nu doar în relațiile interpersonale ale tuturor participanților, ci și în abilitățile lor personale și evitând daunele care, în alte situații, ar putea fi cauzate.*

*Reciprocitatea elimină pericolul prezent atunci când există o distincție rigidă între* **educator** *și cel educat.*

*Înțelegem Activitatea Terapeutică Populară ca pe o educație neîntreruptă, reciprocă, colectivă, în care toată lumea — în același timp — educă și este educată.*

*Recuperarea abilităților personale, prin procese de interacțiune reciprocă, de către cineva care anterior fusese marginalizat, reprezintă un instrument de prevenție împotriva excluziunii și a „bolii mintale" pentru toți cei care îl ajută să își recupereze* ***abilitățile*** personale.

*De* **fapt** *, fără reciprocitate nu există participare reală.*

*De exemplu: Îmi pot păstra și îmbunătăți capacitățile expresive* doar ***dacă*** *îi ajut pe colegii mei să le recupereze sau să le îmbunătățească pe ale lor.*

*Dacă vorbesc singur, îmi asum rolul odios al cuiva care ține prelegere de la catedră, al cuiva care „vorbește cu sine însuși", al cuiva care se ascultă doar* ***pe sine*** *fără a acorda atenția celorlalți necesară pentru ca să existe dezbatere și schimb de experiențe și, prin urmare, oportunități de creștere pentru fiecare participant.*

*Procesele care aveau ca scop o îmbunătățire a* **sinelui** *de natură individualistă sau mistică, o îmbunătățire care pretindea că nu trebuie să treacă prin interacțiunea reciprocă cu tovarășii, ar rămâne procese sterile și, pe termen scurt, s*-ar dovedi inutile sau *chiar dăunătoare.*

*În contextul Activității Terapeutice Populare, atât ajutorul, cât și educația reciprocă sunt în mod necesar procese duble, în care beneficiarul returnează ajutorul care i*-a fost acordat multiplicat , *printr*

*-o interacțiune continuă a capacităților umane care se întâlnesc și se consolidează reciproc.*

***Activitatea terapeutică populară, care are ca obiect ceea ce*** *este cel mai specific* uman *în om: personalitatea sa, comportamentul său, relațiile sale interpersonale ,* a *demonstrat de mult în practică* absurditatea *oricărui rol tehnic în* ***acest domeniu*** *, oferind astfel o primă* ***contribuție concretă*** *, chiar dacă limitată, la un proces care cu siguranță nu va ezita să se extindă într-o zi și la alte domenii, în primul rând sănătatea lucrătorilor, în special din punct de vedere preventiv și* ***recuperativ .***

*Activitatea Terapeutică Populară se opune ferm - nu numai în domeniul psihiatric,* ***ci*** *și în cel medical - oricărei forme de ajutor autoritar, precum și disprețului față de indicațiile, explicite sau implicite, ale persoanei care are nevoie să fie ajutată.*

*Este incontestabil* ***că*** *există situații (de exemplu, intervenții chirurgicale sub anestezie generală sau, în orice caz,* ***acordarea de*** *asistență unei persoane care și-* ***a*** *pierdut cunoștința sau nu posedă încă sau* ***a*** *pierdut capacitatea de a se exprima) în care direcția asistenței aparține* ***aproape*** *exclusiv celor care* oferă *asistența necesară.*

*Însă, pentru ca acest lucru să se întâmple în mod legitim, trebuie să existe un impediment dovedit și real - din partea persoanei care primește ajutorul - în a oferi* ***orice*** *indicație* ***utilă*** *, altfel va fi un ajutor autoritar care înăbușă creșterea persoanei ajutate.*

*În* **domeniul** *personalității, comportamentului și relațiilor interpersonale, poate fi considerată violență reală atitudinea psihiatrului care pretinde să impună cuiva care are nevoie de ajutor o interpretare a suferinței sale care nu are nicio* ***bază științifică , o interpretare care ia în considerare doar, într-un*** *mod nedeclarat și implicit , interesele persoanei care formulează judecata, ale persoanei care pictează portretul, fără a avea ca scop acela de a oferi persoanei în cauză posibilitatea de a-și construi apoi, pe baza* ***acestor indicații ,*** *un proiect care să răspundă propriilor interese și* ***celor*** *ale clasei căreia îi aparține.*

*Aspectele întunecate, trăsăturile imperfecte* **ale** *personalității umane pot fi evidențiate în mod util doar prin cercetări efectuate prin critică și autocritică între colegii de clasă,* astfel încât fiecare *persoană să poată fi capabilă să se corecteze și să-și construiască o personalitate mai receptivă la propriile nevoi și la cele ale luptelor care se desfășoară în societatea înconjurătoare.*

*În cadrul Activității Terapeutice Populare, fiecare persoană exercită* - **reciproc** - *într-o manieră critică* **,** *dar respectuoasă* **și** *fidelă* **, funcția de** *oglindă și stimul* **reciproc** *pentru însoțitorii* **săi** .

*Reciprocitatea nu înseamnă doar a da ceva în schimbul altuia cuiva care ne-a dat deja ceva sau care ne va da în curând ceva: sfera reciprocității este mult mai largă decât cea individuală.*

*Reciprocitatea implică o împuternicire a propriei persoane și a celorlalți, ale cărei rezultate pot implica persoane care nu erau încă prezente la momentul săvârșirii actului, care poate fi definit apoi ca reciproc. Se întâmplă frecvent ca actul reciproc să implice un destinatar diferit de cel care l-a promovat inițial.*

*Doar parțial copiii vor restitui părinților îngrijirea primită. De obicei, copiii copiilor vor face obiectul unei îngrijiri similare.*

*Reciprocitatea, la care se face referire* **ca o caracteristică a Activității Terapeutice Populare, implică un schimb continuu de idei în cadrul claselor exploatate, evitând astfel** *săvârșirea vreunui act de* **„** *caritate" în acest context.*

*În concluzie: reciprocitatea înseamnă pentru noi o mișcare neîntreruptă a energiilor proletare, din care Activitatea Terapeutică Populară ia în considerare doar aspectul referitor la situațiile cotidiene, personale și interpersonale, deși este o mișcare care depășește cu mult limitele pe care le-am considerat aici.*

*Luată în ansamblu, reciprocitatea este marea* **forță de legătură** *care îi ține laolaltă pe cei exploatați și permite lupta comună a proletarilor din întreaga lume.*

*SCOP*

*Activitatea terapeutică populară este știința care studiază efectele exploatării asupra personalității, asupra cursului, calității și duratei vieții în sine, precum și efectele unei noi forme de ajutor reciproc între persoanele exploatate, oferit metodic și programatic de către exploatați înșiși altor persoane exploatate, într-o* **manieră colectivă , concretă , liberă** *, continuă și reciprocă .*

*Scopurile Activității Terapeutice Populare pot fi rezumate în două cuvinte: împuternicire și demascare.*

*Consolidarea personalității și a capacităților terapeutice ale fiecărei persoane exploatate* **care** *participă la această activitate, demascând activitatea devalorizatoare desfășurată de psihiatrie, psihanaliză, psihologie în slujba exploatării.*

**esența** *obiectivelor Activității Terapeutice Populare, obiective pe care le vom discuta în detaliu în* **scrierile** *următoare .*

*Deocamdată, ne vom limita aici la enumerarea, într-o manieră nesistematică, a unora dintre scopurile pe care le-am identificat până acum, rezervându-ne dreptul la o discuție mai completă după examinarea lor. mai bine și după ce ne-am aprofundat experiențele și, mai presus de toate, după ce am devenit conștienți de experiențele și observațiile critice ale altor terapeuți populari care contribuie în prezent - aici și în alte părți - la evoluția practicii și teoriei activității terapeutice populare .*

*Aceleași considerații discutate deja în cadrul caracteristicilor se aplică și scopurilor, deoarece niciunul dintre scopurile indicate aici nu este independent de celelalte.*

*De exemplu, fără utilizarea instrumentelor marxiste de intervenție și analiză nu ar fi posibil să se demasce așa-numitele științe ale personalității, comportamentului și relațiilor interpersonale.*

Fără explozia și rezolvarea așa-numitelor conflicte „suplimentare”, adică conflicte care pot fi depășite pentru că apar între colegii de clasă, nu ar fi posibilă dezlănțuirea – în toată vigoarea și tenacitatea ei – a solidarității proletare la nivel cotidian și microsocial.

Fără demascarea psihiatriei, psihanalizei, psihologiei nu ar fi posibilă eliberarea potențialului terapeutic inerent tuturor oamenilor care nu trăiesc exploatând alți oameni.

Conform cunoștințelor noastre actuale, obiectivele Activității Terapeutice Populare, identificate de noi până în prezent, pot fi enunțate provizoriu după cum urmează:

*1.* Eliberarea și valorizarea - pe cât posibil astăzi - a capacităților terapeutice și, prin urmare, a întregii personalități a fiecărui Terapeut Popular individual, indiferent cât de mari ar fi dificultățile pe care le întâmpină cu lumea exterioară, cu sine însuși, cu ceilalți.

*2. Marxismul „ la apogeul său”,* adică extinderea utilizării instrumentelor marxiste de transformare și analiză pentru a include personalitatea, comportamentul, relațiile interpersonale și viața de zi cu zi a individului, considerat protagonist al propriei eliberări.

*3.* Rezolvarea conflictelor interpersonale dintre persoanele exploatate, conflicte pe care le numim „suplimentare” sau depășibile deoarece, întrucât apar între colegii de clasă, pot fi deja depășite prin explozia unui număr cât mai mare de contradicții, care slăbesc și relațiile dintre persoanele exploatate: energia astfel eliberată poate fi apoi investită într-o transformare concretă a unor situații concrete, planificată prin exercițiul criticii și autocriticii.

În acest fel, va fi posibilă stabilirea unor relații raționale și transparente între colegii de clasă, pe cât posibil astăzi.

*4.* Promovarea *solidarității populare organizate , la nivel cotidian și microsocial,* sub orice formă pe care inventivitatea și

*generozitatea proletară o vor putea descoperi din când în când.*

*5. Demascarea psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, ca instrumente de devalorizare a personalității celor exploatați, în slujba Capitalului.*

*Întrucât aceste scopuri vor fi mai bine ilustrate de noi într-o scriere ulterioară, ne vom limita aici la câteva observații elementare, referitoare la fiecare dintre ele.*

*1. Eliberarea și valorizarea - pe cât posibil astăzi - a capacităților terapeutice și, prin urmare, a întregii personalități a fiecărui Terapeut Popular individual, indiferent cât de mari ar fi dificultățile pe care le întâmpină cu lumea exterioară, cu sine însuși, cu ceilalți.*

*Un terapeut popular poate fi orice lucrător care este conștient că își poate dezvolta propria personalitate doar contribuind la dezvoltarea personalității tovarășilor săi care, reciproc, vor avea grijă în egală măsură de el.*

*Este necesar ca toți cei exploatați - prin conectarea cu alți însoțitori - să poată deveni terapeuți, astfel încât nimeni să nu fie așa într-un mod specific, exclusiv, tehnic.*

*Importanța tuturor celor - fie ei tovarăși sau adversari - cu care venim în contact, chiar și trecător, reprezintă un fenomen* **de** *valoare universală care nu a fost suficient examinat până* **acum** .

*Fiecare întâlnire umană, chiar și cea mai* **trecătoare** *, are un efect semnificativ, fie pozitiv, fie negativ, asupra celor care o întâlnesc.*

*Însă numai întâlniri metodice, programatice, egale - precum, de exemplu, cele promovate de Activitatea Terapeutică Populară - pot duce la o eliberare a potențialului celor care sunt protagoniștii lor.*

*Abilitățile personale pot fi, de* **fapt, consolidate dacă sunt introduse într-un colectiv de Activitate Terapeutică Populară, în care** *sunt luate în considerare problemele personale,* **familiale** *și ideologice , precum și repercusiunile individuale ale*

*situațiilor socio-economice în care se află participanții individuali, văzuți în contextul relațiilor lor sociale și considerați protagoniști, la persoana întâi, ai proceselor de eliberare a lor.*

*În acest fel, Activitatea Terapeutică Populară este capabilă să se opună - într-un mod eficient, deși limitat - dezintegrării țesăturii sociale produse și alimentate continuu de Capitalism, pentru a lovi mai bine individul în izolarea sa.*

*Activitatea Terapeutică Populară pune în mișcare în mod deliberat procese de agregare și reconstrucție a țesăturii sociale* **favorabile** *întăririi Mișcării Muncitoresti, care din 1847 încoace are marele său strigăt de luptă în îndemnul:* **<<** *Proletari din toate țările, uniți-vă! »*

*Dar cum pot și cum ar trebui proletarii să se unească între ei?*

*Până în prezent, această uniune a fost realizată doar la nivelul unor lupte pe scară largă,* **asumate** *de organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor, chiar dacă solidaritatea proletară nu a încetat niciodată să fie practicată - zilnic și concret, dar nu - într-un mod organizat și programatic - față de victimele individuale care au fost cel mai grav lovite de organizarea capitalistă a muncii, precum și față de cei care au fost complet excluși din această organizare pentru că au fost împinși la marginea societății din cauza faptului că sunt șomeri sau „devianți”.*

*Activitatea Terapeutică Populară va ajuta persoanele exploatate care acționează ca Terapeuți Populari să își asume responsabilitățile istorice, conectându-se mai intens cu camarazii și cu organizațiile mișcării muncitorești, investind în aceste conexiuni energia eliberată prin depășirea dificultăților personale și interpersonale.*

*În momentul în care ne dăm seama pe deplin că* **trăim astăzi într-o perioadă în care se pregătesc laborios** *condițiile care, la rândul lor, vor permite într-o zi trecerea la o societate fără clase , se produce o inversare* **nu** *doar în viziunea noastră asupra lumii, ci și în viziunea noastră asupra celorlalți, astfel încât*

*mulți cu care, din diverse motive, am fi putut intra anterior în competiție ne apar în schimb ca niște camarazi reali sau potențiali de luptă.*

*Se pune apoi în mișcare o predispoziție vie pentru conectare, discuții și comparare.*

*Pentru că viziunea noastră asupra lumii include lupta, pentru că suntem convinși că soarta lumii de mâine va depinde de luptele politice și sociale de astăzi, pentru că credem că o viață fără luptă este o viață irosită, iată unde*

— *chiar și fără a o planifica explicit și specific*

— Cuvintele noastre, gesturile noastre, comportamentul nostru *general vor constitui un îndemn eficient și continuu adresat fiecărei persoane exploatate pentru ca aceasta să își asume responsabilitățile* istorice , inclusiv printr-*o eliberare și valorizare* - pe cât posibil *astăzi* - *a capacităților sale terapeutice și, prin urmare, a întregii sale personalități.*

2. Marxismul *„ la apogeul său”, adică extinderea utilizării instrumentelor marxiste de transformare și analiză pentru a include personalitatea, comportamentul, relațiile interpersonale și viața de zi* cu zi a individului, considerat *protagonist al propriei eliberări.*

*Marxismul, care a făcut ca solidaritatea dintre oameni să fie științifică* proletarii *din toate țările, a început să ocupe* - *pe bună* dreptate - *chiar și domenii care până acum fuseseră considerate, în mod impropriu, „private”: viața individului , comportamentul său , relațiile sale interpersonale, fie ele familiale , sociale* sau politice.

*Încă din 1939, examinând critic* falsificările psihanalitice , *începusem să mă întreb dacă există instrumente de investigație științific valabile în domeniul vieții umane, capabile să pună în lumină întreaga biografie și evenimentele individuale cărora le sunt* supuși *oamenii concreți care fac istoria , fie că sunt indivizi sau o întreagă clasă socială.*

*Întrucât deja cu câțiva ani în urmă, în adolescență,*

respingusem, din cauza credinței mele în rațiunea umană și în capacitatea de a fi cunoscută, filozofiile idealiste și iraționaliste la modă atunci, mi-a fost ușor, începând cu 1939, când am urmat cursurile Institutului de Psihologie al Universității din Florența, să critic iraționalismul și neîncrederea în om tipice psihanalizei.

Mă plasasem astfel pe calea care, pornind de la credința în rațiune, avea să mă conducă ulterior către un marxism *„ în toată regula", adică* către Activitatea Terapeutică Populară ca expresie a utilizării instrumentelor marxiste pentru transformarea concretă a situațiilor concrete chiar și la nivelul vieții cotidiene a individului.

În domeniul cercetării privind personalitatea, comportamentul și relațiile interpersonale, alternativa a fost construită într-o manieră relativ graduală, deși foarte rapidă.

Dar deja înainte de asta, încă din adolescență, respingesem ferm filozofiile idealiste și spiritualiste predominante la acea vreme, încrezător în concretețea, transformabilitatea și cognoscibilitatea lumii existente.

Acest refuz a condus apoi, ca o consecință logică, în jurul vârstei de optsprezece sau douăzeci de ani, la un refuz ulterior irevocabil al psihanalizei și psihologiei, precum și al conceptului însuși de „psihic".

Dar cu mult mai multă forță și mult mai multă concretețe, zece ani mai târziu (1949), am dus la bun sfârșit o respingere clară a psihiatriei care de data aceasta nu mi-a mai apărut sub forma unei abstracțiuni teoretice, ci mai degrabă în concretețea politică a colegilor mei de clasă, victime ale acelei exploatări capitaliste pe care învățasem, mai întâi în timpul luptei de eliberare, apoi în cadrul organizațiilor muncitorești, să o cunosc și să o lupt coerent și fără ezitare, în focul luptelor politice din acea vreme.

Privind acum în urmă, retrospectiv, la drumul pe care l-am parcurs cu ajutorul multor tovarăși, identific câteva etape în lunga mea călătorie care a fost, per total,

extrem de simplă și coerentă. A fost vorba mai întâi de respingerea oricărei forme de superstiție, iraționalism, servilism și devalorizare a personalității umane; ulterior calea devine mai spațioasă: alegerile deja făcute se mențin, dar alegerilor anterioare li se adaugă acum militantismul politic și participarea coerentă, la persoana întâi, la luptele colective ale proletariatului.

Numai certitudinea că psihiatria și psihanaliza sunt în același timp instrumente extrem de periculoase, dar fragile , în slujba exploatării mă va convinge, într-o a treia etapă, de corectitudinea alegerii de a mă dedica - cu ajutorul și sub îndrumarea celor exploatați - demascării falsificărilor atât de utile clasei conducătoare și atât de periculoase pentru proletariat.

Cufundarea în studiu și cercetare clinică nu a fost nimic mai mult decât un mijloc de a continua lupta politică, punând la dispoziția proletariatului abilitățile critice dobândite în timpul studiilor de filosofie și medicină, dar, mai presus de toate, participând personal la luptele duse de proletariat.

În domeniul psihiatriei, începând din 1949, activitatea mea teoretică a căpătat un caracter distructiv față de „cultura” psihiatrică deja existentă, în timp ce activitatea mea practică a avut ca scop principal întărirea personalității camarazilor mei frânți de exploatare și consecințele acesteia.

Acțiunile mele nu se referă în niciun fel la vreuna dintre vechile „cunoștințe” psihiatrice, față de care nu am decât dispreț, ci sunt constituite dintr-o ascultare intens atentă și respectuoasă a lucrătorilor care prezintă modificări de personalitate și comportament care nu sunt de natură organică, ci mai degrabă legate de situații socio-economice nesustenabile, mascate, de psihiatrii subordonați clasei angajatorilor, drept dificultăți personale cu relevanță psihiatrică .

Împreună cu acești oameni exploatați și sub îndrumarea lor, urmând indicațiile lor și folosind toate

*conexiunile reale și potențiale pe care* suntem *capabili să le avem la dispoziție, să începem apoi să acționăm pentru o transformare concretă a situațiilor concrete,* **făcând** *să explodeze contradicțiile și dobândind conștientizare, folosind critica și autocritica, examinând problemele de viață și situațiile de clasă în care se află cufundați cei care pentru „colegii" mei sunt doar „bolnavi mintal", dar care* pentru mine sunt tot *atâtea colegi de clasă cărora fiecăruia le* recunosc – de fapt – *o demnitate egală cu a mea.*

*Abia în* 1949, ca urmare a impactului primei mele întâlniri cu *„bolnavii mintali" în al cincilea an de studii medicale ,* confruntându-*mă cu* **efectele dezumanizante** *ale psihiatriei și având o mai bună cunoaștere a marxismului, am putut să*-mi pun clar *întrebarea: „Există poate un punct în care examinarea marxistă a realității umane trebuie să se oprească?"*

*Chiar și atunci, răspunsul meu a fost în esență același cu cel exprimat la conferința națională „Reforma sistemului de sănătate și* managementul social **al** *sănătății mintale", o conferință pe care am* organizat-o la Camera **de** *Muncă din Modena în noiembrie 1973.*

*Cred că este util să relatez o parte din raportul meu de la acea Conferință, în care a fost prezentat pentru prima dată conceptul de „ marxism în integralitatea sa", o expresie folosită pentru a exprima convingerea mea fermă că marxismul poate și trebuie să fie un instrument pentru transformarea concretă a situațiilor concrete, atât la nivelul claselor sociale și al evenimentelor cu semnificație istorică internațională, cât și la nivelul vieții cotidiene și al personalității individului.*

*falsificările* **freudiene** *par să fi reușit să polueze mințile multor marxiști, care tind să creadă că „secretul* **faptelor umane** *" trebuie căutat nu, așa cum dorea POLITZER, prin marxism, ci mai degrabă prin iraționalismul burghez târziu al lui Freud.*

*Până când cunoașterea directă a faptelor concrete care au avut loc deja (adică, cunoașterea rezultatelor obținute de Activitatea Terapeutică Populară) nu va ajunge la un*

număr suficient de tovarăși pentru a determina organizațiile clasei muncitoare să reexamineze de la rădăcină afirmațiile psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, va fi justificat să ne întrebăm, așa cum am făcut-o și atunci:

„Ar trebui marxistul, atins pragul personalității individului și al celor mai intime conexiuni sociale, să renunțe poate la folosirea propriilor instrumente pentru a-și preda armele unui marxism hibrid freudian sau poate avea încredere în utilizarea unui *marxism « în toată ființa» ,* capabil - chiar și în acest domeniu - să-i ofere cele mai pătrunzătoare și eficiente instrumente de cercetare, cunoaștere și transformare disponibile astăzi?”

„Avem acum datele concrete pentru a afirma - de fapt - validitatea marxismului nu doar în examinarea relațiilor dintre clase, ci și în examinarea conflictelor care - deși reflectă forțe *externe* contradictorii între ele - au prins acum rădăcini în profunzimile personalității individului, perturbând relațiile pe care subiectul le are cu sine însuși și cu cei mai apropiați.”

„Faptul că — până în prezent — în domeniul studiului personalității umane s-a renunțat la utilizarea instrumentelor marxiste a împiedicat forțele proletariatului să facă...”

— în examinarea proceselor de formare a personalității și a relațiilor interpersonale – un salt calitativ comparabil cu cel realizat în domeniile socio-economic și politic.

„De fapt, personalitatea individului continuă să fie studiată chiar și astăzi cu instrumente inadecvate.” Astfel de instrumente sunt fie neștiințifice, fie - dacă sunt științifice - extrem de reductive, deoarece reduc omul la neurofiziologie, uitând că omul, pe lângă faptul că este un obiect biologic, este un subiect social, uitând că oamenii - toți oamenii

— ei fac istorie.

„Multe dintre «cunoștințele» individuale care, luate împreună, constituie falsele științe numite psihiatrie și psihologie și toate doctrinele de derivare psihanalitică reprezintă rodul unei tradiții milenare de natură idealistă-spiritualistă.”

„Această tradiție pune în contrast individul cu socialul fără a ține cont de faptul că individul reprezintă un nexus al relațiilor sociale, chiar și în identificarea corporală ce ne permite să

**-l considerăm un obiect biologic înzestrat cu subiectivitate și** *capabil să atingă un grad ridicat de conștiință de sine.”*

*„ Marxismul este singurul suport teoretic valid pentru cei care intenționează să se înțeleagă pe ei înșiși și pe ceilalți în vederea ajutorului reciproc în dezvoltarea, în ciuda dificultăților societății actuale, a propriului potențial și a celui al camarazilor lor.”*

*„Știm bine că — așa cum afirmă Lenin — politica începe acolo unde oamenii numără milioanele și unde legile luptei de clasă prevalează în mod clar.”*

*„ Este clar că schimbările radicale din viața oamenilor nu pot fi decât consecința unor schimbări structurale din societatea actuală: astfel de schimbări pot fi planificate și realizate doar de* **forțele organizate** *ale clasei muncitoare, care este — prin drept istoric —* **protagonista .** *”*

*„ Dar fiecare dintre noi poate începe de acum, în această perspectivă și în limitele propriilor conexiuni, să introducă în viața sa individuală și socială toate acele schimbări pe care realitatea concretă și verificarea* **faptelor** *le vor releva mai târziu nu doar ca fiind abstract dezirabile, ci și ca fiind concret utile și realizabile.”*

*„ A amâna totul pe mâine, a crede că suntem condamnați să ducem o existență precum modelul burghez de viață care se încearcă să ni se impună astăzi, reprezintă o subestimare a capacității de luptă a fiecăruia dintre noi și mai ales a capacității de luptă a fiecăruia dintre noi, conectați coerent și adecvat cu camarazii și cu organizațiile muncitorești care duc această luptă mai departe pe un teren mai larg de mult timp.”*

*„ Uneori neglijăm să luăm în considerare, pentru a-l examina în* **profunzime** *și a-l putea* **transforma astfel** *, tot ceea ce aparține sferei* **familiale** *, personale și interpersonale.”*

**„ Știm, însă, că** *și în acest domeniu* **se pot** *efectua analize utile și transformări necesare .”*

*„ Aceste analize sunt și analize de clasă și ne oferă* **viziunea** *și instrumentele necesare pentru a depăși dificultățile care decurg din societate și din situația în care trăim în prezent.”*

*„ Fiecare contribuție la propria dezvoltare personală și la cea a celorlalți*

*reprezintă o contribuție utilă la întărirea capacității de luptă a întregului grup anticapitalist.”*

*„Există un punct în care politica și viața de zi cu zi pot fi sudate armonios: acesta este punctul în jurul căruia își propune* să *se articuleze munca noastră, care vizează o conștientizare colectivă a* faptului *că dezvoltarea personalității fiecăruia depinde de o conexiune corectă cu camarazii reali și potențiali și cu organizațiile muncitorești.”*

„ *Dacă luăm în considerare lupta și ca o formă de relaționare și conectare, este posibil să afirmăm că, în ultimă instanță, aspirația fiecăruia dintre noi este de a contribui la căutarea* - atât la nivel *organizațional, cât și la nivelul relațiilor familiale și al personalităților individuale - a unei relații corecte (fie ea una de conectare, alianță sau antagonism) cu întreaga realitate umană înconjurătoare.”*

„ *Însă realitatea umană, trecută, prezentă și* viitoare *, fie că este considerată în ansamblu, fie că este văzută așa cum rezultă din examinarea acelor unități elementare reprezentate de biografiile* indivizilor , ***este*** *de neînțeles dacă este considerată izolat, fără a percepe legătura care decurge din relațiile socio-economice și din ideologiile care decurg din astfel de relații.”*

„ *Din acest motiv, nu acceptăm scindarea pe care mulți* - care *se consideră marxiști - o duc între cercetările de natură istorică sau politică generală și cercetările care au ca obiect viața cotidiană a individului, istoria sa personală ,* proiectele pe care fiecare dintre noi *le conturează ținând cont de cât mai multe date reale și potențiale ale lumii înconjurătoare pentru a construi - împreună cu camarazii noștri* - un viitor, pentru a distruge - *împreună cu camarazii noștri* - un trecut nedemn de noi, deoarece răspunde intereselor câtorva și *contrar intereselor și fericirii* marii *majorități a oamenilor .* ”

*3.* Rezolvarea conflictelor interpersonale dintre persoanele *exploatate.*

*Un alt scop al Activității Terapeutice Populare, identificat de mine în 1949, este rezolvarea*

conflictelor interpersonale dintre persoanele exploatate, conflicte pe care le numim conflicte „suplimentare” sau depășibile deoarece, apărând între colegi de clasă, acestea pot, chiar și acum, fi depășite prin explozia contradicțiilor care fac ca relațiile dintre persoanele exploatate să fie mai puțin solide: energia astfel eliberată poate fi apoi investită într-o transformare concretă a situațiilor concrete, planificată prin exercițiul criticii și al autonomiei.

În acest fel, va fi posibilă stabilirea unor relații între colegii de clasă care să fie raționale și transparente, pe cât posibil astăzi.

Termenul „conflicte suplimentare” derivă din observația practică că acestea sunt conflicte interpersonale care, dacă sunt abordate în mod adecvat, așa cum se întâmplă de obicei prin Activitatea Terapeutică Populară, pot fi depășite ***chiar și*** într-o societate divizată în clase, spre deosebire de alte conflicte care, fiind direct legate de relațiile de producție actuale, sunt mai ample și mai profunde, atât de mult încât pot fi rezolvate doar printr-o schimbare a relațiilor de producție în vigoare.

Printr-o examinare generală a conflictelor, este de fapt evident - pentru cei care nu au ochii acoperiți de privilegii personale sau ideologii interclasice - că cea mai importantă parte a conflictelor întâlnite în societatea actuală reprezintă consecința inevitabilă a logicii exploatării și profitului care vizează exclusiv creșterea Capitalului, sacrificând nevoile oamenilor în favoarea acestuia și creând astfel o stare de conflict permanent.

Însă cea mai mare parte a conflictelor (chiar dacă cea mai puțin importantă) este cea care se regăsește la nivelul relațiilor care există între indivizi sau între grupuri aparținând aceleiași clase sociale.

În timp ce primele sunt conflicte de clasă reale, cele din urmă reprezintă consecința lor: acesta este motivul pentru care le-am numit conflicte „suplimentare”.

Acestea sunt conflicte care pot fi deja depășite astăzi dacă recurgem la un instrument adecvat, cum ar fi, de exemplu, Activitatea Terapeutică Populară.

Chiar și conflictele „suplimentare” sunt întotdeauna legate, mai mult sau mai puțin direct, de conflictele de clasă: gândiți-vă doar la

exemplele muncitorilor care au tendința să descarce asupra familiilor lor nervozitatea acumulată în timpul muncii.

Conflictele «suplimentare» sunt favorizate și de influența exercitată asupra muncitorilor și, în general, asupra membrilor claselor subordonate, de ideile dominante, adică de ideile produse și puse în circulație de clasele dominante cu scopul de a favoriza menținerea unor condiții privilegiate.

Conflictele suplimentare reproduc la o scară mai mică (familie , grup, cuplu etc.) relațiile de exploatare și opresiune pe care burghezia le impune proletariatului.

Ideile dominante tind să mențină indivizi, familii și grupuri separate în cadrul aceleiași clase muncitoare, stimulând competitivitatea, separarea, temerile și împiedicând tendința spre solidaritate , cooperare și ajutor reciproc.

În timp ce conflictele de clasă - înțelese în sensul strict al cuvântului - au baze structurale care le fac inevitabile fără o schimbare a structurilor socio-economice actuale care le alimentează, rezultatele obținute prin Activitatea Terapeutică Populară ne demonstrează că conflictele „suplimentare", apărute între persoane exploatate, pot fi în schimb deja abordate victorios într-un mod nou care, spre deosebire de psihiatrie, psihanaliză și psihologie, nu le cere lucrătorilor să accepte prezentul ca pe un dat imuabil, nici să-și demonstreze propria „maturitate" adaptându-se la societatea actuală, față de care, dimpotrivă, adoptă o atitudine din ce în ce mai critică.

Apare atunci evident că războiul tuturor împotriva fiecăruia și al fiecăruia împotriva tuturor nu este o condiție inevitabilă a existenței umane, ci mai degrabă rodul societății capitaliste care își stabilește ca unic scop creșterea capitalului , fără a ține cont de suferința celor exploatați.

Activitatea Terapeutică Populară, permițând depășirea conflictelor „suplimentare", acționează în așa fel încât să dezvolte la participanți acele capacități critice și autocritice, precum și acele aptitudini de conectare care permit forțelor individuale, încremenite în conflictul cu colegul de clasă, să se reverse din nou într-o mișcare colectivă de luptă pentru transformarea societății actuale.

De fiecare dată când se rezolvă un conflict „suplimentar", se

*eliberează surse de energie anterior înlănțuite și reprimate și astfel crește potențialul colectiv de luptă pentru eliberarea viitoare a oamenilor de exploatare, prin depășirea stării de lucruri existente.*

*4. Promovarea solidarității populare organizate la nivel cotidian și microsocial, sub orice formă pe care inventivitatea și generozitatea proletară o vor putea descoperi din când în când.*

*Solidaritatea proletară reprezintă rădăcina, rodul, esența* - nu *numai la nivel internațional - a legăturii indispensabile* pentru *ducerea mai departe a luptelor generale promovate de organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor.*

*În mod similar, la nivel cotidian, din punct de vedere microsocial și micropolitic, solidaritatea proletară poate fi astăzi cultivată și promovată și prin exercitarea științei valorizării reciproce între oamenii exploatați, astfel încât să ajungă și să implice fiecare mediu de viață și de muncă, fiecare* familie , *fiecare muncitor în parte, promovând conexiuni cantitativ și calitativ mai intense și mai bune, transformând astfel fiecare Terapeut Popular într-un luptător mai bun pentru cauza comună.*

*Din cauza importanței cruciale a solidarității proletare,* susținătorii *„carității" patronale și ai demisiei celor exploatați atacă cu ferocitate orice manifestare* a *unei astfel de solidarități, mai ales atunci când aceasta este o expresie organizată și coerentă a Activității Terapeutice Populare și nu o demonstrație ineficientă de solidaritate.*

*Pentru a combate Activitatea Terapeutică Populară, s-au depus toate eforturile pentru a-i influența chiar și pe cei care sunt activi în mișcarea muncitorească, încercând să-i convingă că angajamentul colectiv față de problemele personale și specifice ale tovarășilor - individuali - cum ar fi angajamentul promovat de Activitatea Terapeutică Populară - nu are nicio valoare politică.*

*5. Demascarea psihiatriei, psihanalizei, psihologiei ca instrumente ale devalorizării — în slujba! Capitalul — al personalității celui exploatat.*

*Exploatarea omului de către om necesită în mod necesar disprețul față de om de către om.*

*Nu este suficient să exploatăm muncitorii din* **fabrici** *și alte locuri de muncă: vrem să le comercializăm și să le colonizăm viața de zi cu zi în aspectele sale cele mai intime, să le slăbim sau să le anulăm capacitatea de luptă și militantism politic.*

*Pentru a-și servi mai bine propriile interese, organizarea capitalistă a muncii depune toate eforturile pentru a-i face pe muncitori să se simtă incapabili de critică și autocritică, precum și de a efectua o examinare concretă a situațiilor concrete în vederea transformării lor concrete.*

*Psihiatria, psihanaliza, psihologia servesc Capitalul deoarece atribuie responsabilitatea pentru suferința individuală de origine non-biologică individului însuși, mai degrabă decât structurilor socio-economice care îl exploatează, îl opresc și îl condiționează.*

*Activitatea Terapeutică Populară îi deservește pe cei exploatați conectându-i între ei, cu scopul de a evidenția responsabilitățile ordinii sociale actuale în apariția suferințelor individuale de origine non-organică și cu scopul de a le combate la nivelul abuzurilor zilnice, eliberând energie pentru marile lupte generale conduse de organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor.*

*Activitatea terapeutică populară va ocupa treptat și pe bună dreptate spațiul încă uzurpat de psihiatrie, psihanaliză, psihologie, false științe aflate în slujba exploatării și devalorizării personalității umane, aflate acum într-o situație de* **criză** *ireversibilă de ceva vreme, atât din motive politice, cât și* **științifice** .

*Însă prejudiciul cauzat de psihiatrie are o arie de aplicare mult mai largă decât cea reprezentată de suma prejudiciului cauzat direct de psihiatri, psihologi, psihanaliști, precum și de producătorii de medicamente psihotrope care în domeniul psihiatric dirijează așa-numita cercetare „științifică” care, în opinia noastră, ar fi mai bine numită cercetare de piață .*

Nici măcar cu sine însuși nu va putea avea o relație reală cineva care crede în „superstiții” psihanalitice, psihiatrice, psihologice , nici măcar cu sine însuși nu va putea avea vreodată încredere, ci va examina cu suspiciune chiar și manifestările zilnice ale propriei personalități, încercând să se cunoască în mediu, dar nu - așa cum facem cu toții - prin criticile fraterne ale tovarășilor săi, ci mai degrabă prin analiza unor frânturi de amintiri din copilărie, a viselor cu ochii închiși sau deschiși, a micilor erori sau uitări, așa cum se regăsesc în viața de zi cu zi a fiecăruia dintre noi, atât în vorbire, cât și în acțiune.

Aceste fenomene nesemnificative vor căpăta treptat o importanță disproporționată în ochii săi, într-atât încât aproape întotdeauna va fi incapabil să perceapă eroarea fundamentală pe care o face, o eroare atât de gravă încât i-ar putea face să piardă o legătură reală cu colegii de clasă și, în același timp, să piardă însăși capacitatea de a lupta pentru o transformare a lumii.

Este suficient ca un lucrător, chiar și fără a se dedica studiului lor, să creadă că psihiatria, psihanaliza, psihologia constituie adevărate științe capabile să dezvăluie, cel puțin parțial, esența umană, pentru ca acesta să nu mai poată, în ciuda întregii sale bune voințe, să stabilească o relație directă, concretă, reciprocă și respectuoasă cu sine însuși și cu însoțitorii săi din cauza „superstiției” sale psihiatrice care nu a fost încă demascată ca atare în fața majorității oamenilor.

El însuși și ceilalți lucrători vor deveni, pentru el, doar obiecte de suspiciune și studiu, dar nu și tovarăși într-o cercetare care vizează transformarea lumii și a cunoașterii ei și, împreună, transformarea protagoniștilor acestei cercetări.

Acest lucru este cu atât mai adevărat când vine vorba de un lucrător școlar.

Profesorul democrat, care a muncit din greu pentru a se transforma în cineva care facilitează procesele de comunicare ale celorlalți, în loc să le împiedice, profesorul care a fost capabil să respingă disciplina de cazarmă și a realizat rodnicia unui schimb de experiențe între colegi, va fi pregătit să înțeleagă contradicțiile acelei fărâme de psihologie, psihanaliză, psihiatrie , care îi este administrată, dozată cu abilitate, cu dublul

*scop de a-l face să considere aceste așa-zise științe utile și necesare și, în același timp, de a-l* face *să se simtă incapabil să le stăpânească.*

*Dar dacă în cazul copiilor așa-ziși „dificili" astfel de cunoștințe* ar fi *nu doar utile, ci indispensabile și dacă, pe de altă parte, profesorul nu este capabil să le posede, ce altceva îi mai rămâne dacă nu un cec în alb pentru un așa-zis tehnician în sănătate mintală?*

*Și chiar relația cu copiii care nu sunt considerați deosebit de dificili, dar care trec prin procese evolutive ce le implică întregul organism, cunoașterea lumii exterioare și însăși gândurile lor, nu va fi ea* o *relație și ea parțial contaminată de credința în existența unor științe ale personalității, ale comportamentului, ale relațiilor interpersonale de natură* interclasistă *care ar putea - chiar și în cazul unor așa-ziși subiecți „normali" - să poată evalua, prin teste mentale abstruse și prostești, valoarea lor ca oameni concreți care se* formează ?

*Toți profesorii conștienți politic și, prin urmare, preocupați în mod special de cea mai completă și armonioasă* educație *posibilă a omului, trebuie să știe acum ceea ce nici măcar majoritatea medicilor nu știu încă, și anume că psihiatria nu are dreptul la cetățenie printre științele medicale, nu are dreptul să fie considerată o ramură a medicinei: este doar o știință „abuzivă" precum chiromanția și astrologia, este o știință abuzivă care este acum* pe *punctul de a-și pierde reputația în fața întregii lumi.*

*Profesorul democrat care are un respect* profund *pentru tineri trebuie să fie primul care respinge falsificările interclasistice și antiștiințifice* care rup *sau estompează relația care există nu doar între el și elevii săi, ci și mai ales relația reciprocă și egală dintre colegi.*

*Relația cu fiecare elev trebuie să fie directă, nu mediată de interpretări sau analize science fiction, fără nicio urmă de delegare către presupuși tehnicieni în sănătate mintală.*

*Dificultățile de personalitate și comportament de origine non-organică vor trebui abordate între colegii de clasă, între părinți, între profesori, cu ajutorul organelor colegiale ale școlii care, dacă vor fi capabile să le valorifice, vor putea oferi imboldul pentru demararea unei pedagogii*

**populare radical noi** , *eliberată pentru totdeauna de vasalitatea față de psihiatrie, psihanaliză* , *psihologie.*

*Încercarea de* **a** *face din pedagogie o slujitoare a acestor științe false este acum pe cale să* **eșueze** *pentru totdeauna.*

ACTIVITATE TERAPEUTICĂ POPULARĂ

PARTEA A TREIA

# VREI ȘI TU SĂ DEVINI UN TERAPEUT POPULAR ?

*Tuturor celor exploatați și tuturor celor care au ales să lupte împotriva exploatării, cu invitația de a dori și ei să devină Terapeuți Populari, punându-și astfel energiile în lupta pentru atingerea unei FERICIRI PERSONALE mai vii și mai intense.*

*VREI SĂ PARTICIPI, LA PERSOANA ÎNTÂI, CA PROTAGONIST, LA LUPTELE LEGATE DE ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ,*
*„ŞTIINȚA VALORIZĂRII RECIPROCE ÎN RÂNDUL CELOR EXPLOATAȚI”?*

*Vrei și tu să devii un Terapeut Popular?*

*Vrei și tu să participi, la persoana întâi, ca* protagonist, *la luptele legate de exercitarea științei valorizării reciproce a personalității celui exploatat, contribuind în același timp la* fericirea ta personală *, precum și la progresul practico-teoretic și la difuzarea pe o scară mai largă a Activității Terapeutice Populare?*

*Cum putem* promova — *de* fapt — *împreună cu tovarășii și organizațiile muncitorești, formarea unui colectiv de Activitate Terapeutică Populară?*

*Numai cei exploatați și organizațiile lor pot da viață practicii și pot aprofunda teoria referitoare la valorizarea reciprocă între cei care suferă din exploatare :* doar *muncitorii pot - colectiv - exercita și promova Activitatea Terapeutică Populară.*

*Chiar și cei care nu sunt ascultați de obicei, cei care nu își exprimă opiniile în mod obișnuit pentru că, din cauza condiției lor de exploatare sau excludere, au fost mereu lipsiți de atenția, timpul și respectul necesare pentru a putea hrăni încrederea de* a putea aduce *o contribuție utilă*

*la formarea unei gândiri colective, pot fi Terapeuți Populari în sine. Din acest motiv, unul dintre scopurile Activității Terapeutice Populare este tocmai acela de a crea situații concrete capabile să permită formarea unei gândiri colective care să reprezinte* în mod *adecvat și mai ales interesele celor care de obicei nu iau cuvântul.*

*Pentru a transforma* viața *de zi cu zi a indivizilor, în limitele permise de situația istorică actuală, este de fapt necesară formarea* unei *gândiri colective în care acțiunile și înțelegerea camarazilor care luptă cot la cot pentru o cauză comună să conflueze,* să se contopească .

*Pentru a realiza această confluență, este necesar să explodăm și să rezolvăm, chiar dacă doar temporar, contradicțiile cele mai dense în efecte concrete dintre contradicțiile care apar continuu chiar și în sfera vieții și a relațiilor interpersonale dintre* cei *exploatați: fie că gândirea colectivă rezultată constă într*-o *examinare concretă a unor situații concrete, în evaluarea unei acțiuni îndeplinite, în pregătirea unei acțiuni viitoare, în exprimarea unui proces afectiv, fie că constă în descoperirea unei noi modalități, mai intense, mai vesele, mai vii, mai participative, de a ne conecta cu camarazii și cu organizațiile, de a lupta, de a trăi.*

*pot promova Activitatea Terapeutică Populară , ci și cele care erau obișnuite să cedeze, adesea în situații decisive, locul lor altora, spunând: „vorbește tu, tu, care ai studiat”.*

*Însă exploatații care îl deleagă pe cel care a studiat să vorbească și să decidă în locul lor nu își dau seama că, de foarte multe ori, acesta nu va ști sau nu va dori să exprime, la momentul potrivit, nevoile pe care exploatații le simt apăsând urgent în sine, dar pe care nu le vor putea formula până nu se vor angaja să facă efortul de a se exprima la persoana întâi.*

*Fiecare muncitor care a putut critica în sine și în alții această atitudine de renunțare, abdicare, delegare poate deveni un promotor al practicii și teoriei*

*întrajutorării reciproce între cei exploatați. Pentru a realiza acest lucru, va trebui să se conecteze cu alți camarazi, împreună cu care să creeze cele mai potrivite situații, astfel încât fiecare muncitor să poată învăța să lupte, chiar și vorbind deschis, fără nicio teamă de a încălca regulile limbajului, reguli impuse de clasa conducătoare pentru a pune obstacole utile doar în a se asigura că membrii claselor exploatate nu se pot exprima cu încredere și liber în discuțiile și dezbaterile esențiale pentru planificarea, coordonarea și desfășurarea acțiunilor comune , prin care se concretizează - în practică - solidaritatea proletară.*

*Când afirmăm că, pentru a promova întrajutorarea reciprocă între cei exploatați, este necesară mai întâi conectarea cu alți camarazi, nu înțelegem aici termenul „ camarazi ” în sensul de apartenență la același partid, ci îi considerăm ca și camarazi pe toți membrii claselor exploatate, indiferent de partidul căruia îi aparțin, atâta timp cât este vorba de un partid care acceptă norma constituțională conform căreia este necesar ca Republica noastră, născută din Rezistență, să recunoască drept sarcină proprie aceea de a „ înlătura obstacolele de natură economică și socială, care, limitând libertatea și egalitatea cetățenilor, împiedică dezvoltarea deplină a persoanei umane și participarea efectivă a tuturor muncitorilor la organizarea politică, economică și socială a țării ”.*

*Dar nu numai că nu este necesar ca Terapeuții Populari să aparțină aceluiași partid, dar nici măcar nu este necesar ca aceștia să fi participat anterior la viața politică.*

*De fapt, dacă este adevărat că mulți Terapeuți Populari începuseră deja anterior să efectueze o examinare concretă a situațiilor concrete la nivel general, conducând luptele mișcării muncitorești înainte ca militanți politici, este, de asemenea, adevărat că alți Terapeuți Populari au început în schimb să participe la politică (chiar dacă într-o politică mică, zilnică, „minoră”) prin intermediul adunărilor Activității Terapeutice Populare și, abia ulterior, au început să se simtă interesați de luptele politice generale și*

*să participe la acestea* **la** *persoana întâi, în contextul* **diferitelor** *forțe sindicale și diferitelor forțe politice ale arcului constituțional, dar întotdeauna cu viziunea necesității unei transformări profunde a structurii sociale actuale.*

*Apartenența terapeuților populari la diferite forțe politice nu a fost niciodată un obstacol în examinarea situațiilor concrete la nivel micropolitic și microsocial: într-adevăr, s-a verificat* **faptul că** *lucrătorii aparținând diferitelor forțe politice, participând împreună la adunările Activității Terapeutice Populare , au reușit apoi să ajungă, chiar și în afara Activității Terapeutice Populare, la o dezbatere politică mai incisivă și mai puțin personalistă.*

*Dar ce înțelegem prin Activitate Terapeutică Populară?*

*Prin Activitate Terapeutică Populară nu înțelegem o activitate medico-curativă ,* **ci** *mai degrabă o formă nouă de activitate populară preventivă, de natură liberă, colectivă, concretă, continuă, reciprocă, care are ca obiect studiul științific al formării și transformării personalității , al daunelor cauzate individului și relațiilor sale interpersonale prin exploatare, precum și al calității vieții și promovarea întrajutorării reciproce între cei exploatați.*

*Activitatea Terapeutică Populară este știința care studiază efectele exploatării* **asupra** *personalității, asupra cursului, calității și duratei vieții în sine, precum și efectele unei noi forme de ajutor reciproc între persoanele exploatate, oferit metodic de către exploatați înșiși altor persoane exploatate, într-o manieră colectivă, concretă, liberă, continuă și reciprocă.*

*După cum am văzut deja, scopurile Activității Terapeutice Populare pot fi rezumate în două cuvinte: împuternicire și demascare.*

*Consolidarea personalității și a capacităților terapeutice ale fiecărei persoane exploatate care participă la această activitate, demascând activitatea devalorizatoare desfășurată de psihiatrie, psihanaliză, psihologie, în slujba exploatării.*

*Această formă de demascare și împuternicire constituie esența obiectivelor Activității Terapeutice Populare, obiective pe care le vom discuta în detaliu în scrierile viitoare, după ce vom fi examinat și aprofundat*

*experiențele noastre și, mai presus de toate, după ce vom fi luat la cunoștință experiențele și observațiile critice ale altor Terapeuți Populari care contribuie în prezent, în multe părți ale Italiei, la evoluția practicii și teoriei Activității Terapeutice* Populare.

*Aceleași considerații deja* **făcute** *cu privire la caracteristici se aplică și scopurilor, întrucât niciunul dintre scopurile deja identificate nu este independent de celelalte.*

*De exemplu, fără utilizarea instrumentelor marxiste de intervenție și analiză nu ar fi posibil să demascăm așa*-numitele *științe ale personalității, comportamentului și* **relațiilor interpersonale** .

*Fără explozia și rezolvarea așa*-numitelor *conflicte „suplimentare", adică conflicte care pot fi depășite pentru că apar între colegii de clasă, nu ar fi posibilă dezlănțuirea — în toată vigoarea și tenacitatea ei — a solidarității proletare la nivel cotidian și microsocial.*

*Fără demascarea psihiatriei, psihanalizei,* psihologiei *nu ar fi posibilă eliberarea potențialului terapeutic inerent tuturor oamenilor care nu trăiesc exploatând alți oameni.*

*Trebuie reiterat aici cu fermitate că Activitatea Terapeutică Populară* nu constituie în niciun fel un act medical *, ci reprezintă expresia unei capacități indispensabile de întrajutorare și cercetare științifică referitoare la propria personalitate și biografia și a altora, o capacitate pe care fiecare lucrător nu numai că o posedă, ci trebuie să o dezvolte și să o consolideze concret și critic - în sine și în ceilalți, împreună cu tovarășii săi -* pentru a atinge cel mai înalt grad de umanitate care *îi este posibil istoric astăzi , în limitele individualității sale biologice, ale poziției sale socio*-economice, *ale viziunii sale* asupra lumii, *precum și ale diviziunii societății în clase și ale luptelor care au loc în acea societate cu participarea sa și care* au repercusiuni asupra sa, *într-o manieră non-mecanicistă, ci dialectică.*

Un terapeut, *în sensul* original *al* cuvântului, *este cineva care știe să se pună în slujba creșterii și dezvoltării celorlalți.*

*Therapeuta, în greacă, este și fermierul care se ocupă de creșterea unei plante.*

*Și conform științei valorizării reciproce între persoanele exploatate, ce se înțelege prin Terapeut Popular?*

*Prin Terapeut Popular înțelegem orice lucrător care este conștient că își poate dezvolta și îmbunătăți propria personalitate - doar prin stabilirea de conexiuni care îi vor permite să contribuie la dezvoltarea și îmbunătățirea, în toate aspectele sale, a personalității însoțitorilor săi care — reciproc — vor avea grijă de el în mod egal.*

De **fapt** *, prin Activitate Terapeutică Populară înțelegem grija reciprocă pe care membrii clasei muncitoare și aliații lor o au în permanență față de sănătatea, fericirea și puterea fiecărui tovarăș, astfel încât deformările produse în fiecare dintre ei de puterea și opresiunea Capitalului și suferința, grijile și angoasa cauzate muncitorilor de duritatea exploatării suferite în această societate să fie înfruntate și combătute în cel mai bun mod posibil, astfel încât energiile fizice și mentale ale celor care s-au aliniat în tabăra anticapitalistă să fie întărite continuu, sporind potențialul de luptă pentru depășirea stării de fapt existente.*

*Activitatea Terapeutică Populară este o știință care nu poate fi desprinsă din cărți, ci trebuie extrasă din însăși viața celor exploatați, motiv pentru care, în fața acestei științe , cei care au o experiență mai puțin directă a efectelor exploatării asupra calității vieții și personalității lucrătorilor individuali ar trebui să se simtă mai modești și mai puțin capabili.*

*De fapt, s-a întâmplat deja de multe ori în trecut și cu siguranță se va întâmpla de multe ori și în* **viitor** *ca muncitorii care nu pot citi sau scrie să aducă contribuții importante la avansarea științei întrajutorării dintre cei exploatați spre deplina ei înflorire, până când - într-o zi, când nevoia existenței sale va înceta - ea însăși va dispărea.*

*Faptul de a valorifica și contribuția lucrătorilor care - deși lipsiți de „cultură” în sensul tradițional al cuvântului - au fost capabili să analizeze și să înțeleagă*

*Efectele exploatării asupra personalității individului nu ne scutesc de la reiterarea necesității de a lupta pentru dreptul la studiu și pentru o reformă școlară care să meargă în direcția unei culturi de masă critico-științifice, chiar dacă știm bine că militantismul politic și lupta de clasă nu pot deriva , automat, din cultură (în special din cultura înțeleasă în sens scolastic), ci se dezvoltă, interacționând dialectic cu aceasta, din nevoile concrete ale maselor.*

***Muncitorii, în special cei aparținând*** *maselor cele mai exploatate și oprimate, vor trebui, în timpul fiecărei întâlniri a Activității Terapeutice Populare, să urmărească cu atenție progresul dezbaterii, fără a da cuvântul membrilor claselor dominante sau servitorilor acestora care s-ar putea afla prezenți, datorită faptului că adunările se desfășoară cu ușile deschise.*

*Privilegiații au mult timp, multe locuri, multe instrumente pentru a-și impune interesele și pentru a răspândi falsuri utile menținerii unor astfel de interese: adunarea Activității Terapeutice Populare este sediul cercetării științifice proletare la nivelul formării personalității și al întrajutorării reciproce între cei exploatați.*

*Oricine exploatează sau oricine, în vreun fel, se alătură exploatatorilor, sau oricine este, în orice caz, privilegiat, are alte locuri și alte mijloace pentru a se putea exprima.*

*Terapeuții Populari trebuie să exercite cea mai mare vigilență pentru ca adunarea Activității Terapeutice Populare să nu devină o cutie de rezonanță pentru alte interese decât cele ale claselor muncitoare cele mai exploatate și oprimate: trebuie să rămână sediul cercetării științifice de masă, riguroase și severe, care nu poate fi astfel dacă nu este expresia directă - necontaminată de interesele adversarilor sau, mai rău, ale falșilor aliați - a setei de adevăr a clasei sociale care luptă pentru o societate fără clase: proletariatul.*

*Și din acest motiv, este esențial ca fiecare colectiv de Activitate Terapeutică Populară să aibă propria arie de intervenție și cercetare, bine delimitată teritorial, astfel încât oricine intenționează măcar să-și ascundă condiția de exploatator sau persoană privilegiată să nu*

poată face acest lucru niciodată. În cadrul adunărilor Activității Terapeutice Populare, cei exploatați vor fi întotdeauna cei care determină deciziile care trebuie luate și acțiunile care trebuie întreprinse, cei care exercită critica propriilor acțiuni și a celorlalți, îmbogățind și întărind, la nivel microsocial și micropolitic, relațiile interpersonale ale fiecărui individ și valorificând personalitatea fiecărui Terapeut Popular.

Numai cei care sunt, în sensul cel mai direct al termenului, exploatați se pot considera capabili să ofere altor persoane exploatate și să primească de la acestea ajutor real și, cel puțin potențial, reciproc.

Nimeni altcineva nu poate pretinde că posedă abilitățile, cunoștințele și experiența care îi vor permite să intervină - într-un mod reciproc și egal, la nivel micropolitic și microsocial - în domeniul referitor la personalitatea, comportamentul și biografia indivizilor exploatați.

Aceasta este o zonă pe care Activitatea Terapeutică Populară a demonstrat - prin concretețea faptelor sale - că o poate ocupa pe bună dreptate, întrucât ajutorul schimbat programatic între persoanele exploatate, într-o manieră liberă, colectivă, concretă, continuă, reciprocă, s-a dovedit întotdeauna capabilă să declanșeze transformări favorabile în viața, comportamentul și personalitatea protagoniștilor.

Nu este vorba doar de domeniul ocupat până acum de educația omului - o educație care ar trebui să se extindă neîntrerupt pe tot parcursul vieții, dar care astăzi constituie un privilegiu de clasă, din care cei exploatați sunt excluși - ci este și domeniul uzurpat până acum de psihiatrie, psihanaliză, psihologie, adică de așa-numitele științe, incapabile să producă schimbări favorabile în personalitatea , comportamentul și biografia celor care recurg voluntar sau forțat la ele.

Activitatea Terapeutică Populară este o știință robustă ce posedă instrumente de transformare și investigare atât de bine temperate încât nu se cedează nici măcar în focul unei lupte, nici în alte situații dificile sau chiar „dramatice”, în care se apelează de obicei la forțele de ordine sau la puterea psihiatrică.

*Instrumentele Activității Terapeutice Populare sunt capabile să reziste impactului derivat din izbucnirea contradicțiilor personale și interpersonale care, în diferite situații, ar fi putut declanșa dificultăți umane din ce în ce mai grave, până la punctul de a provoca, în multe cazuri, deportarea pe viață într-un lagăr de concentrare psihiatrică.*

*Dacă contradicția explodează în cadrul Activității Terapeutice Populare, forțele pe care le declanșează o astfel de explozie tind să depășească contradicția și, prin urmare, să realizeze abilități personale și relații interpersonale de o calitate superioară.*

*Activitatea Terapeutică Populară răspunde concret nevoilor umane reale, contradicțiilor și conflictelor, astfel încât toți participanții să atingă un nivel de viață mai satisfăcător și o extindere a capacităților personale mult mai extinsă decât am îndrăznit să credem anterior.*

*, este posibil să începem să trăim o viață nouă, mai intensă, mai caldă emoțional, mai bogată intelectual, mai semnificativă istoric, deoarece, pe măsură ce transformarea și analiza efectuate în timpul și prin intermediul Activității Terapeutice Populare progresează , repercusiunile individuale ale acțiunilor colective, precum și repercusiunile colective ale acțiunilor individuale pot fi analizate și experimentate într-o manieră din ce în ce mai rațională și din ce în ce mai coerentă.*

*Chiar și așa-numita persoană bolnavă mintal, imediat ce începe să participe la colectivul de Activități Terapeutice Populare din zona în care locuiește sau lucrează, devine imediat, de drept deplin, Terapeut Popular la egalitate cu toți ceilalți participanți.*

*Și este corect ca această inversare a „pacientului” în terapeut să aibă loc imediat, o inversare pe care, fără îndoială, unii nu vor ezita să o considere paradoxală.*

*Însă, pentru a înțelege necesitatea unei astfel de inversări , ar fi suficient să ne întrebăm cine, mai bine decât cel care a fost definit drept „bolnav mintal”, este capabil să cunoască - dacă nu în teorie, cu siguranță prin experiență directă,*

*trăind-o direct - dificultatea de a te conecta cu semenii tăi și de a înțelege lumea, o dificultate înrădăcinată în situații socio-economice foarte specifice.*

*Acestea sunt probleme care, la un moment dat, au devenit atât de grave pentru el încât nu le mai poate face față, într-atât încât lucrătorul, singur și izolat, fără tovarăși cu care să poată clarifica, modifica și rezolva concret situațiile dificile de viață în care se află, a devenit o persoană „bolnavă mintală” .*

*Aceste situații, agravându-se și devenind mai complicate, au început să interfereze negativ cu comportamentul și personalitatea sa, ale cărei modificări, datorită amplorii și profunzimii „ colonizării” psihiatrice și psihanalitice* a timpului nostru, nu sunt de obicei corect legate - *nici măcar de camarazi - de situații de viață evidente și nesustenabile, ci de alterări „psihice” misterioase și inscrutabile, în fața* cărora , *conform culturii dominante, camarazii și organizațiile nu pot face nimic, dar pentru care „ajutorul” unui psihiatru ar fi indispensabil , adică al unui presupus tehnician al personalității și comportamentului, care pretinde să identifice într-o entitate nedemonstrabilă precum „psihicul” originea relelor care, în schimb, derivă, în marea majoritate a cazurilor, din situații sociale nesustenabile.*

*Așa-zișii bolnavi mintal (dacă excludem procentul minim de tulburări de personalitate și comportament care derivă din alterări acute sau cronice ale Sistemului Nervos Central) nu sunt niciodată considerați ca atare de noi, ci, la fel ca toți ceilalți participanți la Activitatea Terapeutică Populară și , poate, cu și mai mare dreptate, merită titlul de Terapeut Popular.*

*Persoana aflată în dificultate pune, de fapt, cereri și probleme care stimulează creșterea fiecărui partener care simte dorința de a răspunde din ce în ce mai bine acelor cereri, oferind o contribuție din ce în ce mai validă la soluționarea acelor probleme.*

*În felul acesta, cei care ajută sunt ajutați tocmai prin faptul că sunt obligați să devină conștienți de nevoia de a-și oferi*

*ajutorul mai mult și mai bine altor persoane exploatate.*

*Acestea sunt motivele care ne permit să considerăm așa*-numita *persoană bolnavă mintal ca un terapeut real și ca un potențial* profesor , *întrucât posedă experiența reală și potențiala conștientizare a proceselor de exploatare, opresiune, excluziune prin* care *se pierde un contact valid și concret cu lumea exterioară, cu sine însuși, cu ceilalți.*

*De asemenea, trebuie ținut cont de faptul că dificultățile care se manifestă* **la** *el* într-*o măsură extremă sunt prezente, cu intensitate variabilă, și în noi toți: de fapt, trăim cu toții* într-o societate *nedreaptă și divizată, ceea ce are un impact negativ asupra* **formării** *personalității noastre și asupra comportamentului nostru* .

*Inversarea de la „bolnav mintal" la terapeut se produce imediat, fără a fi nevoie să se aștepte o „vindecare", care cu siguranță se va produce dacă nu există modificări ale sistemului nervos central, modificări care se regăsesc doar într*-un procent - *minim de cazuri de tulburări de personalitate și comportament.*

*Persoana diagnosticată cu „bolnav mintal" va pune în mișcare în tovarășii săi, încă de la începutul participării sale la colectivul de Activitate Terapeutică Populară din zona sa de reședință sau de muncă, noi capacități de înțelegere și ajutorare, prezent*ându-le probleme care pentru el erau prea grave pentru a fi înfruntate **fără** a-*i provoca modificări ale personalității și comportamentului său* , *considerate în mod eronat în multe cazuri ca fiind fără remediu.*

Acestea sunt aproape întotdeauna probleme cu care, într-o *măsură mai mare sau mai mică , trebuie să se confrunte și alți lucrători, probleme cu care va trebui să învățăm să ne* **descurcăm** înainte de a suferi daune la fel de evidente.

Tot din acest motiv, imediat ce devine Terapeut Popular, cel care **a fost** *definit ca fiind bolnav mintal este capabil să promoveze prevenirea*

*tulburărilor de comportament la alți Terapeut Populari, contribuind la îmbogățirea și întărirea personalității celor care i-au* oferit *ajutorul lor.*

*Având experiențe personale de extremă importanță de comunicat, având întrebări profunde de pus, persoana care, conform criteriilor „științei" oficiale, ar trebui deportată într-un lagăr de concentrare psihiatrică, va putea în schimb să consolideze -* mobilizându-le în jurul problemelor sale - *energiile și abilitățile nu numai ale membrilor familiei sale, ci și ale colegilor de muncă, ale vecinilor, ale muncitorilor din cartierul său.*

*El ar putea chiar să stimuleze formarea unui colectiv de - Activitate Terapeutică Populară în locuri unde un astfel de colectiv nu a apărut încă.*

*În afara sferei Activității Terapeutice Populare ,* muncitorii cei *mai apropiați de camaradul aflat în dificultate se vor dovedi aproape* întotdeauna confuzi - *în judecățile și acțiunile lor* - de propaganda *patronală care tinde să separe muncitorul de camarazii și organizațiile sale tocmai în momentele de criză, pentru a-l încredința unor presupuși tehnicieni în sănătate mintală.*

*Aceștia sunt muncitori care, fiind „colonizați" de cultura dominantă, au renunțat la practica solidarității proletare.*

*Acceptarea „colonizării psihiatrice" implică în mod necesar renunțarea la acordarea unui ajutor concret camarazilor aflați în dificultate, renunțare care se asociază - într-o manieră* strict *complementară* - cu un cec în alb pentru cei pe care cultura oficială *îi prezintă drept tehnicieni ai personalității, comportamentului, relațiilor umane - psihiatri, psihanaliști, psihologi.*

*Activitatea Terapeutică Populară , alături de camarazi și organizații muncitorești ,* este de a fi putut lupta victorios împotriva *colonizării ideologiilor psihiatrice, psihologice, psihanalitice.*

*Pentru a obține eliberarea de astfel de falsificări, nu este necesar să se efectueze studii aprofundate: este suficient să se studieze concret experiențele personale ale cuiva care, după nenumărate internări psihiatrice, a ajuns la colectivul Activității Terapeutice Populare din zona în care locuiește*

*sau lucrează, scăpând astfel definitiv din* **rețelele** *psihiatriei.*

*În contextul Activității Terapeutice Populare, lucrătorul aflat în dificultate acționează imediat ca terapeut, adică ca un amplificator al personalității însoțitorilor săi, întrucât pune imediat cereri și probleme care dau naștere la toți ceilalți Terapeuți Populari dorinței de a deveni din ce în ce mai capabili să își aducă propria contribuție la rezolvarea acelor cereri și probleme.*

*Tocmai pentru că așa-numitul „bolnav mintal” constituie o cerere atât de presantă de schimbare a modului de viață, în așa fel încât lucrătorii să devină capabili să își asume interesele camaradului aflat în dificultate ca fiind ale lor, de îndată ce acesta începe să participe la adunările Activității Terapeutice Populare din teritoriul său, acceptând că personalitatea sa, comportamentul său, relația sa cu ceilalți sunt puse în discuție - într-o manieră reciprocă și egală, din același motiv și pentru a fi considerat , din* **primul** *moment, un Terapeut Popular.*

*În domeniul uzurpat de psihiatrie până în prezent, Activitatea Terapeutică Populară aduce claritate, inversând rolurile tradiționale: „pacientul” devine terapeut, dar cel care, conform științei oficiale, este terapeut devine „pacient”, dacă prin om sănătos mintal înțelegem pe cineva care știe să-și dedice viața unei cauze juste și știe să lupte coerent , alături de tovarășii* **săi** *, pentru aceasta.*

*Însă acesta nu poate fi cazul terapeutului tradițional care, fiind în slujba stării de fapt existente, se inspiră din psihiatrie, psihanaliză, psihologie scheme de interpretare și intervenție care, fiind falsificatoare, nu permit transformarea realității și nici nu oferă ajutor concret în transformarea și întărirea capacităților personale ale celor care au fost zdrobiți de realitatea înconjurătoare.*

*Chiar și copiii pot deveni Terapeuți Populari: am putut observa de nenumărate ori eficacitatea -*

nu doar față de semenii lor, ci și față de adulți și vârstnici - a intervențiilor efectuate de copii în cadrul Activității Terapeutice Populare.

S-a întâmplat, de asemenea, ca, în momente de mare agitație în cadrul adunării, un copil să preia rolul de coordonator și toți să-l roage respectuos să vorbească.

Întrucât era deja obișnuit să fie ascultat cu atenție și să se exprime eficient, asumarea rolului de coordonator nu i se putea părea altceva decât extrem de simplă și naturală, așa cum îi fusese simplu și natural să continue coordonarea până când, odată trecută perioada în care intervențiile curgeau cel mai impetuos și simultan din mai multe părți, adunarea începuse să se gestioneze din nou - așa cum se întâmplă de obicei - fără a fi nevoie de un coordonator.

Mai ales când este vorba de semeni care au pierdut - adesea nu fără motive întemeiate - încrederea în adulții care s-au comportat într-un mod posesiv și opresiv față de ei, ajutorul care poate fi acordat copiilor de către semenii lor poate fi de neînlocuit, întrucât adultul trezește în aceștia o neîncredere adesea justificată.

Prin urmare, *chiar și un copil poate decide să devină Terapeut Popular,* întrucât se poate angaja profund în înțelegerea propriei persoane, a celorlalți, a lumii, pentru a putea practica tot mai mult și mai bine știința valorizării reciproce între persoanele exploatate, transformându-se într-un valorizator nu doar al altor copii, ci și al bărbaților și femeilor, indiferent de diferența de vârstă.

## CE SCHIMBĂRI VA PROVOCA DEVENIREA UNUI TERAPEUTEU POPULAR ÎN VIAȚA TA PERSONALĂ ȘI ÎN VIAȚA CELOR APROPII?

Practicarea activităților terapeutice populare va aduce multe schimbări în viața ta.

*Vei fi mai fericit* **și** *îți vei face camarazii* **mai fericiți** *, vei ști să iubești mai bine și vei fi iubit mai intens, vei ști să lupți mai bine și vei ști să întărești capacitățile de luptă ale camarazilor tăi din cadrul organizațiilor voastre, intervenind într*-un mod din ce în ce mai *eficient și incisiv în realitatea înconjurătoare* .

*Viziunea ta asupra lumii va deveni din ce în ce mai clară și, în lumina ei, vei putea analiza mai bine, împreună cu tovarășii tăi,* evenimentele de fiecare zi.

*Vei învăța să dezlănțui contradicțiile astfel încât să nu te simți copleșit de ele, ci mai degrabă astfel încât acestea să producă energie utilă pentru* **transformările necesare** .

*Lupta comună va primi de la tine o contribuție mai validă și mai intensă.*

*Vei fi conștient că fiecare viață umană are o semnificație istorică și vei putea să-ți îndrepți cursul vieții personale în direcția* istoriei.

*Vei învăța să depășești – în limitele situației istorice actuale – dificultățile pe care lumea capitalistă le pune în calea unei întâlniri reale între cei exploatați.*

*Vei putea să te asiguri că tovarășii cei mai apropiați ție pot lupta alături de tine, construind relații cu tine* mai valide din punct *de vedere intelectual și mai intense din punct de vedere emoțional.*

*Satisfacerea și transformarea* **nevoilor** *marilor mase muncitoare vor constitui scopul acțiunilor dumneavoastră și sfera cercetării dumneavoastră.*

*Faptul că ai ales să trăiești ca Terapeut Popular îți va asigura că, atunci când te vei confrunta cu nefericirea altora, fie că este vorba de nefericirea unor parteneri reali sau potențiali, nu te vei da niciodată la o parte, abandonându-ți partenerul în dificultățile sale,* ci te vei angaja pe deplin **,** *nu doar emoțional, ci și prin acțiune, conectare, cercetare, luptă, pentru a modifica și înțelege situația de nefericire a partenerului tău.*

*Acest mod de acțiune al dumneavoastră nu va avea nimic „umanitar”, în sensul tradițional al cuvântului, ci va constitui răspunsul dumneavoastră politic imediat la fiecare camarad care vă* cere **ajutorul** în contextul unei lupte comune.

*A trăi cu adevărat astăzi înseamnă a trăi ca militanți.*

Fericirea este determinată istoric: astăzi ea include lupta.

Dacă ne folosim toată inteligența pentru a descoperi conexiuni, joncțiuni, fracturi, mișcări posibile, vom constata foarte adesea că dintr-o situație de nefericire profundă putem ieși în spațiul deschis, cu ajutorul tovarășilor noștri, pentru a începe să parcurgem - toți împreună - un drum spre viitor.

Fericirea, entuziasmul, bucuria sunt determinate istoric .

În orice moment, există nenumărate moduri de a fi - cel puțin parțial - fericit.

Acestea sunt forme de fericire diferite de formele de fericire - posibile în alte epoci istorice .

Într-o epocă în care - ca și în cea actuală - se anunță schimbări fundamentale în viața oamenilor, nu este posibil să fii fericit dacă nu incluzi conceptul de luptă în concepția ta despre lume.

Întrucât, în calitate de Terapeut Popular, ți-ai asumat sarcina de a valoriza personalitatea altor persoane exploatate fiind - reciproc - valorizat și educat de către acestea, va trebui să-ți aduci contribuția la clarificarea conceptului de fericire umană în cadrul unei societăți divizate în clase, o societate care trebuie neapărat depășită.

S-ar putea să descoperi că, deși aspirai să fii fericit, anterior nu aveai multe instrumente pentru a atinge și a-i ajuta pe alții să atingă chiar și un grad limitat de fericire.

Și atunci vei începe să-ți pui întrebări care, dacă sunt discutate în cadrul colectivului de Activitate Terapeutică Populară din locul tău de reședință sau de muncă, te vor ajuta pe tine și pe însoțitorii tăi să contribui la problema foarte concretă a fericirii personale, o problemă pe care până acum poate nu ai reușit să o abordezi într-un mod clar și coerent.

S-ar putea să te întrebi dacă colegii tăi de clasă chiar au fost interesați să te facă fericit.

Și te vei întreba, de asemenea, dacă ai încercat cu adevărat să contribui, într-un mod metodic și programatic, pentru a-i face cu adevărat mai puternici, mai capabili, mai fericiți.

*Dar mai presus de toate va trebui să te întrebi dacă ai reușit să ai grijă de ei în așa fel încât ajutorul tău să fie liber de orice dorință de proprietate privată asupra personalității altora.*

*Răspunsul va fi aproape întotdeauna că colegii tăi de clasă nu au reușit să aibă grijă de tine la nivel personal în mod corespunzător și nici tu nu ai reușit să le rezolvi nevoile cum trebuie.*

*Poate că numai în piață, în toiul unei demonstrații politice, ai simțit că ai în jurul tău atâția camarazi care gândeau la fel, nu doar în ceea ce privește obiectul demonstrației, ci și pentru că voiau să schimbe - cu toții împreună - viața tuturor, cu contribuția tuturor celor care aveau aceeași viziune asupra lumii.*

*În acel moment, te-ai simțit parte a unei comunități puternice, pline de viață, generoase, care privea spre viitor, capabilă să lupte pentru cauze juste.*

*Simțeai că ai tovarăși care ți se păreau frați și simțeai că orice ți s-ar întâmpla în acel moment ar fi perceput de toți ceilalți ca ceva ce li se întâmpla lor, ca și cum ar fi fost uniți de o forță prin care eram cu toții „sânge din același sânge”.*

*Dar în momentele zilnice de tristețe, nemulțumire, plictiseală, ce e de făcut?*

*Când nu te mai simți puternic și generos, ci te simți implicat în personalisme mărunte, cu cine poți discuta pentru a te transforma și a te împuternici pe tine și pe ceilalți, într-o interacțiune reciprocă?*

*Care sunt propunerile și solicitările pe care Activitatea Terapeutică Populară vi le adresează personal, în cazul în care ați decis să depășiți, pe cât posibil astăzi, individualismul și izolarea pe care societatea capitalistă încearcă să le impună tuturor, chiar și celor care aparțin claselor muncitoare, chiar și celor care sunt membri ai unui grup care luptă pentru interese colective, dar este incapabil să ia în considerare singurătatea și suferința individului?*

*Societatea actuală promovează individualismul, izolarea*

*, singurătatea în orice aspect, sub orice formă, atât cu scopul de a slăbi capacitatea de conectare și, prin urmare, forțele de luptă ale celor exploatați, cât și cu scopul de a vinde o cantitate tot mai mare de bunuri.*

*Muncitorii sunt împiedicați, de la o vârstă fragedă, să învețe să-și socializeze nevoile, problemele personale, nu doar prin împiedicarea unei satisfaceri mai puțin falsificatoare a acestora, ci* **prin** *favorizarea unor soluții contrare intereselor lucrătorilor, interese care ar necesita o conexiune colectivă ce le-ar permite să respingă soluții* **false** *la probleme reale sau, chiar, răspunsuri* **false** *la nevoi induse.*

*Însă odată ce toate acestea au fost înțelese, este necesar* **să începem** *căutarea practico-teoretică a unor instrumente alternative, valide din punct de vedere științific. care permit celor exploatați să depășească izolarea și individualismul, nu doar la nivelul marilor lupte generale și probleme de importanță națională și internațională, ci și în sfera, considerată de obicei a fi de natură privată, ba chiar „intimă”, a vieții individului.*

*În cursul marilor lupte politice și sindicale, muncitorii găsesc o legătură indispensabilă prin intermediul organizațiilor mișcării muncitorești, chiar dacă nu toți știu cum să se conecteze cu aceste organizații într-un mod adecvat.*

*Dar cum poate muncitorul care este deja activ în aceste organizații sau cel care, asuprit de poveri zilnice prea grele, nu a putut încă să ia în considerare posibilitatea unui angajament concret în militantismul politic și sindical, să se confrunte cu probleme care sunt, chiar dacă doar aparent, de natură personală și „privată ”?*

*Dacă lupta care trebuie dusă este, de exemplu, lupta pentru locuințe, forțele politice și sindicale ale mișcării muncitorești vor fi mobilizate, și în special sindicatul chiriașilor.*

*Dar dacă este vorba de o ceartă între chiriași, poate ambii aparținând aceluiași partid, aceluiași sindicat și exploatați în mod egal la locul de muncă, ce se întâmplă în acest caz?*

*Și muncitorul care are o locuință decentă, la cine se va adresa dacă copiii săi sunt în dezacord profund cu el sau între ei, sau dacă căsnicia sa amenință să se destrăme?*

*La cine se poate adresa pentru ajutor dacă, la un moment dat în viața sa, își dă seama că comportamentul și personalitatea sa sunt inadecvate pentru a-i asigura relații satisfăcătoare* cu *familia , cu prietenii și cu organizațiile ?*

*Și dacă, la un moment dat, se teme că nervii lui nu vor rezista în fața unor situații dificile, dacă simte că spectrul bolii mintale se profilează în fața lui, la cine se poate adresa pentru ajutor?*

*Poate psihiatrului, psihanalistului, psihologului?*

*Dar ce știu ei despre personalitatea lui, despre viața lui, despre suferințele lui, despre relațiile concrete dintre bărbați?*
*Cum este posibil ca cei exploatați să primească ajutor de la psihiatru , adică de la un ascunziș metodic al daunelor provocate individului de ordinea socială actuală, de la un profesionist plin de privilegii pentru că este atât de util Capitalului?*

*Calitatea vieții de zi cu zi a muncitorilor se poate îmbunătăți doar prin lupte politice generale, precum și - limitat la nivel micropolitic și microsocial - prin Activitatea Terapeutică Populară , știința valorizării reciproce între oamenii exploatați, care permite explozia contradicțiilor ce pot fi prezente chiar și între cei care au aceeași poziție de clasă și, uneori, chiar aceeași viziune asupra lumii.*
*Explozia acestor contradicții duce la schimbări în calitatea vieții, personalitate, comportament și viziunea asupra lumii, schimbări realizate prin critică și autocritică.*

*Pentru a înțelege utilitatea răspândirii Activității Terapeutice* **Populare** *la o scară mai largă, este necesar să avem în vedere acea serie întreagă de probleme „minore” pe care luptele politice generale nu le pot rezolva în niciun fel astăzi, dar care reprezintă totuși dificultăți cât se poate de reale, adesea extrem de presante, în viața celor exploatați.*

*Nu numai că multe dintre aceste probleme nu au găsit încă niciun răspuns în cadrul organizațiilor politice și sindicale, dar nici măcar nu au fost, din motive de înțeles, luate în considerare în mod adecvat.*

*I Problemele personale ale celor exploatați au fost astfel abandonate* **falselor** *soluții ale puterii asistențiale, sufletelor caritabile, instituțiilor psihiatrice.*

*În aspectele sale, considerate impropriu drept „private ”, viața de zi cu zi reprezintă astăzi un tărâm al cuceririlor unde Capitalul nu întâlnește nicio formă de rezistență organizată: militantul individual, în intimitatea celor patru pereți ai săi, dezarmează foarte adesea, uitând că până și timpul liber poate fi continuarea, prin alte mijloace, a luptei politice.*

*II Timpul liber este adesea plin de lucruri mărunte, repetitive și banale, iar Capitalului îi este util faptul că muncitorii nu sunt capabili să inventeze noi modalități care să le permită să rezerve micul spațiu care le aparține, eliberând și punând astfel la dispoziție timp și energie pentru cucerirea unor întinderi mai mari, unde procesele colective ale umanității se pot desfășura în moduri și în momente care permit individului să se elibereze cât mai mult posibil de ceea ce este privat și individualist pentru a pătrunde în vastele prerii ale istoriei.*

*Lupta pentru lucruri mărețe și semnificative este, de fapt, sarcina fiecărui membru al speciei umane, care - tocmai datorită apartenenței sale la specia umană - este făcut, într-un anumit sens, nemuritor: în secolele viitoare, de fapt, efectele fiecărei vieți umane, chiar dacă acum încheiate, vor continua cu o intensitate treptat redusă, dar cu amplitudine crescândă*

*- asemenea ondulațiilor provocate la suprafața apei de impactul unei pietre aruncate cu forță.*

*Cine știe să ajungă la un acord cu camarazii săi pentru a -și* apăra *— acționând cu previziune și coerență — propria viață și pe cea a altora de a fi scufundate în mâzga acelui tip de viață cotidiană fragmentată și deconectată pe care Capitalul ar vrea să o trăim, desfășoară o muncă politică semnificativă și eficientă.*

*Fiecare camarad trebuie să fie capabil să găsească o serie întreagă de măsuri pentru* a se asigura *că lucrurile mărunte de interes imediat sunt distribuite în mod egal și realizate colectiv, astfel încât să nu se întâmple nimănui să i se ia un minut în plus decât este necesar de la angajamentele politice directe, care pentru a merita cu adevărat acest nume, trebuie să se îndrepte programatic și concret către o planificare diferită a vieții și a viitorului, atât la nivel micro-social, din inițiativa fiecărui Terapeut Popular care știe să o dorească în mod adecvat, strângând concret legăturile necesare pentru a face acest lucru, cât și la un nivel mai larg din inițiativa muncitorilor și a organizațiilor lor.*

*Acum, că ai devenit Terapeut Popular, nu **mai poți irosi pe lucruri nesemnificative timpul care poate** fi cheltuit de tine, fie prin participarea la marile lupte politice generale, fie prin valorizarea - prin interacțiune reciprocă , în lumina unei viziuni comune asupra lumii - a personalității și calității vieții altor oameni exploatați , pentru atingerea unei FERICIRI PERSONALE mai vii și mai intense .*

*CUM A APARUT ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ POPULARĂ?*

*Faptul că marxismul a început abia recent să - și însușească sfera individuală reprezintă o consecință logică a răsturnării totale pe care marxismul o aduce studiului societății, care este pe bună dreptate considerată sursa principală a individualității individuale: contrar, de* fapt *, a ceea ce se credea înainte de*

*Marx, nu indivizii formează societatea, decât în mod secundar, ci societatea este, în primul rând, cea care formează indivizii.*

*Această observație nu diminuează în niciun fel importanța individului, așa cum se tem unii prieteni creștini, ci ne permite să identificăm un teren solid de luptă care poate permite bărbaților adevărați să-și facă capacitățile personale să înflorească și să se dezvolte în raport cu limitele biologice , situația socio-economică, alegerile și conexiunile individului, precum și în raport cu* **situația istorică actuală .**

*Pe de altă parte , cei care cred că este corect să fie „predați" puterii psihiatrice pe muncitorii care au fost zdrobiți de exploatarea, izolarea și singurătatea dorite de această societate pe care marxismul a putut să o analizeze atât de profund în aspectele și consecințele sale inumane și dezumanizante asupra celor exploatați și exploatatorilor, minimalizează atât valoarea individului, cât și capacitatea de transformare și analiză a marxismului.*

*În momentele de cea mai mare nevoie, chiar și atunci când individul exploatat nu prezintă modificări ale personalității și comportamentului și, prin urmare, nu este posibil să se folosească împotriva sa instrumentele opresive și devalorizatoare puse la dispoziția proceselor de exploatare de către falsele științe ale personalității și comportamentului, adică de către psihiatrie, psihanaliză, psihologie, muncitorul care a suferit cel mai grav în propria piele consecințele sistemului capitalist este forțat să apeleze, pentru a supraviețui, dacă nu la puterea psihiatrică, cel puțin la puterea asistenței sociale, care este susținută de o multitudine de organizații de natură clericală și conservatoare care vizează influențarea viziunii asupra lumii și a atitudinii politice a celor care sunt nevoiți să recurgă la ele.*

*Aceasta se întâmplă și pentru că mulți militanți de astăzi nu pot evita eroarea, denunțată deja de Marx, de a „ nu vedea în mizerie decât mizerie", fără a putea sesiza*

*potențialul inovator și capacitatea de critică radicală și concretă* a lumii existente, inerentă *acesteia* .

*problemele* fals *psihiatrice, fals medicale,* fals *psihologice,* fals de asistență socială *, pentru a le putea examina clar, a le socializa și a le rezolva colectiv, în limitele permise de starea de fapt existentă.*

*Activitatea Terapeutică Populară își propune să asigure că fiecare persoană exploatată își poate transforma și înțelege - într-o manieră colectivă, reciprocă și egală - propria viață și pe cea a - tovarășilor săi, fără a recurge la instrumentele psihiatrice pe care piața capitalistă, în scopuri proprii, le pune astăzi cu atâta zel și insistent la dispoziția celor exploatați, deghizându-le în instrumente științifice capabile să sondeze un „psihic" uman nedemonstrabil și inexistent , ale cărui modificări pot fi atribuite suferințe care, în schimb, își găsesc explicația concretă într-o societate inumană.*

*În ceea ce privește un astfel de zel și insistență din partea pieței capitaliste, în punerea la dispoziție a unor instrumente „științifice" capabile să sondeze „psihicul" și să devieze atenția de la situațiile concrete de viață care poartă amprenta exploatării (situații în care se află imersați indivizi aflați în dificultate care - în absența oricărei modificări a sistemului nervos central - au fost considerate în mod eronat a fi de natură individuală și de relevanță psihiatrică), citām observațiile lui Giovanni Berlinguer și Sergio Scarpa în „Psichiatria e Società", Editori Riuniti, Roma, 1975:*

*„Societatea în care trăim nu a dat niciodată dovadă de un angajament similar celui arătat pentru activitățile terapeutice, pentru identificarea și eliminarea celor mai diverse cauze de boală și nici măcar pentru determinarea stărilor individuale de predispoziție la* stări morbide *." Totuși, printre numeroasele boli ale corpului uman, domeniul în care această societate a încercat cel mai mult să identifice stările de predispoziție individuală este cel al suferinței psihice și al devianței, bazându-se adesea pe cele mai obscurantiste teze ale unor epoci îndepărtate, în care nebunia* era *considerată o manifestare demonică și,* în același timp, *rodul defectelor și al vinovăției. Astfel de supraviețuiri înapoiate*

*se împletesc cu cele mai moderne transpuneri ale unor astfel de ideologii, bazate pe o concepție funcțională și lipsită de etică asupra individului și ca o consecință a unor procese drastice de selecție care vizează acordarea de spațiu doar unor indivizi eficienți și specializați.*

*«În timp ce, așadar, structurile sanitare pentru evaluarea stărilor de predispoziție și diagnosticarea precoce în domeniul bolilor organice (tumori, disfuncții glandulare, boli de inimă etc.) sunt de o dimensiune nesemnificativă* în comparație *cu nevoile reale ale țării, în așa-numita evaluare a coeficienților intelectuali, sau în evaluarea așa-numitelor anomalii de caracter, sau în extinderea unei rețele capilare de suspiciune față de oricine s-ar putea presupune că suferă de boli mintale, angajamentul organizației noastre sociale este enorm de amplu și mai organic. Încă din frageda copilărie,* mecanismele *de evaluare se declanșează în jurul individului. În școli, angajamentul de a identifica materiile slabe, introducerea lor în clase speciale sau școli speciale, este foarte important.*

*«Intervenția este adesea de o natură riguros marginalizatoare și excluzivă, față de copiii mamelor necăsătorite, orfanilor sau copiilor emigranților.» Controlul apariției la* copii *sau adolescenți a tendințelor de a deveni perturbatori ai ordinii sociale este susținut de instituții segregante, cum ar fi unitățile corecționale.*

*„Ideea că această organizație poate fi definită ca având caracter preventiv este complet nefondată." Cert este că o astfel de intervenție așa-numită „preventivă" accentuează sau declanșează contradicțiile psihologice individuale și face investigarea caracteristicilor personale* enorm *mai dificilă și uneori imposibilă . Deși există o atitudine intolerantă în rândul a prea mulți cercetători față de activitățile de cercetare asupra factorilor de mediu și sociali, pare dificil ca suferința psihică să fie cunoscută și analizată de la prima sa apariție, având în vedere că prima intervenție asupra subiectului suferind este adesea de natură inchizitorială, represivă și, prin urmare, morbidă. »*

*Este clar că o analiză a funcției marginalizatoare și excluzive a intervenției psihiatrice, cum este cea relatată mai sus, ar fi imposibilă dacă nu am deține*

*instrumentele adecvate pentru o analiză concretă a structurilor și suprastructurilor societății noastre.*

*Fără o investigare corectă a* fenomenului *exploatării și a repercusiunilor sale asupra clasei exploatate și asupra indivizilor exploatați, nu numai că nu ar fi posibil să înțelegem „funcția socială” a psihiatriei, dar mai ales nu ar fi posibil să construim o alternativă reală în slujba mișcării muncitorești: Activitatea Terapeutică Populară.*

*Faptul* că *Activitatea Terapeutică Populară, în ansamblu, face referire clară și explicită la marxism, nu implică în niciun fel că doar marxiștii pot fi terapeuți populari.*

*Tocmai pentru a clarifica acest aspect fundamental, atunci când a venit vorba de definirea caracteristicilor Activității Terapeutice Populare am vorbit despre „concretețe”, nu despre materialism, și aceasta cu scopul precis ca atât prietenii creștini, cât și camarazii marxiști să poată deveni Terapeuți Populari cu drepturi depline și demnitate egală: de fapt, pentru ca Terapeuții Populari să fie „concreți”, nu este deloc necesar să aibă o convingere filosofico-politică ce poate fi definită ca materialistă.*

*Pentru a fi „concret” este suficient să acordăm atenția cuvenită aspectelor materiale ale vieții și relațiilor interpersonale de putere și forță, explicite sau deghizate.*

*Din punct de vedere istoric, Activitatea Terapeutică Populară s-a născut ca o critică distructivă , îndreptată inițial, începând cu 1939, psihologiei și diferitelor școli psihanalitice, apoi, într-o etapă ulterioară, începând cu 1949, practicii și teoriei „științei” psihiatrice, a cărei neputință a fost contracarată, încă de la început, de descoperirea capacităților terapeutice ale tuturor celor care nu trăiesc exploatând sau oprimând alți oameni și care, prin urmare, nu au niciun interes să ascundă adevărul în toate aspectele sale, în special în ceea ce privește relațiile reale și concrete dintre oameni.*

*Această descoperire a fost urmată de o lungă investigație și de o intervenție colectivă tenace, raportată la experiențele și cuceririle umane trăite direct de muncitori ale căror suferințe de origine non-organică, fiind*

*considerate în mod eronat a avea relevanță psihiatrică, nu fuseseră examinate anterior de camarazii lor într-un mod metodic , programatic, riguros științific , cu toată atenția și respectul necesare pentru a le putea identifica originile sociale reale și a le înțelege repercusiunile personale .*

*Acest respect și această atenție au început imediat să dea roade, care au devenit din ce în ce mai abundente pe măsură ce lucrătorii au dobândit o mai mare încredere în ei înșiși și, în consecință, în colegii și organizațiile lor și, prin urmare, o capacitate mai mare de a-și transforma* propriile *vieți și pe cele ale altora.*

*Experiența politică, cunoștințele științifice și viziunea marxistă asupra lumii a celor care au început să studieze metodic, științific și într-o manieră profund empatică* suferința *și devalorizarea proletariatului legate de exploatare au servit atât la demascarea falsificărilor și amăgirilor psihiatriei, psihanalizei și psihologiei, cât și la evidențierea potențialului terapeutic ce poate fi dezvoltat de fiecare om care nu trăiește exploatând alți oameni, capacități care au ca obiect modificări ale personalității și comportamentului ce nu depind de tulburări organice.*

*Falsele științe* ale *psihologiei, psihiatriei și psihanalizei, deși în slujba exploatării, pretind că ajută la alterarea personalității și comportamentului individului, chiar dacă astfel de alterări sunt legate, direct sau indirect, de relațiile de producție actuale.*

*Un ajutor real și concret poate fi oferit în schimb* prin *conectarea cu însoțitori care promovează transformarea lor și a însoțitorului aflat în dificultate în Terapeuți Populari la fel de capabili să exercite, prin conectarea unii cu alții, Activitatea Terapeutică Populară care, promovând valorizarea reciprocă a personalității celui exploatat, promovează și capacitatea acestuia de cunoaștere critică a lumii , în special la nivel micropolitic și microsocial.*

*Este însă de o importanță fundamentală să considerăm această cunoaștere critică ca o realizare colectivă și personală a Terapeuților Populari, nu ca o condiție preliminară pentru a putea exercita știința valorizării reciproce între cei exploatați, întrucât* ***această știință nu se dobândește înainte de a fi exercitată, ci se dobândește colectiv în exercitarea ei.***

*Critica practico-teoretică a psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, precum și descoperirea potențialului terapeutic al celor exploatați s-au realizat, în fapt și în teorie, în timpul îndelungatelor cercetări științifice începute în 1939.*

*Această critică și această descoperire sunt acum (după mulți ani de confirmare - de fapt - a corectitudinii lor) expuse și divulgate treptat, în limitele forțelor și conexiunilor politice și personale ale celor care le-au dus la îndeplinire cu ajutorul decisiv al multor oameni exploatați, a căror personalitate și comportament fuseseră diagnosticate în mod eronat ca fiind de relevanță psihiatrică.*

*Factorul determinant în începutul unei cercetări critice mai întâi spre psihanaliză și psihologie (1939), iar mai târziu (1949) spre psihiatrie, a fost respectul profund pentru cei exploatați și disprețul pentru un diagnostic medical care pretindea că maschează dificultăți, a căror concretețe și realitate erau de o asemenea profunzime încât doar reaua-credință a privilegiului medical și lipsa criticii față de tot ceea ce se preda de la catedră puteau împiedica pe cineva să le perceapă.*

*Până acum, cercetarea care are ca obiect falsificările psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, precum și importanța pe care astfel de falsificări au căpătat-o din ce în ce mai mult ca instrumente folosite de Capital pentru a devaloriza oamenii reali în scopul exploatării a fost deja - în trăsăturile sale fundamentale - finalizată.*

*Din aceste motive, astfel de cercetări nu ar trebui să mai aibă altceva decât interesul cercetării istorice, urmând să fie lăsate în seama celor care sunt într-un fel sau altul, prin situația lor personală sau prin situația istorică actuală, împiedicați să se angajeze într-*

*o luptă politică directă în acest domeniu, o luptă care nu poate înceta decât odată cu răsturnarea puterii psihiatrice care încă supraviețuiește demonstrării absurdității sale științifice și demascării utilizării sale în scopuri de opresiune socială și politică.*

*Astăzi, problema nu mai este aceea de a demasca falsificările psihiatriei care au fost deja demascate: astăzi problema este reprezentată de urgența divulgării unor fapte care sunt acum verificabile și repetabile, precum și de a promova, în mase din ce în ce mai mari de lucrători, încrederea în rațiune și lupta împotriva iraționalismului, din care lupta împotriva psihiatriei reprezintă doar un aspect.*

*Cu siguranță nu subestimăm obstacolele pe care le va întâmpina această dezvăluire esențială.*

*De obicei, noile descoperiri științifice, fiind o sursă de profit și putere, nu au nevoie să fie diseminate cu greu de către cei care le-au făcut, întrucât clasa conducătoare le ia imediat în posesie și le răspândește pentru a-și susține propriile privilegii.*

*Însă o astfel de dezvăluire cu siguranță nu poate avea loc în cazul descoperirii capacităților terapeutice ale celor exploatați, precum și al falsificărilor psihiatriei, psihanalizei, psihologiei, „științelor” satelit ale Capitalului, întrucât acestea sunt descoperiri antagonice profitului și privilegiului claselor dominante.*

*De aici și necesitatea angajamentului nostru personal și invitația noastră presantă către toți camarazii* **de a** *răspândi, prin conectarea cu alți camarazi și cu propriile organizații, știința valorizării reciproce a personalității celor exploatați, prin înființarea pretutindeni a unor grupuri de intervenție și cercetare formate din muncitori care intenționează să dea naștere unui colectiv de Activitate Terapeutică Populară .*

## CARE SUNT RELAȚIILE REALE ȘI POTENȚIALE ALE ACTIVITĂȚII TERAPEUTICE POPULARĂ CU SINDICATELE ȘI CU FORȚELE POLITICE ALE ARHĂDULUI CONSTITUȚIONAL?

## ÎN CE SENS — ÎN CIUDA DIFERENȚEI DINTRE NIVELURILE LOR DE ACȚIUNE — PUTEM VORBI DESPRE „COMPLEMENTARITATE" ÎNTRE ORGANIZAȚIILE MUNCITOARE ȘI ACTIVITĂȚILE TERAPEUTICE POPULARE?

Activitatea Terapeutică Populară și forțele politice și sindicale acționează, așa cum am văzut deja, pe două planuri complet diferite, motiv pentru care ciocnirile sau interferențele sunt absolut de neconceput.

Singura ciocnire pe care Activitatea Terapeutică Populară, ca atare, trebuie neapărat să se pregătească să o susțină (o ciocnire despre care au existat deja unele avertismente) este ciocnirea care va fi declanșată, mai devreme sau mai târziu, pe toate fronturile, de psihiatria veche și „nouă", de psihanaliză, de psihologie și de toate forțele care au la inimă interesele corporatiste, financiare, „sociale" la care aceste false științe contribuie atât de eficient.

Ciocnirea va implica în mod necesar, într-un mod ascuns sau deschis, companiile multinaționale producătoare de medicamente psihotrope care astăzi dirijează - de fapt - aproape toată cercetarea „științifică" în domeniul psihiatric.

O astfel de cercetare, mai degrabă decât științifică, ar putea fi mai bine definită ca *o cercetare de piață* efectuată în cadrul intereselor financiare și „sociale" colosale ale *industriei sănătății mintale* .

Aceasta este o cercetare care își propune să-i facă pe oameni să creadă că problemele personale și interpersonale pot fi rezolvate nu prin explozia contradicțiilor existente, nu printr-o

*examinare concretă a situațiilor concrete, nu prin critică și autocritică, ci mai degrabă prin formule magice de diverse tipuri, corespunzătoare tot atâtor produse chimice, mai mult sau mai puțin costisitoare.*

*Conflictul cu interesele legate de industria bolilor mintale este singurul conflict posibil, iar acest conflict este cel pe care Activitatea Terapeutică Populară trebuie să se pregătească să-l susțină și să-l lanseze, înarmându-se cu vigilență și tenacitate, stabilind legături clare și deschise cu toate forțele politice și sindicale care astăzi pot fi considerate aliați potențiali sau reali ai Activității Terapeutice Populare, cu autoritățile locale democratice și cu toți cei care sunt de acord să-și aducă contribuția pentru a asigura - așa cum prevede Constituția noastră - „înlăturarea obstacolelor de natură economică și socială care, limitând libertatea și egalitatea cetățenilor, împiedică dezvoltarea deplină a persoanei umane și participarea efectivă a tuturor lucrătorilor la organizarea politică, economică și socială a țării”.*

*Activitatea terapeutică populară trebuie să lupte astăzi pentru a cuceri un spațiu deja ocupat în mod arbitrar de psihiatrie , psihanaliză, psihologie.*

*Acesta este un spațiu pe care Activitatea Terapeutică Populară îl revendică acum cu voce tare ca fiind al său, aruncând în fața deținătorilor puterii psihiatrice demonstrații irefutabile* ale *suferinței provocate inutil și crud, sub pretextul terapiei, sutelor de mii de oameni exploatați, ale căror tulburări de personalitate și comportament au fost, în absența oricărei modificări a Sistemului Nervos Central, diagnosticate eronat ca fiind de relevanță medicală, în timp ce nu medicul, ci camarazii - conectându-se între ei prin intermediul Activității Terapeutice Populare - sunt capabili să ofere ajutor personal și egal, extrem de concret și eficient.*

*Însă sfera Activității Terapeutice Populare este mult mai largă decât cea care a fost uzurpată arbitrar de psihiatrie , psihanaliză și psihologie până în prezent, întrucât „știința valorizării reciproce între oamenii exploatați” este destinată să ocupe,*

*pe bună dreptate - cel puțin pentru o anumită perioadă de timp - și spațiul necesar educației reciproce și neîntrerupte a celor exploatați și luptei împotriva daunelor specifice pe care fiecare personalitate individuală exploatată le-a suferit peste ceea ce implică în mod necesar relațiile de producție actuale.*

*Dar chiar și atunci când este vorba de daune legate de personalitatea sau relațiile interpersonale ale exploatatului, care însă nu sunt specifice acelei singure povești, acelei personalități anume, Activitatea Terapeutică Populară își predă întotdeauna armele, într-un mod metodic și programatic, organizațiilor muncitorești, care singure, cu participarea tuturor, sunt responsabile de lupta pentru o îmbunătățire generală a vieții exploataților.*

*Pentru a clarifica mai bine diferitele niveluri la care operează organizațiile muncitorești și Activitatea Terapeutică Populară, să luăm un exemplu concret.*

*Dacă un muncitor, în timpul unei greve, devine spărgător de grevă pentru că se teme de șef și nu are relații bune cu colegii săi, este clar că atitudinea sa îi privește în primul rând pe colegii săi, consiliul fabricii și sindicatul , ale căror lupte sunt împiedicate de cei care nu acționează în solidaritate cu ceilalți muncitori.*

*Totuși, învățarea de a te exprima și de a discuta despre propriile dificultăți pentru a te putea conecta mai bine cu colegii și, prin urmare, a învăța treptat să nu-ți mai fie frică de șef și să fii pe deplin suportiv* față de *ceilalți lucrători, constituie un proces de eliberare și învățare care poate fi promovat în prezent, la nivelul lucrătorului individual, prin Activitatea Terapeutică Populară.*

*În ceea ce privește relațiile de producție actuale, însă , terapeuții populari își desfășoară lupta în cadrul organizațiilor care combat cauza principală a devalorizării lucrătorilor: exploatarea , din care Activitatea Terapeutică Populară este capabilă să combată doar*

- *pe cât posibil astăzi - efectele secundare asupra formării* personalității *și asupra relațiilor interpersonale ale lucrătorilor.*

*Datorită complementarității sale cu organizațiile muncitorești, Activitatea Terapeutică Populară nu ar reprezenta cu siguranță niciun obstacol dacă, într-o zi, o parte din funcțiile care îi sunt în prezent proprii, sau chiar toate, ar fi preluate de forțe politice și sindicale care, oricum, deja astăzi profită de un avantaj incontestabil din dobândirea unei mai mari coerențe la nivel personal de către Terapeuții Populari, întrucât o astfel de coerență nu va întârzia să se extindă la fiecare aspect al vieții, inclusiv la activitatea politică și sindicală.*

*În prezent, . Relațiile reale și potențiale ale Activității Terapeutice Populare cu sindicatele și cu forțele politice ale arcului constituțional fac obiectul unor discuții aprinse, nu numai în cadrul partidelor politice și al sindicatelor, precum și al asociațiilor culturale și recreative, ci și în cadrul Autorităților Locale individuale care - îngrijorate de reducerile nedrepte ale fondurilor , realizând că, fie și numai din motive financiare, este acum necesar să răstoarne puterea asistenței sociale, înlocuind-o cu un sistem funcțional de securitate socială - nu numai că își trimit propriii reprezentanți oficiali la Modena* pentru *a studia mai îndeaproape Activitatea Terapeutică Populară, dar invită și Terapeuții Populari din districtul San Faustino din Modena, din diferite localități ale Italiei, să vorbească despre experiențele lor în cadrul dezbaterilor despre problemele locale legate de educație și asistență în general și asistență psihiatrică în special.*

*În acest fel, vedem gospodine, muncitori, fermieri care își aduc experiența de terapeuți populari în alte locuri din Italia, printre care este suficient să amintim numeroasele sejururi în Liguria, la invitația partidelor democratice și a organismelor locale , a unui consiliu local, a cluburilor culturale.*

*Vivacitatea discuției actuale despre relațiile Activității Terapeutice Populare cu sindicatele și*

*cu forțele politice ale arcului constituțional trebuie pusă în legătură cu faptul că, chiar și în cadrul aceluiași partid, chiar și în partide care apar, cel puțin la exterior, ca fiind „ monolitice ”, evaluările referitoare la Activitatea Terapeutică Populară sunt notabil divergente.*

*Documentele oficiale aflate în posesia noastră ne permit să demonstrăm validitatea acestei afirmații.*

*Totuși, credem că, având în vedere situația socio-economică, sanitară și psihiatrică actuală din țara noastră, aceste relații pot fi* aprofundate *, intensificate și - acolo unde este necesar - îmbunătățite în raport cu orice forță politică care are în programul său o eliberare concretă a oamenilor, cel puțin în forma, deși limitativă, reprezentată de articolul al treilea din Constituția noastră, care prevede:*

*„Toți cetățenii au o demnitate socială egală și sunt egali în fața legii, fără distincție de sex, rasă, limbă, religie, opinie politică, condiție personală și socială .”*

*„Este datoria Republicii să înlăture obstacolele economice și sociale care, limitând libertatea și egalitatea cetățenilor, împiedică dezvoltarea deplină a persoanei umane și participarea efectivă a tuturor lucrătorilor la organizarea politică, economică și socială a țării.”*

*Fiecare forță politică care acceptă pe deplin această regulă* va *trebui să se angajeze coerent - odată ce problema psihiatrică a fost examinată - în lupta pentru depășirea azilului de boli mintale și în lupta împotriva „științei” falsificatoare* care *s-a născut în cadrul său și care în prezent îi constituie suportul: psihiatria.*

*Este suficient să accepți această regulă pentru a te simți angajat în lupta împotriva unei proceduri neconstituționale care permite unui cetățean liber să fie condamnat de un medic la detenție într-un lagăr de concentrare psihiatrică, adesea pe viață, fără acuzații, fără proces, fără apărare , fără martori, fără judecată, fără posibilitatea de apel.*

*Fiecare opresiune psihiatrică reprezintă, fără îndoială, un obstacol care limitează, de fapt,* libertatea *, egalitatea și „* demnitatea *socială" a cetățenilor, împiedicând „ dezvoltarea deplină a persoanei umane și participarea efectivă a tuturor lucrătorilor la organizarea politică, economică și socială a țării".*

*Din acest motiv, considerăm nu numai că acestea sunt întotdeauna și în orice caz complet neconstituționale instituții și proceduri, ci considerăm și că trebuie să acționăm* pentru a ne *asigura că neconstituționalitatea manifestă a spitalelor de psihiatrie este recunoscută ca atare prin lege cât mai curând posibil.*

În acest scop, prin intermediul acestui document, adresam o *invitație forțelor politice și sindicale și tuturor cetățenilor, în special magistraților și juriștilor, să lupte alături de noi pentru recunoașterea neconstituționalității spitalului de psihiatrie* în toate *formele și aspectele sale, inclusiv așa-*numita „ comunitate *terapeutică".*

«A reexamina critic — *darie rădici* — întreaga chestiune» *este invitația pe care o adresăm respectuos acelor magistrați care, profund conștienți de necesitatea și utilitatea intervenției lor în apărarea drepturilor cetățeanului împotriva opresiunii psihiatrice, s-au trezit apoi confruntați cu o serie întreagă de* falsificări mult mai rafinate *, prin care opresiunea psihiatrică este mascată mai bine* decât înainte, prin opera medicilor care — *înțelegând că opinia publică descoperă acum nenumăratele și fără nume* abuzuri la care *este supus cetățeanul care cade în mrejele psihiatriei — s-au prefăcut că vor să schimbe totul, pentru ca totul să rămână ca înainte, adică pentru ca puterea să nu se mai schimbe.*

*Odată ce o forță politică și-a* stabilit sarcina de a lupta concret *împotriva proceselor de detenție psihiatrică care contravin Constituției noastre, această forță politică va simți în primul rând* nevoia de a

*sensibiliza și mobiliza în jurul problemei* **un** *număr cât mai mare nu numai de militanți, ci și de cetățeni care, deși nu sunt direct legați de forța politică în cauză, urmăresc totuși cu interes pozițiile și punctele* de vedere ale acesteia.

*În cursul acestui proces de mobilizare și critică a acțiunilor neconstituționale ale psihiatriei, fiecare forță politică nu va* lipsi în *a întâlni alternativa concretă la psihiatria veche și „nouă", o alternativă reprezentată astăzi de Activitatea Terapeutică Populară.*

*Pentru a crea încrederea necesară pentru ca Activitatea Terapeutică Populară să aprofundeze și să îmbunătățească relațiile existente și să stabilească noi relații cu sindicatele și cu forțele politice ale arcului constituțional, cu Autoritățile Locale și* cu *asociațiile culturale care au interes în problemă, este necesar în primul rând să se țină cont de faptul că Activitatea Terapeutică Populară nu este în niciun caz capabilă să promoveze sau să gestioneze de la sine, în mod autonom, inițiative politice, culturale și sociale de natură generală și nici nu își propune să* facă acest lucru.

*Sarcina de a conecta și ghida, la nivel general, luptele pentru transformarea societății revine* — prin drept istoric — *organizațiilor politice și sindicale ale muncitorilor.*

*Așa cum — la nivelul societății —* marile *lupte politice și sindicale reprezintă instrumentul fundamental pentru valorizarea personalității umane și pentru înțelegerea lumii, în mod similar —* la *nivel microsocial și micropolitic , adică la nivelul personalității individului și al relațiilor sale interpersonale —* Activitatea *Terapeutică Populară poate ocupa* **în mod util** *, temporar, un spațiu propriu, cu scopul de a valorifica, în limitele permise de situația istorică actuală, personalitatea indivizilor exploatați, ale căror relații interpersonale pot deveni astfel din ce în ce mai numeroase, valide, semnificative, până la transformarea lor —* pe cât posibil *astăzi — în relații raționale și transparente.*

*Când vorbim despre nivelul microsocial și micropolitic*

***, ne referim în primul rând la o sferă infinit*** *mai mică decât cea în care operează organizațiile politice și sindicale ale mișcării muncitorești, întrucât* ***Activitatea Terapeutică Populară*** *se ocupă* **de conflicte** *care apar nu între diferite clase sociale, ci între un număr extrem de limitat de muncitori sau chiar în cadrul personalității unui singur muncitor.*

*Însă, pe lângă aceasta, ne referim la o sferă diferită și calitativ, întrucât, nici măcar la nivel microsocial și micropolitic, Activitatea Terapeutică Populară nu ia în considerare conflictele care apar între persoane care au interese socio-economice diferite, ci, în acest caz, chiar dacă este vorba de indivizi, Activitatea Terapeutică Populară consideră că ar trebui făcută referire la organizațiile politice și sindicale.*

*Este, așadar, un domeniu diferit nu doar cantitativ, ci și calitativ, întrucât Activitatea Terapeutică Populară se ocupă de sfera „privată" impropriu definită* a *indivizilor exploatați, care, tocmai pentru că posedă - colectiv - instrumentele critice* oferite *de Activitatea Terapeutică Populară (instrumente capabile să* facă *să explodeze contradicțiile, să rezolve, la nivel microsocial și micropolitic, conflicte care altfel ar fi nerezolvabile, să promoveze critica și autocritica) vor putea din acest motiv să devină militanți mai buni.*

*Doar viața cotidiană și personalitatea indivizilor exploatați, precum și relațiile lor interpersonale, constituie obiectul cercetării și intervenției Activității Terapeutice Populare , care ajunge, prin urmare, să ocupe un spațiu infinit mai restrâns decât cel pe care Lenin îl considera spațiul politicii atunci când afirma că politica începe acolo unde oamenii sunt numărați cu milioanele, chiar dacă, într-un anumit sens, problemele definite în mod eronat ca psihologice, care implică milioane de oameni, trebuie pe bună dreptate considerate probleme de relevanță politică și, prin urmare, trebuie în mod necesar să fie însușite de organizațiile muncitorești.*

*Tot din acest motiv, Activitatea Terapeutică Populară poate fi considerată un instrument tranzițional.*

*Știința valorizării reciproce între oamenii exploatați, demonstrând neputința psihiatriei, psihanalizei,*

*psihologiei în comparație! „...a personalității, comportamentului și calității vieții lucrătorilor individuali și demonstrând în același timp în practică potențialul și capacitățile terapeutice ale fiecărui om care nu trăiește exploatând alți oameni, a identificat ca propriul său câmp de acțiune efectiv domeniul uzurpat până acum - fără nicio capacitate reală de a satisface nevoi specifice* - de psihiatrie, *psihanaliză, psihologie, precum și domeniul constituit de cea mai largă dezvoltare posibilă astăzi a capacităților individuale ale individului în toate aspectele sale, adică domeniul formării neîntrerupte a omului și al educației reciproce între colegi* ."

Acestea sunt procese care merg - *pe cât este posibil astăzi* - în *direcția formării unor oameni noi, mai generoși, mai puțin posesivi, profund angajați nu doar în luptele politice generale, ci și profund interesați de coerența și fericirea personală a camar*azilor lor *, știind foarte bine că între aspectul general și aspectul personal nu există contradicție ci o complementaritate fundamentală.*

*În acest context, Activitatea Terapeutică Populară va putea aduna o recoltă amplă de rezultate și își va oferi contribuția, în prezent de neînlocuit, la transformarea vieții individului, precum și, în limitele situației istorice actuale* , la cucerirea unei *fericiri personale sporite și la realizarea unor relații interpersonale care* devin din ce în ce mai - *pe cât posibil astăzi - raționale și transparente.*

*Astăzi devine din ce în ce mai urgent ca toți să se angajeze în clarificarea relațiilor dintre marea luptă pentru eliberarea de exploatare (o luptă care unește proletarii întregii lumi într-o singură armată, condusă de organizațiile clasei muncitoare)* și dintre luptele mai mici pentru *eliberarea de nenumăratele abuzuri personale, repetate, zilnice, în fața cărora utilitatea* - chiar și în scopul luptei mai generale - *a unei rebeliuni clare, metodice, coordonate* este *adesea pierdută din vedere .*

*A renunța la lupta, pe frontul vieții de zi cu zi, a acestor lupte „minore" care, deși nu sunt cele*

*decisive din punct de vedere istoric, sunt totuși luptele pe care noi înșine putem decide să începem să le purtăm aici și acum, înseamnă a renunța la puterea asupra unei părți importante a vieții noastre și a legăturilor noastre și, prin urmare, în ultimă instanță, înseamnă a exercita un efect de frânare asupra progresului luptelor generale ale tuturor muncitorilor.*

*Din aceste motive, între marile comunități constituite de organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor și micile comunități care constituie atât subiectul, cât și obiectul Activității Terapeutice Populare pot exista doar relații de complementaritate și convergență profundă și concretă.*

## *CUM SĂ CREAȚI NOI COLECȚII DE ACTIVITATE TERAPEUTICĂ POPULARĂ PRETUTINDENI, ÎN CADRUL COMPANIILOR ȘI ORGANIZAȚIILOR SALUCITARILOR?*

*În paginile următoare vom examina situația mai puțin ușoară: cea a lucrătorului individual care, în locuri unde Activitatea Terapeutică Populară nu s-a răspândit încă, a decis să devină Terapeut Popular și, în consecință, a decis în mod necesar și să creeze condițiile indispensabile pentru a realiza acest scop.*

*Pentru a crea astfel de condiții, va trebui să se angajeze pe deplin, conectându-se cu alți camarazi și, acolo unde este posibil, cu autoritățile locale și cu organizațiile politice, sindicale, culturale și recreative ale muncitorilor, cu scopul de a crea un colectiv de Activități Terapeutice Populare în locul său de reședință sau de muncă, fără prezența căruia nu ar putea fi considerat în niciun fel un Terapeut Popular, deoarece capacitatea terapeutică aparține exclusiv unui colectiv de muncitori în ansamblu, niciun membru al căruia nu este capabil să o exercite individual - cu titlu personal - în plenitudinea sa.*

*Deși faptele au demonstrat că este posibil să se ajungă la formarea unui nou colectiv de Activități Terapeutice Populate și urmând impulsul dat inițial evenimentelor de către un singur lucrător care începe prin a împinge formarea unui grup de intervenție,* suntem *totuși convinși că situația cea mai favorabilă* este *cea care apare atunci când se decide de la început într-o manieră colectivă, adică atunci când impulsul de a împinge formarea unui nou colectiv de Activități Terapeutice Populate nu vine de la un singur lucrător, ci, de exemplu, de la o Autoritate Locală democratică care, după ce a introdus în plan reducerea puterii de asistență socială în favoarea unei securități sociale reale și concrete, realizează în același timp o securitate socială mai vie şi mai intensă. participarea cetățenilor, invită cetățenii să promoveze, în acest scop, crearea de colective de Activități Terapeutice Populate.*

*Această situație începe să devină evidentă în diferite părți ale Italiei.*

*Experiențele abia au început: sperăm să vă oferim informații detaliate mai târziu.*

*Însă aici am ales să luăm în considerare cazul, în același timp mai elementar și mai dificil, al deplasării unui grup de intervenție și intervenției unui singur lucrător.*

*De asemenea, discutăm experiențele pe care autoritățile democratice locale le duc mai departe cu cea mai activă participare a cetățenilor pentru a sprijini - prin intermediul Activității Terapeutice a Populației - orice formă de putere de asistență, inclusiv puterea psihiatrică.*

*Aici ne-am limitat la examinarea cazului persoanei singure exploatate care a făcut o alegere personală ce îi cere, pentru a se realiza, să ia imediat legătura cu alți însoțitori, împreună cu care formează un grup de intervenție și intervenție din care poate proveni acel colectiv de Activități Terapeutice Populare care, dacă alegerea ar fi făcută în schimb de o Autoritate Locală , s-ar putea*

forma imediat, fără a proveni dintr-un grup de cercetare și intervenție, ci dând ulterior naștere acelor instrumente indispensabile de sprijin și continuitate ale colectivului de Activități Terapeutice Populare, care sunt reprezentate tocmai de grupurile de intervenție și cercetare.

și lucrătorul singular care și-a însușit intențiile și scopurile Activității Terapeutice Populare poate, prin conectarea cu alți camarazi, să contribuie la extinderea acestei activități, promovând formarea unui „grup de intervenție și cercetare" care va da apoi naștere unui colectiv de Activitate Terapeutică Populară, uneori într-un mod foarte rapid și direct, cu condiția ca acest prim nucleu să fie capabil să stabilească legăturile indispensabile cu alți camarazi și, acolo unde este posibil, cu organizații politice și sindicale, cu asociații culturale și recreative, cu instrumente de descentralizare administrativă ale Autorității Locale, cum ar fi cartierele, cu expresii teritoriale ale sindicatelor, cum ar fi consiliile zonale, cu instrumente de demarare a Reformei Sănătății, cum ar fi Consorțiile socio-sanitare sau Comitetele Zonale de Sănătate, sau cu diferite forme asociative, în funcție de diferitele situații locale.

Persoana care a decis să își aducă contribuția la crearea unui colectiv de Activitate Terapeutică Populară trebuie, în primul rând, să se conecteze cu alți parteneri pentru a forma un grup de intervenție și cercetare care să aibă ca obiect al dezbaterii teoretice și al practicii critice continue calitatea și transformarea vieții participanților, precum și trăsăturile fundamentale, caracteristicile, scopurile și potențialul de dezvoltare al Activității Terapeutice Populare.

Dacă lucrătorul care a decis să devină Terapeut Popular aparține unui sindicat sau unui partid de arc constituțional, îi va fi util, împreună cu alți lucrători care îi împărtășesc ideile și care sunt, de asemenea, interesați de Activitatea Terapeutică Populară, să contacteze propriile organizații pentru a dezbate critic liniile - fundamentale ale Activității Terapeutice Populare, în lumina programelor generale ale organizației în care activează, fără a se descuraja dacă, ***inițial,*** vreun

funcționar de partid sau sindicat nu pare foarte deschis la dezbatere și nici foarte dispus să admită importanța politică a ajutorului organizat - de natură concretă, colectivă, continuă, reciprocă - între cei exploatați, nerecunoscându-se încă validitatea marii lupte democratice care este astăzi indispensabilă pentru a reuși să răstoarne orice formă de putere a asistenței sociale.

Opresiunea exercitată de cei care dețin puterea asistenței sociale asupra celor care o suferă trebuie examinată fără indulgență, plasându-se ferm din punctul de vedere al proletariatului: lupta împotriva puterii asistenței sociale necesită, de fapt, un întreg efort de informare, documentare și difuzare a documentației colectate, pentru a se asigura că opinia publică poate lua cunoștință de episoade și fapte concrete - uneori greu credibile - legate de exercitarea puterii asistenței sociale, astfel încât să se creeze baza pentru acea vastă și profundă mobilizare a muncitorilor care este indispensabilă pentru răsturnarea unei astfel de puteri.

Regimul fascist a căzut, dar Constituția născută din Rezistență rămâne, în cea mai mare parte, inoperabilă.

„Fascismul asistenței sociale" nu numai că a rămas în vigoare, dar are și puterea de a împiedica tacit, an de an, reforme de o importanță vitală: în primul rând, reforma sistemului de sănătate.

Cine devine Terapeut Popular își asumă, în fața camarazilor săi, și angajamentul de a lupta, alături de organizațiile muncitorești , pentru Reforma Sănătății, adică pentru „dreptul la sănătate" consacrat de Constituția noastră.

Fiecare lucrător, fie el membru al unui sindicat sau al unui partid din spectrul constituțional, va putea, așadar, să se adreseze propriilor organizații , dezbătând problema referitoare la necesitatea unui răspuns concret la nevoia zilnică de ajutor reciproc între lucrători, o nevoie care a fost întotdeauna resimțită acut de toți cei exploatați, dar care rămâne nesatisfăcută.

În ceea ce privește implicarea necesară nu doar a

*forțelor politice, ci și a cetățenilor individuali în problema asistenței sociale, reamintim că, într-un articol publicat în RINASCITA la 5 septembrie 1975, a fost formulată o invitație explicită de a* ***discuta pe scară largă, la nivel de secție și celulă,*** *problema* ***sănătății mintale, precum și cea a situației asistenței sociale în provincia de apartenență,*** *cu scopul de a implica în discuție un număr cât mai mare de lucrători.*

*Nevoia unei discuții aprofundate a acestor teme nu poate să nu fie resimțită de numeroase forțe politice și sindicale, precum și de asociațiile culturale și recreative, de mișcările de opinie, de autoritățile locale democratice.*

*De îndată ce participanții la un grup de cercetare și intervenție au discutat temeinic scopurile și experiențele legate de viața lor ca persoane exploatate, de îndată ce a apărut o unitate de interese și intenții, de îndată ce casa care găzduiește grupul începe să devină puțin înghesuită din cauza creșterii numărului de participanți, este necesar să se înceapă căutarea unui loc pentru colectivul de Activitate Terapeutică Populară care se naște acum: acesta poate fi găzduit în Centrul Civic al unui cartier, într-un club ACLI, într-un club ARCI, într-o sală de clasă a unei școli, uneori într-un sediu de partid, chiar dacă, în prezent, ar putea fi oportun să se evite impresia, chiar nejustificată, că Activitatea Terapeutică Populară , care acționează exclusiv la nivel microsocial și micropolitic, își poate face activitatea să coincidă cu cea a unei organizații politice la nivel general.*

*Activitățile politice și sindicale care se desfășoară la nivel general și Activitățile Terapeutice Populare care se desfășoară la nivel microsocial constituie, așa cum am văzut deja, activități complementare, dar nu se suprapun.*

*Odată clarificat acest aspect, nu se poate exclude faptul că, chiar și în cadrul sediului unui partid, pot apărea colective de Activitate Terapeutică Populară, în cadrul cărora personalitățile individuale ale militanților sunt, pe cât posibil astăzi*

*, valorizate prin ajutor reciproc și educație, ceea ce va duce la întărirea și creșterea capacităților personale ale indivizilor și la nivel micropolitic și microsocial , adică și la nivelul Activității* Terapeutice Populare.

*În prezent (sfârșitul anului 1975), ni se pare că locația cea mai potrivită este Centrul Civic al unui cartier sau cătun.*

Întrucât consiliul districtual sau comunal **include** *reprezentanți ai diferitelor partide din întreg spectrul constituțional, fiecare lucrător se va simți în largul său într-un mediu care aparține întregii populații.*

*În multe orașe, cartierele, chiar dacă există de câțiva ani, nu au găsit încă vitalitatea necesară pentru a reuni muncitorii într-o țesătură socială solidă, care să-i întărească împotriva diviziunilor, solitudinii și separării prin care sistemul capitalist încearcă să-și impună puterea peste tot, atât în* **fabrică** *, cât și pe piață, pentru a obține o forță de muncă mai docilă și consumatori mai maleabili.*

*În alte orașe, cartierele, care există de ceva vreme, sunt vii și sănătoase, în timp ce în alte orașe nici măcar nu au apărut pe hârtie.*

*În aceste cazuri, cetățenilor le revine sarcina de a cere, unindu-se, înființarea sa.*

*Dorința de a forma un colectiv de Activități Terapeutice* Populare poate *da lucrătorilor un impuls puternic pentru a se conecta în mod adecvat cu Autoritatea Locală, stimulând formarea consiliilor de cartier și de cătune acolo unde acestea* ***nu există încă și făcând activitatea*** *celor deja existente mai dinamică.*

Întrucât s-a *făcut alegerea de a deveni Terapeut Popular, este necesar să se țină cont de faptul că, prin întâlnirea exclusivă între oameni care se cunoșteau deja dinainte, adică prin întâlnirea între „ câțiva intimi", nu numai că nu este posibil să se dea viață unui nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară, dar nici măcar nu este posibil să se dea viață*

*unui grup de intervenție și cercetare care să poată apărea într-o manieră corectă din punct de vedere politic, doar printr-o activitate de propagandă și prozelitism.*

*În acest scop, poate fi utilă, deși nu esențială, distribuirea, cât mai largă posibil, în teritoriul în care se propune crearea unui nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară, a unui fluturaș care prezintă definiția, caracteristicile și obiectivele Activității Terapeutice Populare , indicând orele și locurile întâlnirilor.*

*În cursul activității noastre de propagandă și prozelitism în favoarea Activității Terapeutice Populare, se va întâmpla să ne apropiem într-un mod diferit de oameni pe care îi cunoaștem deja și să vorbim pentru prima dată cu oameni care, deși locuiesc sau lucrează în apropierea noastră, ne erau aproape necunoscuți, din cauza dezinteresului pe care sistemul capitalist își propune să-l răspândească față de cei care nu sunt rudele noastre cele mai apropiate, adică cei care au în comun cu noi legături de rudenie, precum și consumul anumitor bunuri, indiferent dacă sunt alimente sau electrocasnice.*

*Însă familia nu poate fi respectată și valorizată prin atitudini tipice unui „familism” deteriorat, ci doar prin deschiderea către problemele lumii înconjurătoare.*

*Oricine a luat decizia de a deveni terapeut popular trebuie, așadar, să înceapă, începând de astăzi, să-i cunoască mai bine pe cei pe lângă care a trecut, adesea fără să știe măcar cine sunt.*

*Treburile colegilor săi de la serviciu, din partid, din sindicat sau ale vecinilor săi, care până acum au fost considerate personale și private, vor trebui să capete o importanță din ce în ce mai mare în ochii lui.*

*Nu ar trebui să se mai întâmple ca un muncitor să treacă pe lângă tovarăși care ar putea fi ajutați de Activitatea Terapeutică Populară fără să-i informeze cu grijă despre existența acesteia.*

*Nu trebuie să se mai întâmple niciodată să vadă forțe vii și inerte, tinere sau bătrâne, care își pierd tot timpul „liber” în distracțiile costisitoare și zadarnice pe care ni le impune Capitalul, fără a le prezenta alternativa*

*de a-și dedica o parte din energiile Activității Terapeutice Populare, o activitate prin care fiecare poate , în același timp, să aibă ocazia să ofere și - reciproc - să primească ajutor, stimulând dezvoltarea propriilor abilități și a celorlalți.*

*Nu trebuie să se mai întâmple niciodată să suferim în tăcere, pentru că am pierdut încrederea că camarazii noștri pot avea un interes real față de suferința altora.*

*Va trebui să începem să vorbim mai mult despre noi înșine și va trebui să-i încurajăm, cu intensitatea atenției noastre, pe ceilalți să vorbească despre ei înșiși, creând astfel condițiile pentru* **relații semnificative și profunde** .

*Ar trebui să încerci să-ți amintești fiecare știre importantă, astfel încât camarazii tăi să fie fericiți când își vor da seama că au fost ascultați cu atâta atenție de camarazi care nu vor uita nici cele mai importante evenimente din viața lor, nici numele copiilor lor* **, nici al** *celor mai dragi prieteni, nici al adversarilor lor.*

*Întâlnirile care odinioară erau plictisitoare, pasive, nesatisfăcătoare vor fi însuflețite și vor căpăta sens, într-atât încât, prin intermediul lor, orele prețioase ale zilei și ale vieții cuiva vor fi prețuite.*

*Dar, dincolo de asta, va trebui să căutăm noi oportunități.*

*Va trebui să luăm inițiativa, va trebui să sunăm la ușile caselor necunoscute pentru a le aduce celor care încă nu știu vestea existenței Activității Terapeutice Populare, adică vestea descoperirii unei noi modalități, mai intense, mai vii, mai fericite, mai participative, de a ne conecta cu camarazii, de a lupta, de a trăi.*

*Nu ar trebui să ne temem niciodată că nu vom fi bineveniți: singurătatea fiecăruia este atât de mare, dorința de a comunica atât de* **profundă** *și* **nesatisfăcută .**

*Toată lumea va fi bucuroasă să ne asculte vorbind despre Activitatea Terapeutică Populară, fiecare va avea un râu de lucruri să ne spună.*

*Singurul dezavantaj va fi că* **fiecare** *familie* **vizitată** *va ocupa mai mult timp decât anticipaseră anterior camarazii care s-au alăturat activității de propagandă, prozelitism*

*și distribuire de pliante, astfel încât, în cele din urmă, munca de propagandă va fi condus la o înțelegere mai profundă decât se spera anterior a unui număr mai mic de bărbați, femei și copii decât se propusese.*

*Activități Terapeutice Populare este acum ușoară: terenul este fertil și pregătit să primească fiecare invitație și fiecare program de întrajutorare între cei exploatați, exercitat într-o manieră colectivă, liberă, concretă, continuă , colaborativă .*

*Aceasta este o nevoie răspândită peste tot, așa cum peste tot există condiții potrivite pentru apariția unui colectiv de Activitate Terapeutică Populară: suntem cu toții capabili - împreună cu camarazii noștri - să-l facem să apară, putem fi cu toții Terapeuți Populari.*

*Atât pentru grupurile de intervenție și cercetare, cât și pentru adunările de Activitate Terapeutică Populară, considerăm că întâlnirile ar trebui stabilite de comun acord de la început , - întotdeauna în aceleași zile ale săptămânii, la intervale frecvente și regulate.*

*Întâlnirile au loc întotdeauna, indiferent dacă este 15 august, Crăciun sau Revelion.*

*Acestea trebuie și pot fi frecvente nu pentru că tovarășii deja activi ar avea cu toții atât de mult timp liber, ci pentru că continuitatea este necesară în sine și este favorizată de faptul că Activitatea Terapeutică Populară este colectivă și egală, motiv pentru care dacă în anumite adunări unii lipsesc, vor exista alți tovarăși care să-i înlocuiască.*

*Continuitatea reprezintă caracteristica care distinge Activitatea Terapeutică Populară din punct de vedere organizațional.*

*Tocmai continuitatea a permis saltul calitativ de la o solidaritate proletară spontană la Activitatea Terapeutică Populară, care este solidaritate proletară științifică, organizată, zilnică, continuă, reciprocă și este în același timp vigilență critică neîntreruptă asupra celor care dețin*

*puterea bunăstării și — în același timp — erodare a aceleiași puteri care planează opresiv asupra vieții noastre de zi cu zi, care trebuie eliberată și întărită pentru lupte mai mari și mai ample.*

*Continuitatea adunărilor, precum și cea a grupurilor de intervenție și cercetare, este garantată de certitudinea absolută că întâlnirile au loc în locul și în zilele stabilite dinainte.*

*Legătura dintre grupurile de intervenție și cercetare și colectivele de Activitate Terapeutică Populară este garantată de* faptul *că în cadrul adunărilor nu numai că sunt dezbătute cele mai importante probleme, dar sunt comunicate periodic și știri despre diversele grupuri de intervenție și cercetare, grupuri care, după formarea colectivului de Activitate Terapeutică Populară (care adesea își are originea într-unul dintre ele), nu numai că nu încetează să existe, ci se consolidează* și *se multiplică, dobândind funcții din ce în ce mai importante de sprijin și continuitate față de adunare.*

*Pentru a înțelege mai bine funcția de sprijin exercitată de grupurile de intervenție și cercetare față de adunare, este suficient să ținem cont de faptul că, chiar și atunci când adunările Activității Terapeutice Populare sunt acum foarte vii și foarte active, se întâmplă adesea ca un lucrător, care nu îndrăznise niciodată înainte să vorbească în public, să înceapă să vorbească despre sine, despre problemele sale, despre proiecte de transformare a vieții sale, oferind o contribuție practică și teoretică la Activitatea Terapeutică Populară , nu însă în timpul adunărilor , ci mai degrabă în contextul mai restrâns și mai familiar al unuia dintre grupurile de intervenție și cercetare, grupuri ale căror rezultate vor curge apoi metodic în adunarea Activității Terapeutice Populare .*

*Însă nu va întârzia momentul când, după ce a participat în același timp la adunări și grupuri de intervenție și cercetare, lucrătorul va începe să vorbească în fața întregii adunări, dobândind acum capacitatea de a se exprima liber. fără intermediari și fără inhibiții.*

*Confluența metodică a rezultatelor grupurilor de intervenție și de cercetare din adunarea populară este esențială pentru a preveni privatizarea acestor grupuri, căpătarea unei conotații* **familiale și înstrăinarea lor de** *probleme colective **mai ample** .*

*În ceea ce privește contribuția pe care grupurile de intervenție și cercetare o pot* **aduce** *la continuitate, care reprezintă una dintre caracteristicile fundamentale ale Activității Terapeutice Populare , este suficient să ne gândim că, odată ce colectivul Activității Terapeutice Populare* **funcționează** *prin adunări regulate (care au loc de obicei la fiecare două săptămâni), se va întâmpla ca, o dată la două seri, să se întâlnească grupuri de intervenție și cercetare, ale căror locații și ore de activitate sunt cunoscute, prin intermediul adunărilor, de toți Terapeuții Populari.*

*Țesătura socială pe care Capitalul a rupt-o și tinde continuu să o rupă începe astfel să se recompună și să se releagă printr-o muncă răbdătoare și tenace de conectare, desfășurată zi de zi de către cei exploatați, astfel încât fiecare Terapeut Popular ajunge să constituie centrul unui set de relații din ce în ce mai bogate, calde și intense.*

*Acestea sunt relații umane atât de valide și convingătoare încât sunt „contagioase" chiar și față de cei pe care societatea capitalistă a reușit să-i facă să creadă că oamenii sunt incapabili să comunice unii cu alții.*

*În ciuda validității și importanței grupurilor de intervenție și cercetare, adunarea rămâne momentul verificării și planificării colective și este, în același timp, principala sursă de înțelegere și căldură care oferă indivizilor energia și curajul de a depăși — prin conectare — dificultățile lor personale.*

*Adunarea oferă ajutorul material reprezentat de forța colectivă ce încurajează individul să ceară eliminarea majorității efectelor exploatării, opresiunii și abuzului, cărora – în contextul relațiilor sociale actuale – individul, mai ales dacă nu este încă conectat*

*la organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor, se trezește atât de des supus pasiv, fără rebeliune și fără rezistență.*

***Un exemplu: plouă într-o baracă, dar*** proprietarul a ignorat *plângerile chiriașului mai bine de zece ani.*

*Dar ce se va întâmpla când*, participând *la adunările Activității Terapeutice Populare și expunându-și situația, chiriașul, până atunci izolat și neinformat , va ajunge să afle, prin intermediul altor Terapeuți Populari, de existența unui organism precum uniunea națională unitară a chiriașilor și cesionarilor (SUNIA), care este capabilă să-și injecteze propriul potențial de luptă, alăturându-*se unui protest care*, până când nu a fost desfășurat într-o manieră izolată și individualistă, nu primise niciodată răspuns?*

*Acesta este uneori un eveniment care îi face pe sute de oameni exploatați să reflecteze, cei care, anterior derutați de propaganda patronală, nu realizaseră niciodată pe deplin necesitatea și utilitatea conectării la nivel sindical și politic.*

*DE CE TREBUIE SĂ AIBĂ FIECARE COLECTIV DE ACTIVITĂȚI TERAPEUTICĂ POPULARĂ PROPRIUL SĂU DOMENIU DE INTERVENȚIE ȘI CERCETARE, BINE DEFINIT TERITORIAL?*

*Există numeroase motive pentru care fiecare colectiv de Activitate Terapeutică Populară trebuie să aibă propria arie de intervenție și cercetare, bine definită teritorial , nu în ultimul rând necesitatea ca fiecare Terapeut Popular să poată cunoaște toți ceilalți Terapeut Populari și să fie cunoscut de aceștia, mai presus de toate (dar nu numai) să poată distinge clar conflictele care îi opun pe exploatați și pe exploatatori de conflictele care sunt prezente și în interiorul grupului anticapitalist însuși.*

*Această distincție clară este esențială deoarece doar conflictele dintre persoanele exploatate fac obiectul intervenției și cercetării Activității Terapeutice Populare , care nu abordează conflictele dintre membrii diferitelor clase* **sociale** *, conflicte care pot fi luate în considerare de aceasta doar în măsura în care se referă* **la repercusiunile secundare pe care le au asupra persoanelor exploatate individuale: de fapt, există locuri foarte diferite în care trebuie abordate** *conflictele care apar între exploatatori și exploatați , și anume locurile reprezentate de partidele politice și sindicatele muncitorești.*

*În indispensabila examinare colectivă a contradicțiilor și conflictelor care apar la nivel cotidian, este de* **fapt** *necesar să distingem riguros, în practică și în teorie, contradicțiile (insurmontabile în cadrul relațiilor de producție actuale) care îi opun pe exploatați exploatatorilor, de contradicțiile depășibile care se regăsesc și între camarazii de luptă.*

*În acest scop, fiecare camarad și fiecare adversar trebuie să poată fi cunoscuți individual în toate aspectele fundamentale ale personalității lor, inclusiv alegerile lor politice și poziția lor de clasă, de către toți Terapeuții Populari ai colectivului Activității Terapeutice Populare care activează la locul lor de muncă sau de reședință.*

*Această nevoie de cunoaștere reciprocă este, evident, incompatibilă cu apartenența la colective care își au sediul într-un alt loc decât cel de reședință sau de muncă.*

*Sarcina de a aborda, în moduri diferite, în funcție de diferitele momente istorice și de diferitele raporturi de putere, contradicțiile dintre exploatatori și* **exploatați** *revine exclusiv mișcării muncitorești, la ale cărei organizații politice și sindicale Terapeuții Populari nu numai că* **fac o referire** *fermă , constantă, programatică* **,** *dar în rândurile căreia, în mare măsură, militează.*

*Sarcina rezolvării conflictelor personale, cotidiene, „minore”, adică a conflictelor care privesc comunități mici*

*sau chiar personalitatea individului, poate fi astăzi abordată în mod util de către colectivele de Activitate Terapeutică Populară , prin exercitarea concretă, colectivă, liberă, continuă, reciprocă a științei valorizării personalității exploatatului, exercitată de exploatații înșiși.*

■ *Oportunitatea fiecărui lucrător de a participa la colectivul de Activitate Terapeutică Populară de la locul său de reședință sau de muncă, aducând, acolo unde un astfel de colectiv nu există, o contribuție la crearea acestuia, depinde și de faptul că, în acest fel, va fi posibilă dezbaterea, împreună cu cei mai apropiați camarazi, a problemelor comune de viață, muncă, mediu și ducerea mai departe a luptelor pentru transformarea concretă a situațiilor concrete în care se află imersate o anumită comunitate de muncitori, precum și membrii săi individuali .*

*Unul dintre scopurile specifice ale fiecărui colectiv de Activitate Terapeutică Populară este studiul unui colectiv de lucrători care nu este doar omogen temporal , ci este alcătuit dintr-un grup de lucrători care - deși diferiți ca vârstă, sănătate, cultură și, uneori, cel puțin parțial, ca viziune asupra lumii - au totuși câteva puncte fundamentale în comun, cum ar fi apartenența la o clasă socială, convingerea că societatea în care trăim trebuie transformată din rădăcinile sale, din locul de reședință și, prin urmare, posibilitatea practică, de care foarte des nu ne bucurăm astăzi, de a planifica și petrece împreună,* **într-un** *mod semnificativ, cel puțin o parte din timpul nostru liber.*

*Pentru a studia în profunzime un colectiv de muncitori omogen din punct de vedere temporal și social, Activitatea Terapeutică Populară trebuie să evidențieze caracteristicile și interesele pe care membrii acestui colectiv nu pot să nu le aibă în comun, fie și numai pentru că aparțin claselor exploatate și pentru că* **locuiesc** *unii lângă alții.*

***Identificarea unor puncte comune este necesară pentru ca membrii*** *unei comunități de muncă omogene din punct de vedere temporal și social să poată menține*

*relații frecvente și continue, eventual hotărând să organizeze împreună utilizarea a cel puțin unei părți din timpul lor liber și să discute împreună problemele legate de teritoriu.*

*Se poate aștepta, în mod rezonabil, ca dezbaterile care vor urma să evidențieze nevoia și apoi să dea naștere impulsului de a avea mai multă grijă unii de alții, într-*un mod concret, reciproc, colectiv, *continuu, adică în modul care caracterizează Activitatea Terapeutică Populară .*

*Din acest impuls și din această nevoie, va apărea în curând decizia de a crea un nou colectiv de Activități Terapeutice Populare.*

*Cu alte cuvinte, conștientizarea membrilor claselor exploatate care trăiesc sau lucrează pe un anumit teritoriu nu poate* să nu asigure *că propriile probleme personale și interpersonale și ale tovarășilor lor sunt scoase din „știința" exclusivistă a psihologiei și din* medicalizarea falsificatoare a psihiatriei, pentru a fi plasate, *în schimb, în sfera cercetării critice, desfășurată într-*o *manieră egală, concretă, continuă, colectivă, reciprocă, dând astfel naștere* unui nou *colectiv de Activitate Terapeutică Populară.*

*Astfel, relațiile interpersonale ale fiecărui individ pot fi revizuite cu ajutorul tuturor, astfel încât critica și autocritica se vor concentra întotdeauna asupra contradicțiilor concrete trăite de lucrători în viața lor de zi cu zi.*

*Aceasta nu exclude nicidecum, ci mai degrabă presupune - chiar dacă, mai ales la început, într-*un mod absolut neobligatoriu - *utilitatea unui schimb reciproc de experiențe între diferite colective de Activitate Terapeutică Populară, fiecare dintre acestea* putând *fi îmbogățit de experiența altor colective .*

*În anumite cazuri, un schimb regulat și continuu de experiență* între diferite colective va fi atât de util încât va duce adesea la *formarea altor colective de Activitate Terapeutică Populară .*

*Să luăm, de exemplu, cazul unui muncitor imigrant*

*din Sud care, forțat să lucreze toată ziua în noroi și în frig, a găsit un remediu* fals *pentru tristețea sa, singurătatea sa, frigul mușcător, începând încet să bea din ce în ce mai mult, luând treptat o* parte din ce în ce mai mare *din salariu de la familia sa, al cărei număr de copii crește între timp și ale cărei nevoi sunt tot mai mari.*

*I Colegii săi nu au decât antipatie și dispreț pentru el.*

*Nu are opinii politice clare și este mereu gata să cedeze ticăloșiilor șefului: a fi solidar cu camarazii săi i se pare un lux pe care nu și-l poate permite absolut deloc, nici, pe de altă parte, camarazii nu-l consideră un camarad, nici măcar unul potențial, ci îl disprețuiesc pentru că, chiar și cei care se consideră politizați, păstrează prejudecăți rasiste împotriva muncitorilor din Sud, în care văd concurenți iliciți pe piața locală a muncii.*

*Încetul cu încetul, muncitorul care a început să bea pentru că era singur, începe să fie și mai singur pentru că bea și adesea se îmbată într-un mod supărător.*

*II Ruptura dintre el și tovarășii săi se adâncește din ce în ce mai mult, încât se întâmplă chiar ca cei care ar trebui să-l ajute să iasă din greutăți, în schimb, să-l incite să bea și mai mult, bucurându-se să-l vadă beat.*

*Cu siguranță nu este vorba despre răutatea celorlalți muncitori: este vorba doar de efectele secundare ale unei exploatări deosebit de nemiloase și ale unei munci deosebit de grele și devalorizatoare, la care se adaugă publicitatea pe care piața o face consumului de alcool.*

*Acestea sunt efectele absenței unui sistem funcțional de securitate socială din care să poată fi ajutat atunci când, așa cum i se întâmplă în momentele de luciditate mentală, se trezește înțelegând, cel puțin parțial - adică cel puțin în consecințele sale personale, chiar dacă nu și în cauzele sale sociale - gravitatea situației în care se află cufundat.*

*Am raportat un exemplu foarte frecvent care poate clarifica bine modul în care Terapeuții Populari ai colectivului care apare (sau care va trebui să apară cât mai curând posibil) la locul de muncă,*

*conectându-se cu Terapeuții Populari ai colectivului locului în care locuiește muncitorul și unde* familia sa *suferă repercusiunile comportamentului său, pot oferi un ajutor real, de natură colectivă, concretă, egală, continuă, stimulând înțelegerea politică și angajamentul colegilor de muncă, al membrilor* familiei *, al vecinilor, punând în mișcare o serie întreagă de conexiuni, atenții, griji care întăresc* personalitatea *lucrătorului, permițându-i să se modifice pe sine și comportamentul său în conformitate cu intențiile pe care le-a elaborat atât de des în zadar anterior, când era lipsit de ajutorul celor două colective ale Activității Terapeutice Populare, ajutor de care acum poate beneficia la persoana întâi, ca protagonist, adică ca Terapeut Popular.*

*Forța care vine din aceste legături îi va permite acum să dezlănțuie contradicțiile fără teamă, să exercite critica și autocritica, să se angajeze într-o transformare concretă a situațiilor concrete, să-i identifice pe cei cu adevărat responsabili pentru propria* suferință și a altora *, să transforme personalitatea acelor tovarăși care nu au putut niciodată să-l ajute în trecut, care acum, angajându-se concret față de el, descoperă că, în momentul în care îi oferă ajutorul lor, ei înșiși sunt transformați în personalitatea lor ca oameni și lucrători concreți.*

*Printre numeroasele motive pentru care criteriul teritorial constituie întotdeauna și în orice caz o condiție indispensabilă pentru exercitarea Activității Terapeutice Populare, cu siguranță nu este de importanță secundară* faptul că *lucrătorii care au conviețuit mulți ani, fără a discuta colectiv despre propriul comportament și relații interpersonale, au acumulat, fără îndoială, o mulțime de deșeuri legate de obiceiul de a nu-i lua în suficientă considerație pe ceilalți și de a accepta că alții nu ne iau în suficientă considerație pe noi.*

*Nu este util să continuăm să ne prefacem în fața celorlalți și adesea chiar în fața noastră înșine că personalitatea noastră, obiceiurile noastre, relațiile noastre* interpersonale *sunt diferite de ceea ce sunt.*

*Numai prin critică colectivă și reciprocă vom putea*

*dobândi o imagine despre noi înșine care să ia în considerare nu doar ceea ce am fost, ci, în același timp, să constituie* **un** proiect *pentru viitor.*

*Aceasta presupune, însă, că avem curajul de a încălca regulile aristocratice și burgheze ale etichetei în favoarea criticii și autocriticii proletare, care constituie instrumentele ce ne permit să depășim - după ce le-am făcut să explodeze - contradicțiile prezente și în viața de zi cu zi a celor exploatați.*

*Evitarea examinării noastre de sine și a alegerilor noastre împreună cu cei care ne cunosc îndeaproape ar putea fi favorizată în unele cazuri prin schimbarea locației, locului și persoanelor cu care discutăm.*

*Tot din acest motiv, criteriul teritorial este considerat de noi ca fiind una dintre condițiile de bază ale Activității Terapeutice Populare, întrucât, în absența sa, s-ar pierde caracterul fundamental al continuității și, cel puțin parțial, cel al reciprocității și concreteții.*

*Oportunitatea de a crea un nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară oriunde cei exploatați simt nevoia de acesta nu va împiedica în niciun fel, ci, dimpotrivă, va încuraja legătura cu alte colective, astfel încât Activitatea Terapeutică Populară, pe lângă faptul că constituie știința întrajutorării între cei exploatați, va dobândi și caracterul științei întrajutorării între colectivele celor* exploatați .

*Însă, pentru a simți nevoia urgentă de a crea un colectiv de Activități Terapeutice Populare, cu siguranță nu este esențial să te afli în fața unor dificultăți atât de mari precum cele ale unui partener* alcoolic sau, chiar, ale unui partener diagnosticat *cu o „ tulburare mintală ” de către psihiatrie, adică de către o „știință” abuzivă, aflată acum pe punctul de a-și pierde din putere în fața întregii lumi.*

*Totuși, acolo unde nu a apărut încă un colectiv de Activitate Terapeutică Populară, prezența, într-*un colectiv de muncitori, a unui camarad aflat în dificultate, definit în mod eronat *ca fiind de natură personală și cu relevanță psihiatrică, nu trebuie niciodată să-i determine pe muncitorii care au putut realiza*

*o critică radicală* a *psihiatriei sau cel puțin au devenit conștienți de funcția sa de opresiune de clasă să caute ajutorul colectivelor de Activitate Terapeutică Populară situate în alte locuri decât cel în care muncitorul aflat în dificultate lucrează sau locuiește, ci trebuie să reprezinte un impuls pentru* a da *naștere unui nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară în acel loc. de muncă sau de reședință sau, cel puțin, să înceapă imediat pregătirea* formării sale *, printr-un grup de intervenție și cercetare, respectând întotdeauna criteriul teritorial, conform căruia problema trebuie rezolvată în locul în care a apărut.*

fapt *, nu te poți aștepta la ajutor direct din partea colectivelor situate în locații diferite, ci doar la transmiterea de experiențe și la încurajarea creării de situații concrete pentru a putea rezolva problema în teritoriul în care aceasta s-a* manifestat *.*

*Apariția unei probleme personale sau interpersonale reprezintă, de fapt,* doar *un semnal de alarmă care indică lucrătorilor nevoia de a se conecta, într-un mod mai strâns, mai coerent și mai bine coordonat, pentru a transforma mai profund , în cadrul Activității Terapeutice Populare, o situație de viață specifică.*

*În acest fel, energiile tuturor camarazilor vor fi stimulate și vor găsi puterea de a se conecta într-un mod adecvat pentru a forma un nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară la fața locului.*

*În majoritatea cazurilor, însă, înființarea unui nou colectiv, așa cum am văzut deja, va fi stimulată nu atât de prezența unui singur lucrător aflat în dificultate, considerat în mod eronat - de presupuși tehnicieni în sănătate mintală - cât de dificultăți de natură personală și cu relevanță psihiatrică: în majoritatea cazurilor, înființarea unui nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară va fi promovată în schimb de conștientizarea, din partea lucrătorilor, a daunelor cauzate fiecăruia dintre noi de situația socio-economică inerentă actualelor relații de producție, precum și de cultura* falsificatoare *impusă de conservarea*

*privilegiilor și a exploatării.*

*Conștientizarea noastră despre acțiunea devalorizatoare a Capitalului nu poate decât să fie contracarată, cu o forță din ce în ce mai mare , de conștientizarea necesității de a ne conecta cu camarazii și organizațiile pentru a lupta împotriva dominației Capitalului, precum și de conștientizarea necesității de a ne conecta - prin Activitate Terapeutică Populară - cu camarazii cei mai apropiați nouă, pentru a ne pregăti să luptăm, valorificându-ne pe noi înșine, camarazii noștri, sensul istoric al viețilot noastre.*

*Pentru a simți nevoia de a crea un nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară, este suficient să fim conștienți de dimensiunea prăpastiei care separă personalitatea reală de personalitatea potențială a fiecărei persoane exploatate în parte: adică, este suficient să ne gândim la cum suntem și cum am putea fi, încă de astăzi, cu ajutorul tovarășilor noștri.*

*Pentru a ne convinge de necesitatea de a ne conecta unii cu alții pentru a forma un nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară , este suficient să reflectăm asupra imenselor bogății umane pe care le avem la îndemână și pe care, însă, nu suntem capabili să le cuprindem, deoarece a le cuprinde ar necesita să știm cum să ne conectăm împreună, între lucrători, într-o societate în care întreaga cultură dominantă vizează izolarea și separarea individualistă.*

*Pentru a fi convinși de necesitatea promovării practicii și teoriei „științei valorizării reciproce a personalității celor exploatați”, este suficient să ne gândim că, conectându-ne și la nivelul vieții de zi cu zi, putem fi infinit mai fericiți și mai combativi, adică nu numai că putem fi mai fericiți astăzi, ci și mai capabili să luptăm pentru fericirea de mâine.*

*Pentru a simți nevoia de a crea un nou colectiv de Activitate Terapeutică Populară, este suficient să ne gândim la femei și bărbați reali, a căror personalitate sperăm să o vedem realizată în fiecare aspect, este suficient să avem în minte dorința, atât de intensă și profundă, de a nu fi dezamăgiți de camarazii noștri, față de care nutrim speranța nu numai că vor putea lupta împreună cu noi pentru*

*cauza comună, aruncând în luptă greutatea crescândă a forțelor lor, ci de la care așteptăm o profundă iubire critică care să ne încurajeze, hrănind și* făcând *să crească și să germineze în noi toate capacitățile noastre reale și potențiale.*

*DE CE, PENTRU A IMPLEMENTA REFORMA ÎN SĂNĂTATE PRIN PARTICIPARE REALĂ, AR PUTEA FI UTIL CA TERITORIUL FIECĂREI UNITĂȚI MEDICALE LOCALE SĂ FIE UMPLUT CU COLECTIVE POPULARE DE ACTIVITATE TERAPEUTICĂ?*

*Întrucât fără participarea la nivel local nu poate exista o adevărată reformă în domeniul sănătății, instrumentele de lansare a reformei în domeniul sănătății, cum ar fi comitetele zonale sau consorțiile socio-sanitare, vor beneficia cu siguranță de pe urma activității terapeutice populare , care este capabilă să promoveze o nouă formă de participare mai intensă, mai eficientă, mai vie.*

*Dar, pe lângă aceasta, Unitatea Sanitară Locală ar putea reprezenta terenul de testare, locul demonstrației, irefutabile statistic și științific, nu doar a necesității teoretice, ci și a posibilității practice - acum maturizată istoric - de depășire a psihiatriei, psihanalizei, psihologiei.*

*De* fapt *, va fi ușor (cel puțin din punctul de vedere al metodologiei statistice , deși foarte dificil în ceea ce privește colectarea datelor , din cauza obstacolelor pe care puterea psihiatrică și puterea asistenței sociale le pun în calea oricărei investigații care amenință să le smulgă masca) să comparăm tendința spitalizărilor și a cheltuielilor aferente așa-* numitei *asistențe psihiatrice în Unitățile Sanitare Locale pe al căror teritoriu operează activ un număr adecvat de colective de Activitate Terapeutică Populară, corelând-o cu tendința asistenței psihiatrice acolo unde astfel de colective nu s-au format încă, iar psihiatria continuă să fie considerată în mod eronat o ramură a medicinei, în loc să fie văzută corect ca ceea ce este de fapt : un instrument*

*al* dispreţului *faţă de om în slujba exploatării.*

*În domeniul aşa-numitei asistenţe psihiatrice, precum şi în cel al puterii de asistenţă socială, este acum posibil să se obţină rezultate semnificative din punct de vedere statistic şi irefutabile din punct de vedere ştiinţific, care demonstrează că este acum posibil şi urgent să se depăşească psihiatria, psihanaliza şi psihologia prin intermediul Activităţii Terapeutice Populare, „ ştiinţa valorizării reciproce a personalităţii celor exploataţi", precum şi o luptă fără menajamente împotriva puterii de asistenţă socială, care reprezintă reziduul anti-istoric al unor epoci acum apuse.*

*În domeniul medicinei însă, se poate demonstra doar că, deşi natura ştiinţifică a majorităţii afirmaţiilor medicale este incontestabilă, întreaga medicină trebuie profund reînnoită prin cercetări la scară largă care au ca obiect nevoile nesatisfăcute* ale *lucrătorilor.*

*Chiar şi medicina, care - spre deosebire de psihiatrie - reprezintă rodul unei investigaţii milenare cu valoare ştiinţifică, va trebui să fie reînnoită din rădăcini, deoarece, chiar dacă majoritatea noţiunilor şi tehnicilor îşi păstrează validitatea, ele sunt totuşi deschise criticii, întrucât sunt de obicei neglijente faţă de aspectul social al* fenomenelor morbide .

*Însă adevărata natură ştiinţifică, chiar dacă reductivă, a medicinei , nu justifică în niciun fel existenţa şi amploarea puterii medicale, care este, în mod evident, în slujba unei puteri mai mari decât însăşi puterea medicală.*

*O reformă reală a sănătăţii implică atât demolarea puterii în domeniul asistenţei sociale, cât şi o gestionare de jos în sus a unor structuri sociale şi de sănătate cu adevărat utile, dar până acum gestionate într-un mod antidemocratic şi autoritar . O adevărată reformă a sănătăţii implică , într-un mod complementar, demolarea unor structuri nu numai inutile, ci şi dăunătoare, cum ar fi spitalele de psihiatrie, dispensarele de aşa-numită „igienă mintală ", centrele pentru spastici, pentru deficienţi senzoriali şi aşa mai* departe.

*Însă, pentru a distruge puterea asistenței sociale, este necesar, conform afirmației incisive a lui Giovanni Berlinguer, „ SĂ ORGANIZAM VICTIMELE”.*

*De fapt , doar o rețea proletară densă de ajutor colectiv , concret, reciproc și continuu va putea rezolva majoritatea consecințelor exploatării asupra personalității muncitorului individual, pe care le întâlnim în anumite cazuri și nu în altele.*

*„În condiții socio-economice egale, posesia unei conștiințe politice limpezi și exercitarea unei solidarități proletare eficiente ne pot permite, de fapt, să înfruntăm - într-o situație mai puțin dezavantajoasă - lipsa de umanitate a relațiilor de producție actuale , primind daune care nu sunt la fel de grave precum cele care ne-ar lovi dacă ne-am afla în fața asprimei sistemului capitalist fără tovarăși, fără o viziune politică asupra lumii, dezarmați ideologic, neconectați la organizațiile noastre .”*

*De asemenea, pentru că trăim într-o perioadă în care soarta Reformei Sănătății se decide în țara noastră, oricine a ales să devină Terapeut Popular nu poate evita astăzi să participe activ la lupta pe care forțele politice democratice o duc pentru această Reformă.*

*Reforma Sănătății nu poate fi rezultatul unui simplu act legislativ, ci va fi rezultatul unor procese extrem de complexe, în care vor converge nu doar forțe socio-economice avansate, ci și forțe care inițial îi erau ostile și care, în cursul luptelor neîncetate pentru transformarea societății, vor fi fost nevoite să găsească puncte de convergență cu nevoile marilor mase muncitoare.*

*Complexitatea și natura contradictorie a forțelor și intereselor aflate în joc vor necesita colaborare și vigilență în ceea ce privește tehnicienii din domeniul sănătății din partea fiecărui Terapeut Popular care știe că Reforma Sănătății nu este doar o măsură legislativă, ci un proces de masă amplu*

*care necesită o transformare a calității vieții.*

*Dacă este presărat cu colective de Activitate Terapeutică Populară, câmpul de acțiune al unei Unități Sanitare Locale va fi animat de o participare reală de jos în jos a populației, care nu va mai fi doar obiectul activităților sanitare ,* ci va *fi, în același timp, un* subiect participant.

*Participarea reală necesită management de jos în sus și, prin urmare, necesită respingerea oricărei delegări în gol către tehnicienii din domeniul sănătății.*

*Dar dacă nu vrem să acordăm delegații în gol, trebuie să ne angajăm să examinăm problemele de sănătate și securitate socială de la bază, în special aspectele lor politice.*

*Din acest motiv, forțele politice care reprezintă interesele muncitorilor afirmă astăzi importanța cercetării științifice de masă.*

*În acest sens, citām o afirmație a lui Giorgio Napolitano (ianuarie 1975): «prin construirea unei culturi noi în țara noastră înțelegem depășirea diviziunilor tradiționale dintre intelectuali, cultură și mase, dintre școală și societate, dintre studiu și muncă, dintre tradiția umanistă și cultura științifică. Ne referim* la difuzarea critică *, la socializarea «adevărurilor» deja dobândite, a cuceririlor deja consolidate ale gândirii, culturii, științei* , dar nu la limitarea *sau subestimarea activității creatoare a noii științe și a noii culturi.*

*„Vizităm un progres al cunoașterii, al producției științifice, culturale și artistice care să fie împletit cu progresul intelectual de masă.”*

*Ce contribuție poate oferi Activitatea Terapeutică Populară* la *construirea unei culturi și la progresul intelectual al maselor?*

*Întrucât domeniul specific al Activității Terapeutice* Populare *este reprezentat de terenul uzurpat până acum de psihiatrie , psihanaliză, psihologie, adică de studiul modificărilor de personalitate și comportament de origine non-organică*

*, precum și de problemele legate de formarea și transformarea neîntreruptă a personalității oamenilor care trăiesc în această societate divizată în clase, trebuie să ne întrebăm ce contribuție poate oferi Activitatea Terapeutică Populară cercetării* **științifice** *de masă referitoare la transformarea - pe cât posibil astăzi - a personalității și a calității vieții celor exploatați.*

*Astăzi nu putem satisface nevoia de a scoate - de fapt - problemele personalității și ale vieții cotidiene a celor exploatați din „știința" exclusivă a psihologiei și din medicalizarea falsificatoare a psihiatriei, decât prin cercetări științifice de masă care* **să** *asigure contribuția practico-teoretică a proletariatului la depășirea psihiatriei, psihanalizei și psihologiei, la difuzarea și consolidarea Activității Terapeutice Populare, la dobândirea unei conștientizări științifice de masă în domeniul specific al personalității, comportamentului, relațiilor interpersonale ale membrilor maselor muncitoare, sporind astfel potențialul de luptă care va conduce într-o zi masele, sub îndrumarea organizațiilor lor, la cucerirea puterii politice și la instaurarea unei societăți fără clase.*

*Activitatea de intervenție și cercetare a unui* ***număr tot*** **mai mare** *de* **colective de Activitate** ***Terapeutică Populară va da*** *naștere, prin completare și consolidare reciprocă, unei cercetări științifice de masă în care proletariatul va exercita pentru prima dată în istorie, într-un mod explicit și programatic, funcția de Cercetător Colectiv în* **domeniul specific** *al personalității, comportamentului și relațiilor interpersonale.*

*Astăzi a venit momentul să declarăm cu voce tare că masele muncitoare sunt capabile să atingă o conștiință științifică de masă.*

*Formarea unei conștiințe științifice de masă implică, în sine, cercetare științifică de masă* **,** *întrucât masele nu pot fi considerate de noi - într-o manieră luminată - ca un receptor pasiv al ceea ce este elaborat în altă parte*

*. Masele sunt, de fapt, capabile nu numai să însușească critic științele deja dezvoltate, ci sunt capabile și să dezvolte noi științe, dacă ele însele și organizațiile lor știu să construiască condițiile preliminare pentru cercetarea științifică de masă.*

*În domeniul științelor umane, limitat la formarea, transformarea și valorizarea personalității lucrătorului individual, credem că Activitatea Terapeutică Populară își poate aduce acum propria contribuție specifică la crearea condițiilor pentru cercetarea științifică de masă, mai ales după ce spațiul și funcția sa în cadrul organizațiilor înseși vor fi fost mai bine definite și delimitate de către organizațiile politice și sindicale ale muncitorilor,* întrucât *Activitatea Terapeutică Populară nu va putea constitui* altceva *decât unul dintre numeroasele instrumente ale Mișcării Muncitoresti.*

*Activitatea Terapeutică Populară este o știință care a apărut din cercetări concrete, din dezbateri, din întâlniri, din modificări repetate și continue ale situațiilor materiale, intervenții în care protagoniștii au fost lucrătorii, care au ajuns să elaboreze trăsăturile fundamentale ale „ științei valorizării reciproce a personalității exploataților", printr -o lungă cercetare științifică populară, încă în desfășurare , care a început într-o formă aparent individuală încă din 1939, în timp ce într-o formă colectivă a început cu contribuția decisivă a exploataților, începând cu 1949.*

*Răspândirea Activității Terapeutice Populare va da naștere unor cercetări științifice de masă, menite să investigheze și să ocupe spațiile referitoare la formarea neîntreruptă, de-a lungul întregii vieți umane, a personalității individului, precum și la o valorizare reciprocă a personalității celui exploatat. v.*

*În acest fel, Activitatea Terapeutică Populară va putea răspunde - având Mișcarea Muncitorilor ca punct de referință concret și rațional - nevoilor de transformare a personalității și comportamentului individului, nevoi pentru satisfacerea cărora până în prezent clasa conducătoare*

*a delegat psihiatria, psihanaliza, psihologia, științe false care constituie metodologii foarte concrete de opresiune,* falsificare *, excludere, ascundere a privilegiilor și exploatare , menite să justifice și să facă oamenii să accepte lumea existentă.*

*Activitatea Terapeutică Populară , sub îndrumarea - organizațiilor muncitorești, va putea iniția o* ***cercetare științifică*** *de masă, de o amploare și o profunzime imprevizibile, care va avea ca obiect transformarea personalității, comportamentului, situațiilor de viață și, prin urmare, a biografiei indivizilor , printr-o cercetare răbdătoare a daunelor cauzate de exploatare asupra fiecărui lucrător care participă personal, în calitate de Terapeut Popular, la această activitate, propunând o prevenire și o depășire - care astăzi nu poate fi decât parțială - a acestor daune, într-un moment istoric la fel de dificil, și totuși, în anumite privințe, la fel de promițător, precum cel cu care ne confruntăm în prezent.*

## *BIBLIOGRAFIE*

***Departamentul de Securitate Socială, Regiunea Emilia-Romagna:***
«SĂNĂTATE, ASISTENȚĂ ȘI PROTECȚIA MEDIULUI
Bologna, 1972.»

***G. Berlinguer:***
« PSIHIATRIE ȘI PUTEREA » Editori Riuniti - Roma, 1969.

***G. Berlinguer, S. Sca^a:***
« PSIHIATRIE ȘI SOCIETATE » Editori Riuniti - Roma, 1975.

***A. Bemardoni:***
« PSIHIATRIE FĂRĂ VIITOR » La Linea editrice - Padova, 1975.

***A. Bemardoni:***
« PSIHIATRIE ÎMPOTRIVA ȘCOLII » - MCE Publications, Conegliano Veneto, 1976.

***L. Seve:***
« MARXISMUL ȘI TEORIA PERSONALITĂȚII » Einaudi - Torino, 1973.

***F. Newfoundland:***
« THE WELFARE POWER » Editori Riuniti - Roma, 1975.

***Sfântul Timpanaro:***
« THE FREUDIAN SLAP » La Nuova Italia - Florența, 1974.
'

***Diverși autori:***
«PSIHIATRIE, PLAN REGIONAL SPITALIER, REFORMĂ SANITARĂ» - Lucrările conferinței de studiu desfășurate la Salice Terme pe 6 iulie 1974 - Pavia, 1974. ***Autori diverși:***
«SĂNĂTATEA LA LOCUL DE MUNCĂ ȘI PUTEREA LOCALĂ» Editori Riuniti - Roma, 1974.

***De același autor:***

« PSIHIATRIE FĂRĂ VIITOR », Padova, 1975 (L. 2.500)
Se poate solicita prin orice librărie, la «La Linea Editrice»
Padova, via Carducci, 26/2 - tel. 66.42:91

« PSIHIATRIE CONTRA ȘCOLII: activitatea devalorizatoare a echipelor medico-psiho-pedagogice în perioada istorică ce marchează criza ireversibilă a psihiatriei »
Conegliano Veneto, 1976 - Publicații MCE
Se solicită plata ramburs la livrare 400 L plus taxele poștale către Mișcarea de Cooperare Educațională, via Oberdan 6, Conegliano Veneto (Treviso).

Alte copii ale
« ACTIVITATE TERAPEUTICĂ POPULARĂ »
poate fi solicitat direct de la Autor, Modena - viale Crispi, 36

Pentru informații și linkuri referitoare la Activitatea - Terapeutică Populară , scrieți la:

Antonietta Bernardoni — Viale Crispi, 36 41100 MODENA Sau sunați (luni-miercuri după-amiaza)
venerdî) Tel. 059/22.30.81 — 23.89.29 — 21. 64.64

IMPRIMARE FINALĂ
ÎN LUNA APRILIE 1976
DE LA COOPERATIVA TIPOGRAFILOR
DIN MODENA

**Autoritățile locale și nominalizate, precum și lucrătorii individuali care își propun, începând de astăzi, să înceapă transformarea calității vieții lor individuale și a relațiilor lor interpersonale.**

**Plecând de la CRIZA IREVERSIBILĂ A PSIHIATRIEI, se identifică aici matricea de clasă a „cunoașterii" false sau reductive a psihiatriei, a diferitelor şcoli psihanalitice, precum şi a psihologiei, „ştiinţe" care (parafrazând și extinzând sfera judecății formulate de POLITZER limitată la psihologie) sunt în mod necesar incapabile să dezvăluie SECRETUL FAPTELOR UMANE pur și simplu pentru că acest secret nu este de natură psihologică, nici psihanalitică, nici psihiatrică, ci este responsabilitatea științei istoriei.**

**Cartea începe cu o scurtă relatare a primelor etape ale lungului parcurs al Activității Terapeutice Populare, care a început să prindă contur în 1939. Definiția, caracteristicile și obiectivele acesteia sunt prezentate ulterior în partea a doua. A treia parte se adresează direct cititorului și pune întrebarea: „VREI ȘI TU SĂ DEVINI UN TERAPEUT POPULAR?" ».**

**Această invitație se adresează, așa cum spune dedicația, tuturor celor exploatați și tuturor celor care au ales să lupte împotriva exploatării. Un răspuns afirmativ - de fapt - la această întrebare va permite fiecărui muncitor să-și concentreze energiile nu doar în luptele politice generale, ci și în lupta pentru atingerea unei FERICIRI PERSONALE mai vii și mai intense .**

**De același autor:**
**PSIHIATRIA FĂRĂ VIITOR**
**Linia editorială - Padova, 1975**

**PSIHIATRIE ÎMPOTRIVA ȘCOLII**
**Publicații MCE - Conegliano Veneto 1975**